

யுனெஸ்கோ கூரியா

ஜூன் 1999
தனிப்பிரதி ரூ. 7/-

பெரிய வாணிகத்தில்
ஆதிசூட்சுமங்கள்
ஆயுதங்களுக்கு
விடைகொடும்
லைலா ஷகீத்:
பாலஸ்தீனத் தூதரின்
மன உறுதி

விளையாட்டு மந்திரம்

பொருளடக்கம்

JUNE - ஜூன் - 1999

யுனெஸ்கோ
சூரியர்

மக்களும் இடங்களும்

3 அயாக்குச்சோ : மனங்குலைக்கும் அமைதி

ஃபிரான்சின்கோ டியெஸ் -
கேன்செக்கோ தாவரா
ஒளிப்படங்கள்:
அலயாண்ட்ரோ பாலாகர்

தலைப்பங்கம்

9 வெற்றியில்லா அமைதி

ஃபெடரிக்கோ மயூர்

கோளம்

10 பெரிய வாணிகத்தில் ஆதிசூடிகள்

சோஃபி புக்காரி

12 எண்ணெய் வழிகிறது; காட்டின் குருதி வடிகிறது

கார்லோஸ் விட்டேரி குவாலிங்கா

13 காக்காடு கருத்து வேறுபாடு

டெனிஸ் ஷீல்ட்ஸ்

கல்வி உலகம்

14 உண்மைக்கு பதில் பாவனை

ஆஸ்பேல் லேப்பஸ்

ஆவணம்

17 வினையாட்டு மந்திரம்

சாமன் பருட்டி / ஆக்ஸ்போர்ட் / வாஷிங்டன் போர்ட் / பாரிஸ்

18 1. வினையாட்டில் என்ன இருக்கிறது?

- ரெனே லெஃபோர்ட் மற்றும் ஜீன் ஹார்வே

20 கால்பந்தாட்டத்தில் ஈரானியப் பெண்கள்

சிலாவோஷ் காஜி

22 ஆயுள் முழுவதும் பயிற்சி

ஒலே கிறிஸ்டியன் பியல்வானெஸ்

23 புகழின் உச்சியை நோக்கி

மீயூங்-சூகிம் தோஜ்ஜோன்

24 வானில் எழாத விண்மீன்

கே.கே. மான்ஜூசு

28 2. வேதனையும் பரவசமும்

30 நாட்டுக்காக மட்டை வீச்சு

இராமச்சந்திரா குசா

32 கியூபா தசைநாரில் கலந்த கோட்பாடு

மார்க்கோஸ் பஸ்டில்லோ

34 ஒன்றுபட்டால்

செர்ஜியோ லைட் லோப்பஸ்

35 சாகும் வரை உண் பணி தொடரும்

எட்வார்டோ ஏரியாஸ்

36 பணயம் வைத்தவன் பந்தயம் வெல்வான்

ராபர்ட் ஹாரன் தஸ்கினா கைக்கேவ்

அறவியல்

37 ஆயுதங்களுக்கு விடை கொடோம்

வின்சென்ஸ் ஃபிசான்

காலத்தின் சின்னங்கள்

40 அலெக்ஸாண்டிரியா, நாணல் தாள்முதல் இணையம்வரை

மைக்கேல் ஆர்வினால்ட்

தொடர்புகள்

43 லத்தீன் அமெரிக்கா அபாயத்தில் கலைவரிசைகள்

ரஃபேல் ரோன்காக்லியோலோ

உரையாடல்

46 லைலா ஷகீத் பாலஸ்தீனத் தூதரின் மனஉறுதி

அட்டை : அட்டை: 1998 உலகக் கோப்பைக் கால்பந்துப் போட்டியின் போது மெக்கிகோ கால்பந்து நேயர்கள் முழுக்குரல் எழுப்பி உற்சாக மூட்டுவதைக் காணலாம்.

தமிழ்ப்பதிப்பு ஆசிரியர் : மணவை முஸ்தபா

ஆசிரியத் தலைமையகம் :

1, சூய் பிராங்காய்ஸ் பொன்விள்
5015, பாரிஸ், பிரான்ஸ்.

இயக்குநர் : ரேனே லெஃபோர்ட்

தலைமை இதழாசிரியர் : ஜான் கோஹூட்

ஆசிரியர் குழு (பாரிஸ்)

ஆங்கிலம் : ரோய் மால்கின்

ஸ்பானிஷ் : ஆர்செலி ஒர்டிஸ் தெ அர்பினா

ஃபிரெஞ்சு : மார்ட்டினை ஜாகோத்

எத்திராஜன் அன்பரசன்

சோஃபி புக்காரி

ஓசியா இக்னேசியஸ் குன்ட்ஸ்

அமி ஆட்செட்

தலைமையகத்திற்கு, அப்பாலுள்ள
பதிப்புகள் :

ரஷ்யன் : இரினா உத்கினா (மாஸ்கோ)

பெர்சியன் : டொமினிக் ஆன்டர்ஸ் (பெர்ன்)

அராபிக் : ஃபவ்சி அப்துல் ஜாஹர்

(கெய்ரோ)

இத்தாலியன் : ஜியானுல்கா ஃபார்மிச்சி

(ரோம்)

ஹிந்தி : சிறீ சமாய் சிங் (டெல்லி)

தமிழ் : மணவை முஸ்தபா (சென்னை)

பெர்சியன் : ஜுவல் ஜாகி (டெஹ்ராஸ்)

போர்த்துக்கீஸ் : அல்ஜிரா ஆல்வெஸ் அப்பேர்

(ரியோ டி ஜெனீரோ)

உருது : மிர்லா முஹம்மத் முஷீர்

(இஸ்லாமாபாத்)

காட்டலான் : ஜோன் காரரெலி மார்ட்டி

(பார்சிலோனா)

மலாய் : சிதின் அஹமத் இஸாக் (கோலாலம்பூர்)

சுவாஹிலி : வியோனார்டு ஜே. சுமா

(தார்-எஸ் ஸலாம்)

ஸ்வீடீஷ் : அலெக்ஸாண்ட்ரா கோம்ஹாசர்

(ஜூபிஜானா)

சீனம் : ஃபெங் மிங்ஷியா (பெய்ஜிங்)

பல்கேரியன் : ஜூபா ரஞ்சேவா (சோஃபியா)

கிரீக் : சோஃபி கோஸ்டோபோலோஸ்

(ஏதென்ஸ்)

சிக்கனம் : நெவேலி பயாடிக்கமா

(கொழும்பு)

ஃபின்லாந்து : ரீட்டா சாரினென் (ஹெல்சின்கி)

பால்க் : ஜூக்ஸ்டோ எகனா (டொனாஸ்டியா)

தாய் : துவாங்ஷிப் கரிந்திப் (பாங்காக்)

வியத்நாமீஸ் : ஹோ தியன் நிகி (ஹனாய்)

வங்க மொழி : காஃபிஸ் உத்தீன் அஹ்மத்

(டாக்கா)

உக்ரேனியன் : வேலாடிமீர் வாசிலுக் (கீவ்)

காலிசியன் : சபீர் செனிஸ் ஃபெர்னாண்டஸ்

(சாண்டியாகோ டி கம்போஸ்டெலா)

செர்பியன் : போரிஸ் இலியங்கோ

(பெல்கிரேட்)

எல்லாக் கடிதங்களும் தலைமை

ஆசிரியர்க்கே எழுதப்படவேண்டும்.

யுனெஸ்கோ சூரியர் - மாதந்தோறும் வெளி

யிடப்படுகிறது. பதிப்புரிமை அல்லாத தனிப்

பட்ட படங்களையும் கட்டுரைகளையும்

'யுனெஸ்கோ சூரியர்'லிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்க

கப்பட்டது என்ற அறிவிப்புடன் இறங்கித் தி

றையர், குறிப்பிட்டு வெளிநிடலாம், அன்புரறு

வெளியிட்ட இதழின் மூன்று பிரதிகள்

ஆசிரியருக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆசிரியர்

பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகளைத் திரும்பப்

பிரசுரிக்கும்போது அதில் ஆசிரியர் பெயர்

இடம்பெறவேண்டும். பதிப்புரிமை அல்லாத

புகைப்படங்கள் வேண்டுவோர் தலைமை

யாசிரியருக்கு எழுதிப் பெறலாம். கேட்டுப்

பெறாத கட்டுரைகளைப் போதிய தபால் தலை

இல்லாமல் திருப்பியனுப்ப இயலாது. ஆசிரி

யர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரை அவரது

கருத்தை வெளியிடுவதாகும். யுனெஸ்கோ

சூரியர் ஆசிரியர்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்க

வேண்டிய அவசியம் இல்லை

யுனெஸ்கோ கூரியர்

- ★ தமிழ் உட்பட 30 உலக மொழிகளில் வெளிவந்து அரிய புரட்சி செய்து வரும், ஒரே சர்வதேச மாத இதழாக திங்கள்தோறும் மலர்கிறது.
- ★ சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, பண்பாடு, தொழில்நுட்பம் போன்ற பல்வேறு துறைகளைப் பற்றி உலக அறிஞர்கள் எழுதும் கருத்துக் களஞ்சியமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள்.
- ★ எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்ற, ஆவலைத் தூண்டும் அரிய செய்திகள், படங்கள், விளக்கங்கள், வண்ணப் படைப்புகள் இதழ்தோறும்.
- ★ தமிழின் தனிப்பெரும் ஆற்றலைத் தரணிக்குணர்த்தி, 'தமிழ் ஓர் அறிவியல் மொழி' என்பதை செயல்பூர்வமாக நிலைநாட்டி, அதன் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் காலக்கண்ணாடி.
- ★ சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தில் உலகைக் காட்டும் பலகணியாக தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இவ்விதழ் இல்லந்தோறும் இடம்பெற வேண்டிய சிந்தனைக் கருவூலம் ஆகும்.
- ★ புதிய வடிவமைப்பில் உலகப் பேரறிஞர்கள் ; கல்வியாளர்கள் ; எழுத்தாளர்கள் ; பண்பாட்டு வல்லுநர்கள் ; அறிவியலறிஞர்கள் ஆகியோரின் நேர்காணல் (பேட்டி) கட்டுரைகளோடு 56 பக்கங்களில் மாதந்தோறும் மலர்கிறது.

இதழின் விலை ரூ. - 7/-

தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 74/-

கல்வி நிலையங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் சலுகைச் சந்தா ரூ. 67/-

தமிழகமெங்கும் முகவர் (ஏஜெண்டு)கள் தேவை.

விவரங்களுக்கு எழுதுக :

யுனெஸ்கோ கூரியர்

தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்
18, மேயர் இராமநாதன் சாலை,
சேத்துப்பட்டு, சென்னை - 600 031.

உங்கள் உறவினர்களையும் அன்பு நண்பர்களையும் மகிழ்ச்சியிலாழ்த்த - ஓர் வழி

அன்புள்ள சந்தாதாரர்களே!

சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, பண்பாடு, தொழில்நுட்பத் துறைகளைப்பற்றி உலக அறிஞர்கள் எழுதும் கருத்துக்களஞ்சியமான கட்டுரைகளையும், கண்கவர் படங்களையும் விளக்கங்களையும் கொண்ட யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழ்களை மாதந்தோறும் படித்து மகிழ்ந்து பயனடைந்து வருகிறீர்களல்லவா?

இம்மகிழ்ச்சியையும் பயனையும் உங்கள் உறவினர்களும், நண்பர்களும் பெற வேண்டாமா? இதோ அதற்கு மிக எளிதான ஒரு வழி.

உங்கள் நெருங்கிய உறவினர்களின் - நண்பர்களின் முகவரியோடு ஒவ்வொருவருக்கும் ஆண்டுச்சந்தா ரூ. 74/- அனுப்பினால் போதும். உங்கள் அன்புப் பரிசாக ஓராண்டுக்கு யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழ்கள் அவர்கள் முகவரிக்குப் போய்ச் சேரும்.

இதற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் கீழேயுள்ள பகுதியை நிறைவு செய்து சந்தாவுடன் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்', தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், 18, மேயர் இராமநாதன் சாலை, சேத்துப்பட்டு, சென்னை - 600 031 என்ற முகவரிக்கு M.O. அல்லது D.D. மூலம் அனுப்பினால் போதும், மற்றவைகளை நாங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறோம்.

அன்பளிப்புச் சந்தாப் படிவம்

அன்பளிப்புச் சந்தா

அனுப்புகிறவர் முகவரி

.....

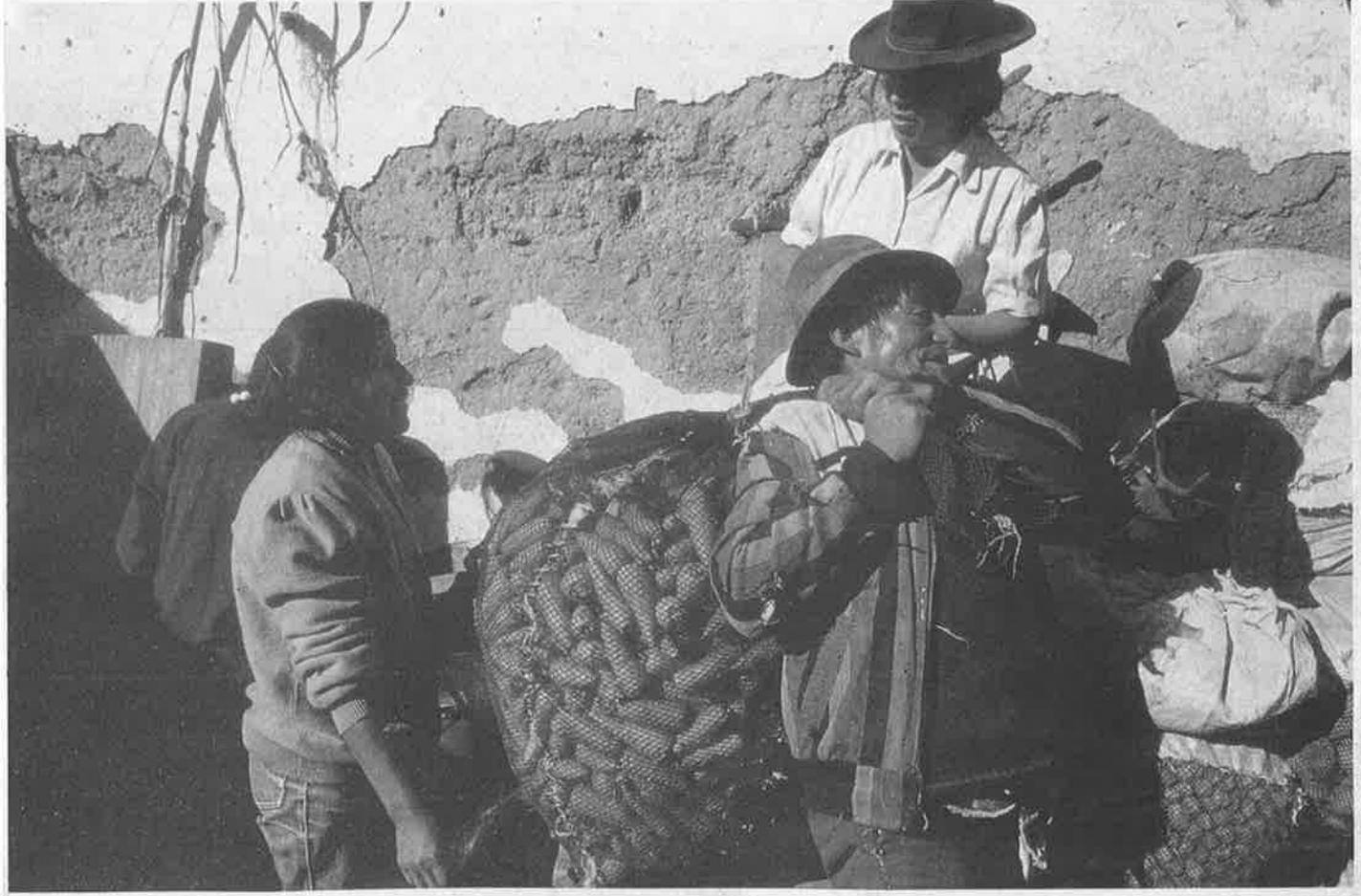
அன்பளிப்புச் சந்தாவுக்கு

உரியவர் முகவரி

1.

2.

3.

© அலயாண்ட் ரோ பாலாகர் / ரா.கே. பாலாகர்

அயாக்குச்சோ அருகில் பொருள்கள் விற்பனை நடைபெறுகிறது.

அயாக்குச்சோ.

ஒளிப்படங்கள்:
அலயாண்ட் ரோ பாலாகர்

மனங்குலைக்கும் அமைதி

ஒரு காலத்தில் ஷைனிங்பாத் கொரில்லாக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த பெருநாட்டு மலைப் பகுதிகளில் மரபு விழாக்கள் புத்துயிர் பெற்று வருகின்றன, ஆனால், 20 ஆண்டு கால உள்நாட்டுப் போர் அழியாத பெருஞ் சேதங்களை ஏற்படுத்திவிட்டது.

ஃபிரான்சிஸ்கோ டியேஸ் - கேன்செக்கோ தாவரா*

பெருநாட்டில் அயகுச்சோ தொகுதியின் தலைநகர் அயகுச்சோ, அங்கு சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒளிரும் பாதை எனும் பெயர் கொண்ட கொரில்லாக்களின் நடவடிக்கை ஆரம்பித்தது. கொரில்லாக்கள் தோற்று விட்ட போதிலும், அந்த தீவிரவாத அமைப்பின் ஆட்கள் பக்கத்து மாவட்டங்களிலும் மாநிலங்களிலும் மறைந்து இருப்பது தொடர்கிறது. ஆயுதம் கொணர்ந்த அமைதி என்பதால் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் அச்சவுணர்வு குறையவில்லை.

1539 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 20ஆம் தேதியன்று அந்த நகரத்தை ஸ்பெயின் நாட்டினர் அமைத்தார்கள். அப்போது

*பெருவிய அமைதிப் பேரவையின் தலைவர்.

அவர்கள் கொடுத்த பெயர் ஹீவாபங்கா. பின்பு அயகுச்சோ என்று பெயர் மாறியது. அந் நகரம் ஆண்டில் மலையின் மேற்கத்திய முகட்டிலுள்ள பசுமையான பள்ளத்தாக்கில் 2752 மீட்டர் உயரத்தில் அமைந்திருக்கிறது. ஏழு லட்சம் மக்கள் உள்ளனர். அவர்கள் கொவச்சா மொழி பேசி, சிவப்பிந்தியர் மரபின்படி வாழ்கிறார்கள். இவ்வாறு இருவகைப் பண்பாட்டைக் கடைப்பிடிப்பதால் பெருவின் மற்ற பகுதியிலுள்ள சமூக வேற்றுமையுணர்வு அங்கே இல்லை.

இன்கா நாகரிக காலத்துக்கு முந்திய அருமையான பேரரசு அமையக் காரணமாயிருந்த வாரி என்ற பண்பாடு வளர்ந்த இடம் அயகுச்சோ. பின்னால் புகுந்த ஸ்பானிய

மரபு வழியுடன் இணைந்து ஆண்டிலின் பழையமையான ஹூயான நடனத்தோடு ஸ்பானிஷ் வழிவந்த இதமான இசையைக் கலந்து ஒரு வளமான இசை மரபு காணப்படுகிறது. அங்கு புனித வாரக் கொண்டாட்டத்தின் போது நகரிலுள்ள நாமாதாக் கோவில்களிலும் கிறித்தவ சமயம், சிவப்பிந்தியர் சமயம் இரண்டும் கலந்து இறைப்பற்று பெருகி பொங்கி வழியும், ஏசு கிறிஸ்து மறைந்தபோது அவருக்கு 33 வயது என்பதால் அங்கு முதலில் 33 கோவில்கள் தாம் நிழுவப் பட்டன. அரசுக் கணக்குப்படி கோவில்கள் 33 தான்.

வெடி குண்டுக் கலவரங்கள் அடிக்கடி ▶

► நிகழ்ந்ததால் பல ஆண்டுகளாகப் புனித வாரத் திருவிழா நடைபெறவில்லை. ஊரடங்கு சட்டம் காரணமாக இரவு நேரத்தில் ஊர்வலம் நடத்த முடியவில்லை. கொரில்லாத்தலைவர்களோஸ் அபிமேல் கஸ்மா 1992 செப்டம்பர் 12ஆம் தேதி பிடிபட்டபின் 1993 முதல் மீண்டும் திருவிழா தொடங்கியது.

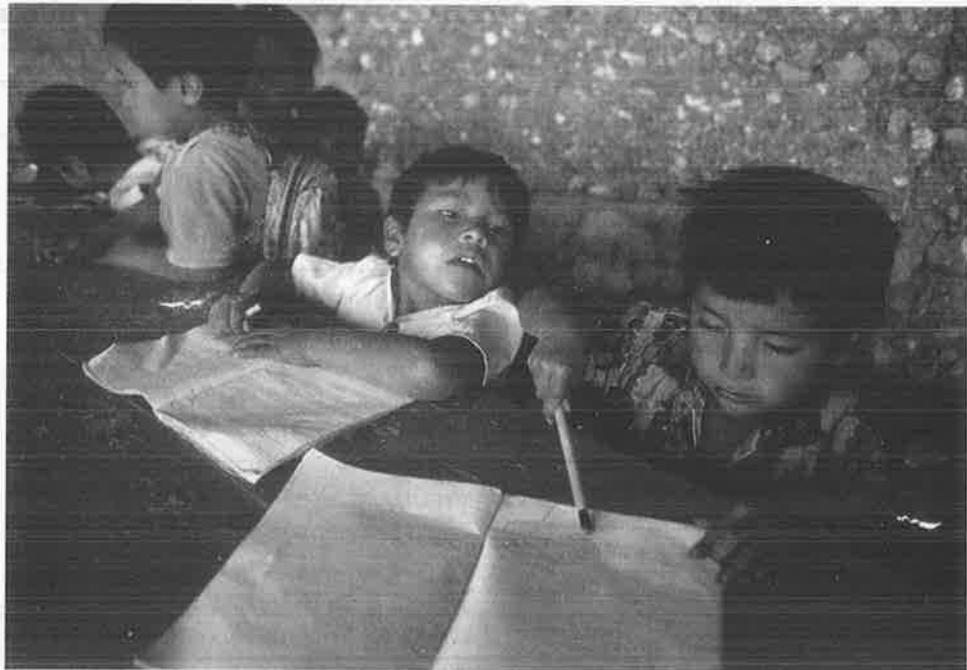
அயகுச்சோ நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. ஸ்பெயின் ஆதிக்கத்திலிருந்து லத்தீன் அமெரிக்கா விடுதலை பெறக் காரணமாயிருந்த அயகுச்சோ போர் அருகிலுள்ள பாம்பாடி குயினா என்னுமிடத்தில் நிகழ்ந்தது. போர்க்களமாயிருந்த இடத்தில் படை நடவடிக்கைகள் போல் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் இப்போது நிகழ்கின்றன. உலக முழுதும் குழுக்களைக் கொண்ட என்கவென்ட்ரோடி தீட்ரோ எனும் நாடக அமைப்பு அங்கே இடம் பெற்றுள்ளது.

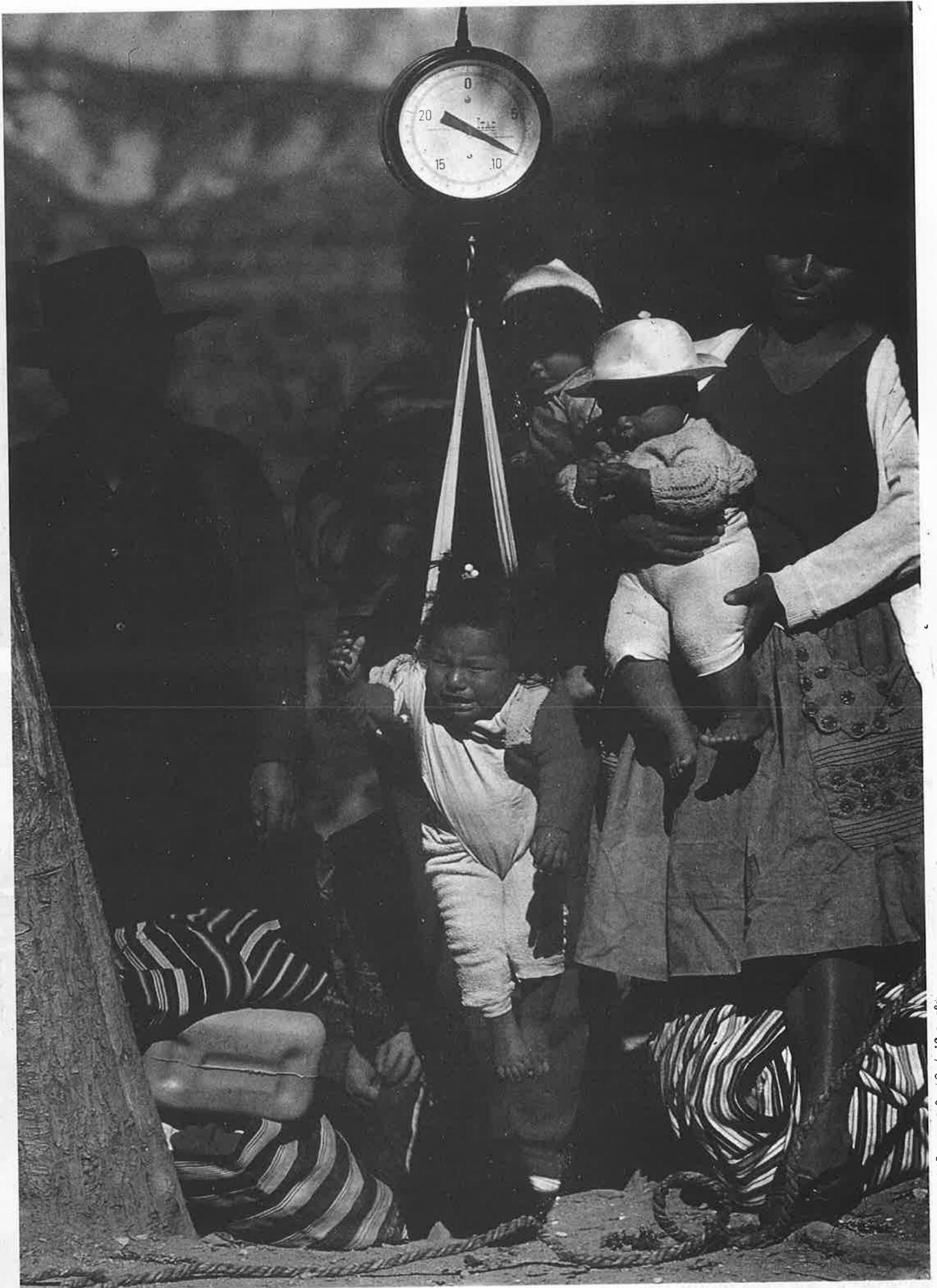
திருவிழாவும் பழமையான தினசரி வாழ்வும் மீண்ட போதிலும் பல ஆண்டுகளாக வன்முறையும் பேரச்சமும் தோற்றுவித்த காயங்களை மறைக்க முடியவில்லை. வன்முறைப் பண்பாட்டின் விளைவாக இப்போது புதிய சமுதாயப் சிக்கல்கள் தோன்றிவிட்டன. நகரத்து இளைஞர்கள் பலர் அடிதடி, கொள்ளை, ►

மேலே, அயாக்குச்சோவைச் சுற்றியுள்ள வறண்ட மலையுச்சிகள் கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் மூப்பதினாரம் மீட்டர் உயரம்.

எதிர்ப்பக்கம், உயர்ந்த மலைப்பகுதியில் சுகாதாரக் கவனிப்பு, பெண்குழுந்தைகளின் எடை பார்ப்பு, குழுமியிருக்கிறார்கள்.

ஹிவான்டா கிராமத்திலுள்ள பள்ளியில் குழுந்தைகள்

© ஒளிப்படங்கள் அழகாண்டிரே பாவசர். சியாஸெடு/ஈர். டீபூ. பரிஸு.

லூரிக்கோச்சாவில் சிலுவை விழா, இவ்விழாவில் 5 மீட்டர் வரை உயரமுடைய 100 சிலுவைகள் உள்ளூர் தேவாலயத்தில் ஆசீர்வதிக்கப்படுகின்றன.

▶ கொலைக் கும்பல்களோடு சேர்ந்து ளவிடுகிறார்கள். கொரில்லாக்களோடு தொடர்பாக இருந்தவர்கள் தோற்றுவித்த கும்பல்கள் அவை. கொரில்லாக்களால் பல குடும்பங்கள் வீட்டிற்கு ஒருவரை இழந்தது என்னவோ உண்மை.

வன்முறையினால் அகதியனவர்கள் கிராமப்புறங்களிலிருந்து வந்து நகரில் தங்கிவிடுகிறார்கள். தங்கள் கிராமப்புறத்து வீடுகளுக்குத் திரும்புவது பேரிடர் தரும் என்று அயகுச்சோவில் இருக்க விரும்புகிறார்கள். கொரில்லாத்தாக்குதலில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட தொகுதி அயகுச்சோ தொகுதி. பத்தாயிரம் பேர் கொல்லப் பட்டனர். 3000 பேரைக் காணவில்லை. மொத்த மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர், அதாவது 1 70 000 பேர் வீடுகளைவிட்டு விரட்டப்பட்டனர்.

காலனி ஆட்சிக்கால மாதாக் கோவில்கள் குறுகிய பழைய தெருக்கள், சூரிய ஒளி ஒளிரும் காலை நேரங்கள், மேகம் மூடிய மாலை நேரங்கள், ஆனந்தக் களிப்பு காணப்படும் இரவு நேரங்கள், ஹுயானா நடனம் என்று இப்படி பல

மேலே, அயாக்குச்சேவில் அனைத்து ஆன்மாவிலாவின்போது, நடனக் கலைஞர்கள் மாண்டோருக்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறார்கள்.

சுமியாக்கோ அயாக்குச்சேவில் நடனக் கலைஞர்கள் மாண்டோருக்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறார்கள்.

அயாக்குச்சே நாடகவிழா. இது மே மாதம் இறுதிவாரத்தில் நடைபெறுகிறது. இதில் உலகெங்குமிருந்து 400 நடிகர்கள் கலந்துகொள்கிறார்கள், இந்த நிகழ்ச்சி 1978 முதல் நடத்தப்படுகிறது.

கலை பண்பாடுகளின் வளர்ப்பிடமாகவும், முரண்பாடுகளின் இருப்பிடமாகவும் உள்ள அயகுச்சே மெல்ல மெல்ல பழைய நிலைக்கு மீண்டு வருகிறது. எனினும், ஆண்டில் மரபு வழிக்குரிய ஒருமைப்பாட்டுடன் கூடிய சமுதாய அமைப்பு உருவாக நாளாகும்.

பல ஆண்டுகள் ஊரடங்கு சட்டம் அமலில் இருந்து இரவு எட்டுமணிக்குமேல் யாரும் வெளியே வரமுடியாமலும் உணவு விடுதிகள் இழுத்து மூடப்பட்டும் விளங்கிய நிலை இப்போது இல்லாவிடினும் அயகுச்சே தொகுதியின் 11 மாநிலங்களில் ஹுவாமங்கா மற்றும் 4 மாநிலங்களில் இன்றும் ஓர் அவசர நிலை நீடிக்கிறது. ஏனெனில் பல அடிப்படை உரிமைகள் இன்னும் இடைநிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றும் படையினர் நினைத்த போது பொதுக் கட்டடங்களிலும் தனியார் வீடுகளிலும் சோதனையிட முடியும்.

இழிவான போருக்கு “எத்தனை விலை”

காரலோஸ் அபிமேல் குஸ்மான், அயாக்குச்சோ பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு தத்துவப் பேராசிரியராக இருந்தார். அவர் பெரு பொதுவுடைமைக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து ஷெனிஃபாட் என்ற தனிக்கட்சியைத் தொடங்கினார், மக்கள் போரைத் தொடர்ந்து நடத்துவதே இதன் நோக்கம், 1980 மே மாதம் ஓர் அடையாள நடவடிக்கை மூலம் அவர் இந்தப் போரைத் தொடங்கினார், அதாவது, தேர்தல்கள் நடைபெறுவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு, இப்பகுதி யிலிருந்த கஸ்கி என்ற கிராமத்தில் இவரது அதிரடிப்படையினர் வாக்குப் பெட்டிகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினர்.

நாடு அப்போதுதான் 12 ஆண்டுக்கால இராணுவ ஆட்சியிலிருந்து மீண்டிருந்தது, வறுமை கட்டுக்கடங்காமல் பெருகிக் கொண்டிருந்தது, எங்கும் குழப்பம் தலைவிரித்தாடியது. முதலில் நன்கு சீரமைக்கப்பட்டிருந்த கொரில்லாப் படையினரை மக்கள் வரவேற்றனர், முக்கியமாக அப் படையினர் மக்களுக்கு நிலங்களைப் பகிர்ந் தளித்தபோது மக்கள் மகிழ்ந்தனர், ஆனால், இந்தப் புரட்சிக்காரர்கள், உழவர்களையும், சமுதாய தலைவர்களையும் துரோகிகள் எனக் கூறி சிரச்சேதம் செய்யலாயினர், இரத்த வெறி கொண்ட ஒரு பயங்கர ஆட்சியை ஏற்படுத்தினர், இதன் பின் நிலைமை தலைகீழாக மாறியது.

இந்தக் கொரில்லாக்களின் பரம எதிரிகளாக இருந்தவர்கள் டுபாக் அமாரூ புரட்சி இயக்கம் என்ற குழுமத்தினர், இந்த இயக்கம் 1996இல் நிறுவப்பட்டது, விமாவில் ஐப்பானியத் தூதரகத்தில் பிணையக் கைதிகளைப் பிடித்து வைத்திருந்தவர்கள் இவர்கள் தாம், இவ்விரு பிரிவினருமே “இழிவான போரில்” தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

ஆனால், இந்தப் போரில் பலியானோர் எண்ணிக்கை ஏராளம், இதில் 26,000 பேர் மாண்டனர், 4,000 பேர் காணாமல் போயினர், 50,000 குழந்தைகள் அனாதை களாயினர், அரசுக்கு இந்தப் போரினால் 2,500 கோடி டாலர் செலவாயிற்று; இது பெருநாட்டின் அயல்நாட்டுக் கடனுக்குச் சமம். மீன், செம்பு, துத்தநாகம், வெள்ளி ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதியால் கிடைக்கும் அயல்நாட்டுச் செலாவணியில் மூன்றில் ஒரு பகுதி, அயல்நாட்டுக்கடனுக்கு வட்டியாகச் சென்று விடுகிறது.

குடியரசுத் தலைவர் ஆல்பெர்ட்டொ ஃபியூஜிமோரி முதலில் 1990இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்; 5 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு மீண்டும் தேர்வுபெற்றார், அவர் விரிவான கட்டமைப்புச் சீரமைப்பினையும், தனியார் மயமாக்கும் திட்டத்தையும் தொடங்கினார், இவர் 1992இல் நடத்திய குடியியல் புரட்சிக்குப் பின்பு, குடியரிமைகளைக் கட்டுப் படுத்தினார்; நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத் தார்; அரசமைப்பு உரிமைகளைத் தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்தார்; 500-க்கும் மேற்பட்ட குற்றவியல் நடுவர்களை வேலை நீக்கம் செய்தார்.

அபரிமிதமான பணவீக்கம் வீழ்ச்சியடைந்தது, 1989இல் 2,700% என்ற அளவில் இருந்த பணவீக்கம், சென்ற ஆண்டில் 7% ஆகக் குறைந்தது, பொருளாதார வளர்ச்சி 1994 இல் வத்தீன் அமெரிக்காவிலேயே இங்குதான் அதிகமாக (13%) இருந்தது.

இந்த வளர்ச்சி வீதம் சென்ற ஆண்டில் 2% ஆகக் குறைந்தது, இதற்குக் காரணம் “எல்நினோ” பருவநிலை மாற்றத்தினால் இடைவிடாமல் மழை பொழிந்ததும், ஆசியப் பொருளாதார நெருக்கடியினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் ஆகும்.

© அவர்களுடைய பாவனா, சிவசுப்பிரமணியன், பாலை

அயாக்குச்சோவில் புனித வார ஊர்வலம் லத்தீன் அமெரிக்காவின் மிகத் தொன்மையான தேவாலயம் இங்கு உள்ளது.

▶ வானம் தெளிவாயிருக்கும் சமயம் அயாக்குச்சோ நகரத்துத் தெருக்களின் வழி நடந்து செல்லம்போது பழைய அமைதி திரும்பிவிடும் என்று நினைக்கத் தோன்றும். ஆனால் நகரவாசிகள் அடிப் படை உரிமைகளை மீண்டும் பெற்று, வேற்றுமை யுணர்வு காரணமாக ஓரங்கட்டப் படுதலை ஒழிக்கவும் வறுமையை விரட்டவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டாலன்றி நீடித்த உண்மையான அமைதி இராது.

தமிழில் கு.ராஜாராம் ■

வெற்றியில்லா அமைதி

யு.என்.கே. சூரியன், சூரியன்

ஃபெடரிக்கோ மயூர்

விளையாட்டுப் பந்தயம் பொறுத்து யு.என்.கே.வின் அணுகுமுறை என்னவென்பதை உடற்பயிற்சிக் கல்வி விளையாட்டுப் பந்தயம் ஆகியவைபற்றிய அதன் 1978ஆம் ஆண்டு ஆவணத்தில் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவை மக்களிடையேயும் தனி நபர்களிடையேயும் தோழமை உணர்வு, ஒற்றுமை உணர்வு, சகோதர உணர்வு, ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை உண்டாவதையும் நேர்மைக்கும் கண்ணியத்துக்கும் மதிப்பு அளித்தலையும் வளர்க்க முனைய வேண்டும் என்று ஆவணம் குறிப்பிடுகிறது.

இந்த அணுகுமுறையின்மையக் கருத்து தருமநியாயம் பேணுதல். சிலரை ஓரங்கட்டுதல் கூடாது, வன்முறை முயற்சி கூடாது என்பவற்றை முகமையாகக் கொள்கிறது. எல்லோருக்கும் விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் பங்கேற்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். உடல் அல்லது மனஉணமுற்றவர்கள் என்பதற்காக, பெண் என்பதற்காக, பிரச்சினை நிலவும் இடத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதற்காக ஓரங்கட்டுதல் கூடாது என்கிறது.

எல்லோருக்கும் விளையாட்டு வேண்டும் என்கிறது யு.என்.கே. மக்களை ஆயுட்காலக் கல்விக்குத் தகுதியுடையவர்களாக ஆக்குவது ஒரு சமூகத்தின் தேவை என்றால் கல்வி வளர விளையாட்டுப் பந்தயம் முதன்மைப் பங்களிக்கும் என்று யு.என்.கே. கருதுகிறது. கல்வி என்பது வெறும் பாடப் படிப்பு அல்ல, கல்வியின் இறுதி நோக்கம் கற்போரின் சிந்தனை ஆற்றலை வளர்த்தல், படைப்பு ஆற்றலை வளர்த்தல், பிறரோடு நன்கு பழகும் மனப் பாண்மை வளர்த்தல் ஆகியவையாகும். இப்படி ஆற்றல் பெறுபவர்கள் தன்னம்பிக்கை உடையவர்களாக மற்றவர்கள் முன்னேற்றம் பெற்று வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு உதவுபவர்களாக இருப்பார்கள். இத்தகைய குறிக்கோளை அடைவதற்கு உதவுவதில் விளையாட்டுப் பந்தயத்துக்கு ஒப்பானது இல்லை.

பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளி வேறுபாடு அதிகமாகிக்கொண்டே வரும் உலகில் நாம் வாழ்கிறோம். இருந்தும், விளையாட்டு மைதானத்திலும், விளையாட்டு வீரர்கள் சந்திக்கும் மிடங்களிலும் அந்த வேற்றுமை மாயமாய் மறைந்துபோகிறது. விளையாட்டில் ஒருவரையொருவர் விஞ்சப் பார்த்தாலும் அணி என்னும்போது ஒன்று சேர்ந்து விடுகிறார்கள். வன்முறைக் கருவி விளையாட்டில் இல்லை, வேகம், பலம், அறிவாற்றல், சகிப்புத்தன்மை ஆகியவை விளையாடும்போது தேவை. சமூக மதிப்பைப் பொறுத்து இவை உண்டாவதில்லையே.

வன்முறை உள்ள உலகில் நாம் வாழ்கிறோம். நகரங்களில் இளைஞர்கள் அன்றாட வாழ்வில் சேமித்து வைத்துள்ள சண்டைக் குணத்திமிரோடு மைதானத்தில் இறங்குவார்கள். விளையாட்டு மைதானத்தில் விந்தை நிகழ்கிறது. சண்டைத் திமிர் மாறி அதன் அழிவு நோக்கம் போய் எதிர் விளையாட்டுக்காரரை விளையாட்டில் வெல்ல வேண்டும் என்ற ஆக்கபூர்வ ஆசையாக ஆகிவிடுகிறது. எப்படியாவது வென்றுவிட வேண்டும் என்று எண்ணாமல் விளையாட்டு விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து நேர்மையான முறையில் வெல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை கொள்ள நேரிடுகிறது. சண்டை உணர்ச்சிகளை வெளியே கொட்டிவிடுவதற்கும், அதே சமயம் சகிப்புத்தன்மை, பிறரை மதிக்கும் தன்மை ஆகியவற்றைக் கற்றுக் கொள்வதற்கும் உதவும் ஒரு பள்ளியாக ஆகிவிடுகிறது பந்தய விளையாட்டு. விளையாட்டுப் பயில்வோர் எந்தெந்த உணர்வுகளை அடக்கி ஒடுக்காவிட்டால் வாழ்வு பாதிப்பும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

தேசிய, இன, சமய, மனக்காழ்ப்புகள் மிகுந்து வரும் உலகில் நாம் வாழ்கிறோம். பந்தய விளையாட்டு மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்த வல்லது என்பது இக்காலத்தில் வெள்ளிடைமலை, ஒற்றுமையுணர்வினால் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள், உலகக் கோப்பைப் பந்தயங்கள் எல்லாம் வந்துள்ளன. அப் பந்தயங்களில் தோழமையுணர்வு மிளர்கிறது. முன்னில்லாத அளவு தோழமையுணர்வு உண்டாவதால் நம் மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகிறது. எல்லோரும் உலகம் எனும் ஒரே கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உணர்வை வேறெந்த சமூக நிகழ்ச்சியும் தோற்றுவிப்பதில்லை.

தீவினைப்பலனாக பந்தய விளையாட்டுச் சமயங்களில் சில முரண் நிகழ்வுகளைக் காண நேரிடுகிறது. மனவருத்தங்கள், கருத்துவேறுபாடுகள் எழுவதுண்டு, பந்தய விளையாட்டுச் செய்தியை அறிவிக்கும்போது வீரர்களின் சாதனைகளைப் புகழ்வதோடு நிலலாமல் பின்புலத்தில் நடந்த பேரம், போதை மருந்து அருந்திய கதை, நல்லதிறன் வளருமுன் பெரிதாகத் தூக்கிவிடுதல் போன்றவை வெளியாவதை பார்க்கிறோம். ரசிகர்கள் உற்சாக மிகுதியில் வெறிமிகுந்தவர்களாக நடந்து கொள்வதையும் காண்கிறோம்.

ஏழை பணக்காரர் இடையிலான இடைவெளி வளர்ந்து கொண்டுவரும் ஓர் உலகில் நாம் வாழ்கிறோம், விளையாட்டுத் துறையில், இல்லையெனில், வீதிகளில், முற்றங்களில் அல்லது வயல்களில், இந்த வேறுபாடுகள் மாயமந்திரம்போல் மறைந்து போகின்றன.

© செட்டலைப் பிபிசே/ஆர்என்/ஸ்டூடெய்ஸ், பாரிஸ்.

அவல மரபுரிமை: நைஜீரியாவில் ஒகோனிலாந்தில் எண்ணெயினால் மாசுபட்ட சதுப்பு நிலம்,

பெரிய வாணிகத்தில்

சோஃபி புக்காரி*

ஆதிசூடிகளின் வளமான நிலங்களில் சுரங்கம் தோண்டி கனிமங்களை அறுவடை செய்யும் பன்னாட்டு நிறுமங்களுக்கு இப்போது நினைத்தபடி எதுவும் நடப்பதில்லை,

“எங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை எளிதாகச் சொல்லிவிட முடியாது. எங்களுக்கு எஞ்சியிருப்பது அமுங்கி என்னும் எங்கள் இனப் பெயர் ஒன்றுதான். எங்களுடைய மலைகள், ஆறுகள், காடுகள், எல்லாமே பிரீபோர்ட் நிறுவனத்துக்கும் அரசுக்கும் போய்விட்டன. எங்களுக்கு கென்று எதுவுமில்லை.”

இந்தோனேசியாவின் ஆட்சியிலுள்ள மேற்கு பாப்புவாவைச் சேர்ந்த இரியன் ஐயா எனும் பகுதியில் வாழ்ந்த வயதில் பெரியவர் ஒருவர் அரசு சாரா அமைவனமான அனைத்துலக எஞ்சி வாழ்நர் சங்கத்து உறுப்பினர்களிடம் இவ்வாறு சோகத்தைக் கொட்டினார். இந்தச் சொற்கள் உலகில் ஆங்காங்கு மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு ஏற்படும் இழப்பையும் இழைக்கப்படும் அநீதியையும் எதிரொலிக்கின்றன. அநேக அரசு சாரா அமைவனங்கள், ஐ.நா. அமைவனம், ஐரோப்பிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோரது கூற்றுப்படி பூர்விகக் குடியினர் வாழும் பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்காக நுழைந்து அவர்களையும் மேம்

படுத்தப் போவதாகச் சொன்னாலும் உண்மையில் அவர்கள் நிலம் மாசுபட்டு, புனிதத் தலங்கள் அழிந்து, சீரழிந்து அல்லது மாய்ந்து மோசங்கள் விளைவது உலகத்திலே 30 ஆண்டுகளாக ஆங்காங்கு நடைபெற்று வருகிறது.

உலகத்திலேயே அதிக அளவு தங்கப் படிவும், தாமிரவளமும் கொண்ட ஒரு பகுதி இந்தோனேசியாவில் உள்ளது. பெல்ஜியம் நாட்டளவு பரப்பு இருக்கும், ரியோ டின்டோ என்ற பிரிட்டிஷ் நிறுமத்துடன் சேர்ந்து ஐக்கிய அமெரிக்க நிறுவனமான பிரீபோர்ட் மக்மோரான் உள் நாட்டு அதிகாரிகள், முன்னாள் அதிபர் சுஹார்த்தோ ஆகியோரது ஒப்புதலோடு அப்பகுதிக்கு உரிமை பெற்றது. சுரங்க வேலைகள் ஆரம்பித்தபின் ஆறுகள் மாசுபடலாயின. நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த கன்னிக் காடு அழிபட்டது. புனித இடங்களின் புனிதத் தன்மை கெட்டது. ஆட்சேபணை எழுப்பிய மக்கள் மீது படையினர் வன்முறை பயன்படுத்தியதை அரசு சாரா அமைவனங்கள் பல கண்டனம் செய்தன.

அதே போல கொலம்பியாவில் ஆக்ஸி டெண்டல் பெட்ரோலியம் என்ற நிறுவனம் தங்கள் புனிதத் தலங்களைப் பயன்படுத்துவது கண்டு 5,000 யுவா அமெரிக்க

இந்திய இனத்தினர் போராட்டம் நடத்தினர். இனத்தவர் எல்லோரும் தற்கொலை செய்துகொள்வோம் என்று தெரிவித்தனர். பலர் அவர்களுக்காகக் குரல் எழுப்பினர். அதன்பின் அந்நிறுவனத்தோடு கூட்டாக இருந்த ஷெல் நிறுமம் தான் கூட்டிலிருந்து விலகிவிடுவதாக அறிவித்தது,

ஷெல் நிறுமம் ஏற்கனவே சூடுபட்ட பூனை. நைஜீரியாவில் ஒகோனிலாந்து பகுதியில் எண்ணெய் தோண்டி எடுப்பதற்கு ஒகோனி மற்றும் இஜா இனத்தவர் ஆட்சேபித்து, தங்களுக்கும் அடிநில எண்ணெயில் உரிமை தராவிட்டால் ஷெல் நிறுமம் வெளியேற வேண்டும் என்றார்கள். நைஜீரிய அரசுடன் இணைந்து 1958 முதல் தொடங்கி அந்நிறுமம் மூவாயிரம் கோடி டாலர் பெறுமானமுள்ள எண்ணெய் எடுத்துள்ளது.

எதிர்ப்பு நடவடிக்கை பயன் தந்தது.

மேற்சொன்னவாறு உலகில் பல இடங்களில் அயல்நாட்டு நிறுமங்கள் உள்நாட்டு அதிகாரிகளின் ஆதரவுடன் மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு அழிவு உண்டாக்கியிருக்கின்றன. ஊழல், பிரிவினை, சாவு முதலியவை விளைவித்திருக்கின்றன. இத்தகைய கொடுமைகளால் 30 கோடி மண்ணின் மைந்தர்கள் கொதித்து

*புளெஸ்கோ இதழாரர்

முந்தார்கள். 1980-ஐ அடுத்து தங்களுக்கு கௌ அமைப்புகள் ஏற்படுத்தினார்கள். 1982

இல் ஐ.நா. சிறப்புச் செயற்குழு அந்த அமைப்புகளை இணைத்து பலப்படுத்தி அனைத்துலக கவனத்துக்குக் கொண்டுவர உதவியது.

மண்ணின் மைந்தர்களின் நிலைப்பாட்டை 1992இல் பிரேசில் நாட்டு காரி-ஓசாவில் வெளியிடப்பட்ட ஓர் அறிவிப்பு தொகுத்துச் சொல்லியது. அந்த அறிவிப்பு பின் முகப்பு ரையில் "மண்ணின் மைந்தர்களாகிய நாங்கள் சுயநிர்ணயம் செய்வதற்குள்ள எங்கள் உரிமையையும், எங்கள் பூமியில் எங்களுக்குள்ள உரிமையையும் வலியுறுத்து கிறோம்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அயல்நாட்டு நிறுவனங்களின் தொழில் திட்டத்தை ஆராய்ந்து முடிவு சொல்வதற்கும், திட்டத்தை மறுப்பதற்கும், ஒப்புதல் அளிப்பின் இலாபத்தில் பங்கு பெறுவதற்கும் உரிமை கோருவது அவர்களின் நோக்கம். அவர்களுடைய போராட்டத்துக்கு நல்ல விளம்பரம் அமைந்தது. மனித உரிமை மற்றும் சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு அமைவனங்கள் பல கைதுக்கிவிட்டன. அனைத்துலக குற்ற

திருத்தங்கள் செய்துள்ளன.

ஐ.நா. அறிவித்த மண்ணின் மைந்தர்களுக்கான பத்தாண்டுகள் (1995-2004) முடிவதற்குள் வெளியிடப்பட வேண்டிய தங்கள் உரிமைகள் பொறுத்த அறிவிப்பினைப் பேரவையுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போராடிய மண்ணின் மக்கள்.

அயல்நாட்டு நிறுவனங்களை எதிர்த்து சிறுவெற்றிகள் சில கிடைத்தது குறித்து அவர்கள் பெருமைப்படலாம். பெருநாட்டில் மோபில் ஆயில் நிறுவனம் செய்தது போலப் பெரிய நிறுவனங்கள் தங்கள் தொழில் திட்டங்களையே கைவிடும்படி ஆகியிருக்கிறது. தங்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, சூழல் அழிவைச் சீர்திருத்தி மீண்டும் நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவர உதவும் படி மற்ற சில நிறுவனங்களை ஒத்துகொள்ளச் செய்ய முடிந்தது. சில இடங்களில் அநீதிக்கு ஈட்டுத்தொகை பெற முடிந்தது. மிக அரிதாக இலாபத்தில் பங்கு பெற முடிந்திருக்கிறது. இனூகட்டு இனத்தவரும் வட அமெரிக்க சிப்பிரிந்தி வயரும் இலாபத்தில் பங்கு பெறுவதில் வெற்றி கண்டவர்கள்.

தரப்படும் என்று உறுதி சொல்கிறது. அதேபோல் பிரீபோர்ட் நிறுவனம் தன் இந்தோனேசிய இலாபத்தில் ஒரு விழிக்காட்டு இரியன் ஜாவா முன்னேற்றத் திட்டத்துக்குக் கொடுத்தது.

அநேக அயல்நாட்டு நிறுவனங்கள் தம் நடத்தை விதிகளில் சூழல் பாதுகாப்புப் பொறுப்பைச் சேர்த்திருக்கின்றன. மாசு விளையமலிருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளுக்குப் பணம் செலவழிக்கின்றன. மனித உரிமைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு செய்வதாகச் சொல்கின்றன. ஆனால் நல்லது செய்யப் போனாலும் மோசமான நிலைமை இருப்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன. பழங்குடித் தலைவர்களும் போர்ப்படைத் தலைவர்களும் மக்களுக்கு உதவுவதை விடத் தங்களுக்குப் பணம் சேர்ப்பதில் குறியாயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கின்றன.

தல முன்னேற்றத்துக்காகக் கொடுத்த நிதியை அங்குள்ள அரசு அலுவலர் சுருட்டிக் கொண்டு போய்விட்டதாக இந்தோனேசிய பிரீபோர்ட் நிறுவனம் கூறுகிறது. இப்படிப்பட்ட கொள்ளையினால் பழைய இனக்

ஆதிசூடிகள்

மன்னிப்புச் சங்கம், மனித உரிமைக் கண்காணிப்புச் சங்கம், சுரங்கக் கண்காணிப்புச் சங்கம், அனைத்துலக எஞ்சி வாழ்நர் சங்கம், பூமி நண்பர்கள் சங்கம் போன்றவை போராட்டங்களை ஆதரித்தன.

அதன்பின் அயல்நாட்டு நிறுவனம் தொழில் தொடங்குமுன் எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் பற்றிக் கணினி தளங்கள் மூலம் தகவல் சேகரிக்க வேண்டிய அவசியம். ஏற்பட்டது. செல்வ வளமுள்ள நாடென்றால் பொதுமக்கள் நிறுமத்தின் தலைமையகத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு போராடுவார்கள். நிறுவனம் தயாரிக்கும் பொருள்களைப் புறக்கணிப்பார்கள்.

இம்மாதிரியான பரந்த அளவு எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் பலன் அளித்தன. மண்ணின் மைந்தர்கள் நாட்டு முன்னேற்றத்துக்கு இடையூறாக இருப்பவர்கள் என்றும், ஒன்று அவர்களை உள்ளிழுத்துக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது ஒழித்துக் கட்டவேண்டும் என்றும் அந்தந்த நாட்டு அரசுகள் முன்பு கருதிவந்த நிலை மாறியது. வாழும் பூமியில் உரிமையுடைய முழுமையான குடிமக்கள் அவர்கள் என்று இப்போது டென்மார்க், ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா முதலியவை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் அவர்கள் சுரங்கம் தோண்டும் திட்டங்கள் பொறுத்து ஆலோசனை, எச்சரிப்பு சொல்வதற்காகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறார்கள். லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் பல அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் தங்கள் அரசமைப்புச் சட்டங்களில்

வெற்றிகள் மீண்டும் இனப் போராட்டம் எழச் செய்கின்றன.

"தொழில் தொடங்க வரும் அயல்நாட்டினன் இனிமேல் தம் இஷ்டம்போல் எதையும் செய்ய முடியாது என்கிறார் மனித உரிமைகள் பொறுத்த ஐ.நா. உயர் ஆணையத்தைச் சேர்ந்த ஜூலியன் பர்கர் என்பவர். நாசவேலைகளினாலும் எதிர்ப்புகளாலும் அயல்நாட்டு நிறுவனங்கள் பெருமளவு பணம் இழக்கின்றன. ஷெல் நிறுவனம் நைஜர் கழிமுகப் பகுதியில் தொழிலை நிறுத்த நேரிட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக பணக்கார நாட்டு வாடிக்கையாளர்கள் அந்நிறுவனங்கள் பற்றிக்

இப்போதுள்ள பல நடத்தைநெறிகள் அவை எழுதப்பட்டுள்ள காகிதத் தைவிட மதிப்புக் குறைந்தவை, ஏனென்றால், அவை ஒருபோதும் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை,

குறைவாக மதிப்பிட நேரிட்டு இழப்பு உண்டாகிறது.

ஷெல் நைஜீரிய நிறுவனம் மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதை ஒத்துக் கொள்கிறது. நைஜீரியாவில் பள்ளிகள், மருத்துவ மனைகள் கட்டித் தந்ததில் 1993 ஆம் ஆண்டு 3 கோடி டாலர் செலவிட்டதாகச் சொல்கிறது. சூழல் சீரமைப்புக்கு தன் செலவுத் திட்டத்தில் குறைந்தது ஐந்தில் ஒரு பங்கு

கசப்புகள் தலைதுக்கி இனக் கலவரங்கள் ஏற்பட நேரிடுகிறது. சில இடங்களில் அந்நிய நிறுவனம் பழைய கொள்கையை மாற்றி நல்லபடியாக உதவ வந்தாலும் பலகாலம் பாதிக்கப்பட்ட மண்ணின் மக்களின் பழைய கோபம் ஆறாதிருக்கிறது சாந்தப்படுத்த முடியவில்லை.

அடக்குமுறையை எதிர்க்காமல் அதற்குத் துணை போவதாக மனித உரிமைகள் போராட்டத்தினர் சொல்லும் போது அயல்நிறுவனங்கள் தங்கள் மக்கள் பற்றி முடிவெடுக்க அந்தந்த அரசுகளுக்கு மட்டுமே உரிமை உண்டு என்று கூறி நாட்டின் இறையாண்மைத் தத்துவத்தைக் கேடயமாகக் கொள்கின்றன. அயல் நிறுவனங்கள் தம் நியாய விரோதம் என்ற காரணத்திற்காக பேரங்கள் செய்ய மறுப்பது கடினம். ஏனெனில் போட்டிகள் நிறைந்த காலத்தில் பங்குதாரர்கள் உயர்ந்த அளவு இலாபம் எதிர்பார்க்கும்போது நிறுவன இலாபத்தில் பெரும் பங்கை மண்ணின் மக்களுக்கு கொடுக்க இயலாது.

ஒழுங்குமுறை ஏற்பாடுகள் பயனில்

இவ்வாறெல்லாமிருப்பதால் அயல்நாட்டு நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் பொறுத்து சட்டங்களும் அனைத்துலக விதிகளும் வரவேண்டும் என்று பலர் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அதற்கான முயற்சிகள் இதுவரை தோல்விடைந்தன என்று கூறலாம் முயற்சிகளின் பயன் மிகக்குறைவு 1974இல் அயல்நாட்டு

(ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குயிட்டோவில் டிரிபெட்ரோல் நிறுவனத் தலைமையகத்துக்கு வெளியே செவ்விந்தியப் போர் மணி போராட்டம்.

டெக்ஸாகோ தன் எதிர்வாதத்தில் சிவசமயம் எண்ணெய் சிந்துவது நேரிடும் என்று ஒப்பக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் குழல் பொறுத்த அனைத்துலகத் தரநிர்ணய விதிகளையும் தொடர்ந்துவிடாது கடைப்பிடித்து வருவதாகவும் துணை நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகள் யாவும் ஈக்வெடார் அரசின் கட்டுப்பாட்டிலும் கண்காணிப்பிலும் இருந்ததாகவும் டெக்ஸாகோ எதிர் வாதத்தில் கூறியுள்ளது. வழக்கு ஈக்வெடாரில்தான் தொடரப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றும் ஐக்கிய அமெரிக்க நீதிமன்றத்துக்கு அதிகார வரம்பு இல்லையென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. எப்படி அந்நிய நாட்டு நீதிமன்றங்கள் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டு நடவடிக்கைகளை

© ஏ.பி.பி.நி.ம. டென்கோஸ் பாரிஸ்

எண்ணெய் வழிகிறது; காட்டின் குருதி வடிகிறது

கார்லோஸ் விட்டேரி குவாலிங்கா*

ஈக்குவடாரைச் சேர்ந்த சிவப்பிந்தியக் குழுமம் ஒன்று, “உயிரினமண்டலப் படுகொலைக்காக”, “டெக்சாச்கோ” என்ற எண்ணெய் நிறுமத்தின்மீது அமெரிக்க நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடர்ந்து வருகிறது.

150 கோடி டாலர் - இதுதான் டெக்ஸாகோ என்ற நிறுவனத்திடமிருந்து ஈக்வெடார் நாட்டு அமெசான் பகுதியில் வாழும் கோபான், செகோயா, குவெச்சா எனும் சிவப்பிந்திய இனப்பிரிவினர்களில் 75 பேர் வழக்குத் தொடர்ந்து கோரியுள்ள தொகை. 26 ஆண்டுகளாக அந்த மாபெரும் ஐக்கிய அமெரிக்க எண்ணெய் நிறுமம் ஈக்வெடாரில் குழல் கொலை செய்து வருவதாக அவர்கள் குற்றம் சாட்டி ஈட்டுத்தொகை கேட்கிறார்கள். பழைய எந்திரங்களையே பயன்படுத்துவதால் சேதம் விளைப்பது தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்கிறார்கள்.

அவர்கள் தங்கள் நாட்டு நீதிமன்றத்தில் வழக்கிடவில்லை. நியூயார்க் நகரில் பிரதிவாதி நாட்டில் ஒரே வழக்காக 75 பேரும் சேர்ந்து போட்டிருக்கிறார்கள். டெக்ஸாகோவின் துணை நிறுவனமும் ஈக்வெடார் அரசுக்குச் சொந்தமான பெட்ரோ ஈக்வெடார் நிறுவனமும் சேர்ந்து 339 எண்ணெய் கிணறுகள் தோண்டியுள்ளன. அதில் 232 நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ளன. அவை இன்னும் வற்றாது எண்ணெய் கொடுத்து வருகின்றன. 1992 முதல் அவற்றை பெட்ரோஈக்வெடார் நிறுமம் தனித்து இயக்கி வருகிறது.

நியூயார்க்கிலுள்ள ஐக்கிய அமெரிக்க தேசிய வள ஆதார பாதுகாப்பு மன்றம்

* ஈக்குவடார் மானிடவியலறிஞர்

மற்றும் சமூக, பொருளாதார உரிமைகள், மையம் ஆகியவையும் பொதுநல வாழ்வுக்கான ஹார்வர்டு கல்வியகத்து அறிவியலாளர்களும் ஈக்வெடாரில் ஆராய்ச்சி செய்ததாக அந்தச் சிவப்பிந்தியர்கள் கூறுகிறார்கள். டெக்ஸாகோ நிறுமம் பத்துலட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தை மாசுபடுத்திவிட்டது என்றும், 30,000 பேர் தோல் மற்றும் குடல் நோய்க்குள்ளாயினர் என்றும் பல பெண்களுக்கு கருச்சிதைவு ஏற்பட்டென்றும், சிலருக்குப் புற்று நோய் வந்தது என்றும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஏழரைக் கோடி கனமீட்டர் அளவு நச்சுக் கழிவுப் பொருள்களை ஆறுகளிலும் சதுப்பு

விசாரிக்க முடியாதோ அப்படி ஐக்கிய அமெரிக்க நீதிமன்றங்கள் இறையாண்மையுடைய வேறொரு நாட்டில் நடைபெற்றதை விசாரிக்க முடியாது என்றும் எதிருரையில் கூறியுள்ளது.

மேற்சொன்ன வழக்குப் பிரச்சினைகளை ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்று வரும் சட்டப்போர் முடிந்து ஐக்கிய அமெரிக்க மாவட்ட நீதிபதி ஜெட்ராகோப் தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டும். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வழக்குத் தொடர்ந்தது சரியே என்று தீர்ப்பு வந்தால் அது ஒரு முக்கிய முற்கோளாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அதன்பின் ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடிமக்கள் அல்லாதவர்கள் அமெரிக்க நிறுவனங்கள் மீது அமெரிக்கா

அமெரிக்காவின் நடவடிக்கைகள் மீது அயல்நாட்டு நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரவரம்பு இருக்கலாகாது, அதே போன்று, ஓர் இறையாண்மையுடைய அயல் நாட்டின் நடவடிக்கைகள் மீது அமெரிக்க நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரவரம்பு இருக்கலாகாது.

நிலங்களிலும் பரவவிட்டது என்றும், 60,000 கனமீட்டர் எண்ணெய் சிந்திய விபத்தும் நடந்தது என்றும் நச்சுப் பொருள்கள் கொண்ட 600 குவியல்கள் மூடப்படவில்லை என்றும், டெக்ஸாகோ மீது மேலும் குற்றம் சாட்டுகின்றார்கள். கணிசமான அளவு காடு அழிவதற்கும், மண் அரிப்பு ஏற்படுவதற்கும் பலவகை உயிரினங்கள் தோன்றுவது குறைந்ததற்கும் டெக்ஸாகோவே காரணம் என்கிறார்கள்.

விலேயே வழக்குகள் தொடர நேரிடும்.

இறையாண்மை காரணத்தால் ஈக்வெடாரிலேயே வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ஆறு ஆண்டு காலத்தில் ஈக்வெடாரில் ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படி ஈக்வெடாரில் வழக்குப் போடுவதென்றால் பாதிக்கப்பட்ட 30,000 பேரும் தனித்தனி வழக்குப் போட்டாக வேண்டும் எனவும் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பலர் சேர்ந்து கூட்டாக வழக்குத் தொடர இயலும் எனவும் சிவப்பிந்தியர்கள் சார்பில்

எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக சிவப் பிந்தியவாதிகள் ஈக்வெடாரில் நீதி கிடைக்குமென்று நம்பவில்லை எனவும் ஈக்வெடார் நீதிபதிகளுக்கு இத்தகைய வழக்குகளை விசாரிக்க அனுபவமில்லை எனவும் முக்கியமாக எண்ணெய் நிறுமங்கள் அங்கே செல்வாக்கும் பலமும் வாய்ந்தவை எனவும் சிவப்பிந்தியர்களின் வழக்கறிஞர் கிறிஸ் டோபர் போனிபாஸ் கூறுகிறார்.

ஒரு கோடி 30 இலட்சம் ஹெக்டேர்

அதாவது ஈக்வெடாரின் பரப்பில் பாதி அனைத்துலக எண்ணெய் நிறுமனங் களுக்குக் குத்தகையாகக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஈக்வெடாரின் ஏற்றுமதியில் பாதி எண்ணெய்தான். தேசிய வருமா னத்தில் 40 விழிக்காடு அதன்மூலம் கிடைக் கிறது. நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற் றத்துக்காக எண்ணெய் எடுத்தல் முக்கியம் ஆதலால் சுற்றுப்புறச்சூழல் மாசுபடுகிறது என்றால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியது தான் என்கிறார்கள் சிலர்.
(ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கக்காடு

கருத்துவேறுபாடு

டெனிஸ் ஷீல்ட்ஸ்*

மண்ணின் மக்களும் சூழல் பாதுகாப்பாளர்களும் கருத்து மாறுபாடு கொள்வதுண்டு. ஆனால் யுரேனியச் சுரங்கம் தோண்டுவது தொடர்பாக ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளில் ஒரு பிரிவினர் சூழல் பாதுகாப்பாளர்களுடன் சேர்ந்து அணி அமைத்துவிட்டார்கள்.

800 கோடிடாலர் மதிப்புள்ள யுரேனியப் படிவு காணப்படும் ஜபிலுகா எனுமிடத்தில் சுரங்கம் தோண்ட இரா (ERA) எனும் கருக்கமாகக் குறிப்பிடப்படும் நிறுமத்துக்கு ஆஸ்திரேலிய அரசு 1996இல் அனுமதி அளித்தது.

அந்த இடம் காக்காடு தேசியப் பூங்காவின் மத்தியில் உள்ளது. காக்காட்டை அது ஓர் உலகப் பரம்பரைச் சொத்து என்று யுனெஸ்கோ அறிவித்துள்ளது. எனவே சுரங்கம் தோண்டுவது பற்றி உள்நாட்டு அளவிலும், அனைத்துலக அளவிலும் சர்ச்சை கிளம்பியது.

குழலைக் கெடுத்து பழங்குடியினரின் பண்பாட்டு அழிவையும் ஏற்படுத்தும் என்று குறிப்பிட்டு யுனெஸ்கோ சென்ற டிசம்பரில் சுரங்கத் திட்டத்தை நிறுத்திவிடும்படி

ஆஸ்திரேலிய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பியது. 60,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மிகப் பழைய மனிதக் குடியிருப்பிடமாகவும் நூற்றுக்கணக்கான வகை வனவிலங்குகள் வாழும்பிடமாகவும் உள்ள காக்காடு ஆபத்துக்குட்பட்ட உலகப் பாரம்பரியச் சொத்து என்று அறிவிக்கப் படலாமா என்பதை யுனெஸ்கோ குழு ஆராயவுள்ளது.

ஆனால் ஆஸ்திரேலிய அரசு மறுப்பு தெரிவித்து யுனெஸ்கோ அறிக்கையில் உண்மைநிலை, சட்டம், தவறுகள் உள்ளன என்று கூறுகிறது. இரா (ERA) நிறுவனமும் யுனெஸ்கோ பரிந்துரை சூழல்காப்பு வகையில், சமூகக் காப்பு வகையில் அல்லது சட்டவகையில் பொருளே இல்லாம விருக்கிறது என்று கூறியுள்ளது.

3,500 சூழல் காப்பாளர்களும் சுரங்க பூமியின் பூர்விக உடைமைதாரர்களான மிர்ரார் பழங்குடியினரும் சேர்ந்து ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தியதாலும் ஆதரவு தேடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியதாலும் யுனெஸ்கோ மக்களுக்கும் சூழலுக்கும் பாதிப்பு உண்டா என்று ஆராய முற்பட்டது.

ஜபிலுக்கா சுரங்கப்பகுதியில் ஓர் எதிர்ப்பு உண்ணும் போராட்டம்

விசித்திரப் புளுட்டோ ஒரு கோளம்தான்

“புளுட்டோ” ஒரு கோளம்தான். அதுவும் ஒரு பெரிய கோளம். இவ்வாறு அதிகார பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கூறியிருப்பது பன்னாட்டு வானியல் ஒன்றியம், எனினும், “புளுட்டோவை 1930 இல் கண்டுபிடிக்காமல், இன்று கண்டு பிடித்திருந்தால், அது சூரிய மண்டலத்தின் ஒன்பதாவது கோளமாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்காது” என்று இந்த ஒன்றியத்தின் தலைமைச் செயலாளர் ஜோகன்ஸன் ஆண்டர்சன் கூறுகிறார்.

புளுட்டோ மற்றக் கோளங் களிலிருந்து மாறுபட்டு விசித்திரமாக அமைந்துள்ளது. முதலாவதாக, அது பனிக்கட்டியாலானது; மற்ற எட்டு பெரிய கோளங்களும் பாறையால் அல்லது வாயுவினாலானவை, அதன் வடிவளவும் விந்தையானது. அது நமது சந்திரனைவிட அளவில் சிறியது. இறுதியாக, புளுட்டோவின் வட்டப்பாதையும் விசித்திரமானது. மற்றொரு கோளத்தின் (நெப்டியூன்) வட்டப்பாதையைக் குறுக்காக வெட்டும் ஒரே கோளம் புளுட்டோதான்? நெப்டியூனுக்கு அப்பாலுள்ள பொருள்கள் (TNO) எனப்படும் புதுவகைப் பொருள்களில் ஒன்றுதான் புளுட்டோ என்று பல விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள். 1992-க்குப் பிறகு நெப்டியூனுக்கு அப்பாலுள்ள இத்தகைய 100 பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன, இவற்றை எவ்வாறு வகைப்படுத்தப்படுவது? குறித்து வானியலறிஞர்கள் இன்னும் முடிவு செய்யாமலிருக்கிறார்கள். இவற்றை ஒரு தனிவகையில் சேர்ப்பதா? இல்லை, 10,000 “சிறுகோளங்கள்” அல்லது “விண்கற்கள்” என்ற வரிசையில் சேர்ப்பதா?

புளுட்டோவின் வகைப்பாடு பற்றிய சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண, உலகெங்குள்ள வானியலறிஞர்களை மின் அஞ்சல் வாயிலாக வாக்களிக்கும்படி பன்னாட்டு வானியல் ஒன்றியம் கேட்டுக் கொண்டது. இந்த வாக்கெடுப்புக்கு எதிராகப் பெரும் எதிர்ப்புக்குரல் எழுந்தது. இப்போதைய நிலையே நீடிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. இதனால், இந்த வாக்கெடுப்பு உடனடியாகக் கைவிடப்பட்டது.

கருதப்பட்ட மாறுதல்கள் பொது மக்களை மேலும் குழப்பத்திற்குள்ளாக்கும் என்று அறிவியல் புளுட்டோவின் உண்மையான கட்டமைப்பை நெருக்கமாக அறிவதற்கு இன்னும் பல ஆண்டுகள் பிடிக்கும், புளுட்டோ பற்றி ஆராய்வதற்காக “புளுட்டோ குயம்பர் எக்ஸ்பிரஸ்” என்ற ஆளிற்றி இயங்கும் விண்வெளிக் கலத்தை 2004இல் அனுப்ப அமெரிக்க தேசிய வானியல் மற்றும் விண்வெளி நிருவாகம் (NASA) திட்டமிட்டுள்ளது. இது புளுட்டோவைச் சென்றடைய மேலும் ஆறாண்டுகள் பிடிக்கும், “இதற்கிடையில், நெப்டியூனுக்கு அப்பாலுள்ள பொருள்களையும், இவற்றின் அதிகார பூர்வமல்லாத தலைவர் புளுட்டோ கோளத்தையும் வானியலறிஞர்கள் கவனமாகக் கண்காணித்து வருவார்கள்” என்று ஆண்டர்சன் கூறுகிறார்.

உண்மைக்குப் பதில்

மனிதநேய நடவடிக்கை முதல் வாணிக மேலாண்மை, விபத்துத் தடுப்பு வரையில் பல்வேறு துறைகளில் கல்விச் சாதனங்களாகப் பாவனை விளையாட்டுகள் பிரபலமடைந்து வருகின்றன,

சோனியாவின் கடவுச்சீட்டைச் சரி பார்த்துவிட்டுத் துப்பாக்கிக் கட்டையை நீட்டி, சிறையின் வாசலைக் காட்டி உள்ளே போகச் சொல்கிறார் காவலர். அவள் நகரவில்லை. “போ சீக்கிரம்” என்று துப்பாக்கியை அவள் முகத்துக்கு எதிரே நீட்டியபடி கத்துகிறார். அவளுக்கு வியப்பு. சிறையினுள் நுழைகிறாள். அங்கே சிறைக்கைதிகள் பலர் அரையிருட்டில் நெருக்கிக் கொண்டு இருந்தனர். வெளியே கூச்சல், அபாயச் சங்கு ஒலி, குண்டுகள் வெடிக்கும் சத்தம். சிறிது நேரம் கழித்து காவலர் வந்து “உன் கடவுச் சீட்டு வேண்டுமா? கீழே குனிந்து எடுத்துக்கொள்” என்று போடுகிறார். அவள் சற்றுத் தயங்கியபின் எடுத்துக் கொள்கிறாள். “மீண்டும் இங்கே வந்தாயானால் உனக்கு என்ன கிடைக்கும் தெரியுமா? துப்பாக்கிக் குண்டு” என்று சொல்கிறார் காவலர்.

அதன்பின் சோனியா ஏன் வெளிநாட்டுக்காரர் புகலிடம் தேடி வர வேண்டும் என்று நினைக்கிறாள். சோனியா ஓர் அகதி அல்லள். அவள் 18வயது மாணவி. “வேறு வகையான பயணம்-நாடுகடத்தப் பட்டவர் போகும் பாதை” என்ற தலைப்பிலுள்ள கண்காட்சியைக் காண்பாரிஸ் நகரில் உள்ள பார்க்கிலா வில்லேட்டெ என்னுமிடத்துக்கு வந்தவள். அங்கே அவள் அகதிபோல் நடக்கும் பாவனை விளையாட்டில் கலந்து கொண்டாள். 21 வயதுத்

துருக்கியப் பெண் அகதி சிபெல் ஆக நடத்தாள். கண்காட்சி வாசலில் சிபெலின் புகைப்படம் இருந்தது. மேலும் வெவ்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்த 11 அகதிகளின் புகைப்படங்கள் இருந்தன. அவர்கள் எவ்வாறு அகதிகள் ஆனார்கள் என்பதை 27 தொழில் நடிக்கர்கள் நடத்துக் காட்டினார்கள். அதிகாரிகளாகவும் காவலர் களாகவும் அவர்கள் நடத்தார்கள். உடற்பயிற்சிக் கூடம் போன்ற பெரிய அறையில் சுங்க அலுவலகமும் காவல் நிலையமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சுரங்கம் ஒன்றும்,

நான் இப்போது அகதிகள் சிக்கலை எண்ணிக்கையில் அல்லாமல் தனிமனிதர்கள் என்ற முறையில் சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன், தொலைக்காட்சிச் செய்தியில் ஓர் அகதியைப் பார்க்கும்போது, அனைத்துக்கும் மேலாக அவரை ஒரு மனிதனாகப் பார்க்கிறேன்,

திருட்டுத் தொழிற்சாலை ஒன்றும் அங்கே இருந்தன.

1998 நவம்பரில் கண்காட்சி தொடங்கி மூன்று மாதத்துக்குள் 10,000 பேர் வந்து பார்த்துச் சென்றார்கள். நடிகர்கள் பேசும் வசனத்திலிருந்து அறிவதைவிட அவர்கள் நடப்பிலிருந்து அகதிகள் எப்படி இகழ்ச்சிக்கும் வெறுப்புக்கும் ஆளாகிறார்கள் என்பதை நன்கு அறிய முடிந்தது. “அநீதியின் ஆட்டத்தை உணர்ந்தேன்” என்றார் சோனியா, பின், “சிபெலைப் போல்

நடந்து கொள்ள அதிக தைரியம் வேண்டும், பிறரைப் போல் வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையில் அகதி படும்பாடு என்ன என்பதை அறிந்துகொண்டேன்” என்று சொன்னார் சோனியா.

மற்றவர் உணர்வில் புகுந்து அவராகவே ஆகிவிடுவது உணர்வேற்பு முறை. புகலிடம் தேடி வரும் அகதிகள் படும் துயரங்கள் பற்றி உணர்வுபூர்வமாக இளைஞர்களுக்கும் பெரியவர்களும் அறிவ தற்காக உணர்வேற்பு முறையை இப்போது வளரும் நாடுகளில் அதிகம் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இந்தப்

பாவனை விளையாட்டை அமைத்து குழந்தைகள் மாசுத்தீங்கு பற்றி அறிய மெக்சிகோவிலும், காட்டுத் தீயைக் கட்டுப்படுத்தும் வழிமுறைகளை அறிய ஆஸ்திரேலியாவிலும் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஊழியர்களை ஈடுபாட்டுடன் வேலை செய்யச் செய்வதற்காக உலகில் பல பல்கலைக் கழகங்களும் நிறுவங்களும் செலவு குறைந்த ஆனால் பலன் மிகுந்த பாவனை விளையாட்டுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன.

குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையைப் பற்றியும், பிறரைப் பற்றியும் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு பாவனை விளையாட்டில் பங்கேற்று நடப்பது நன்கு உதவுகிறது. அந்த நடப்பு அனுபவத்திற்குப் பிறகு நாம் மற்றவரைப் பார்த்து அறியும் முறையே மாறும். “அகதிகள் பிரச்சினையை எத்தனை பேர் என்று தொகைக் கணக்காகப் பாராமல் தனி ஒவ்வொருவர் பிரச்சினையாகப் பார்க்கக் கற்றுக் கொண்டேன். தொலைக்காட்சியில் ஓர் அகதியைக் காணும்போது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவரை ஒரு மனிதராகக் காணும் பழக்கம் ஏற்பட்டது” என்றார் லா வில்லேட்டில் பாவனை விளையாட்டில் பங்கேற்று வெளியே வந்த மார்க் மடோகா என்பவர்.

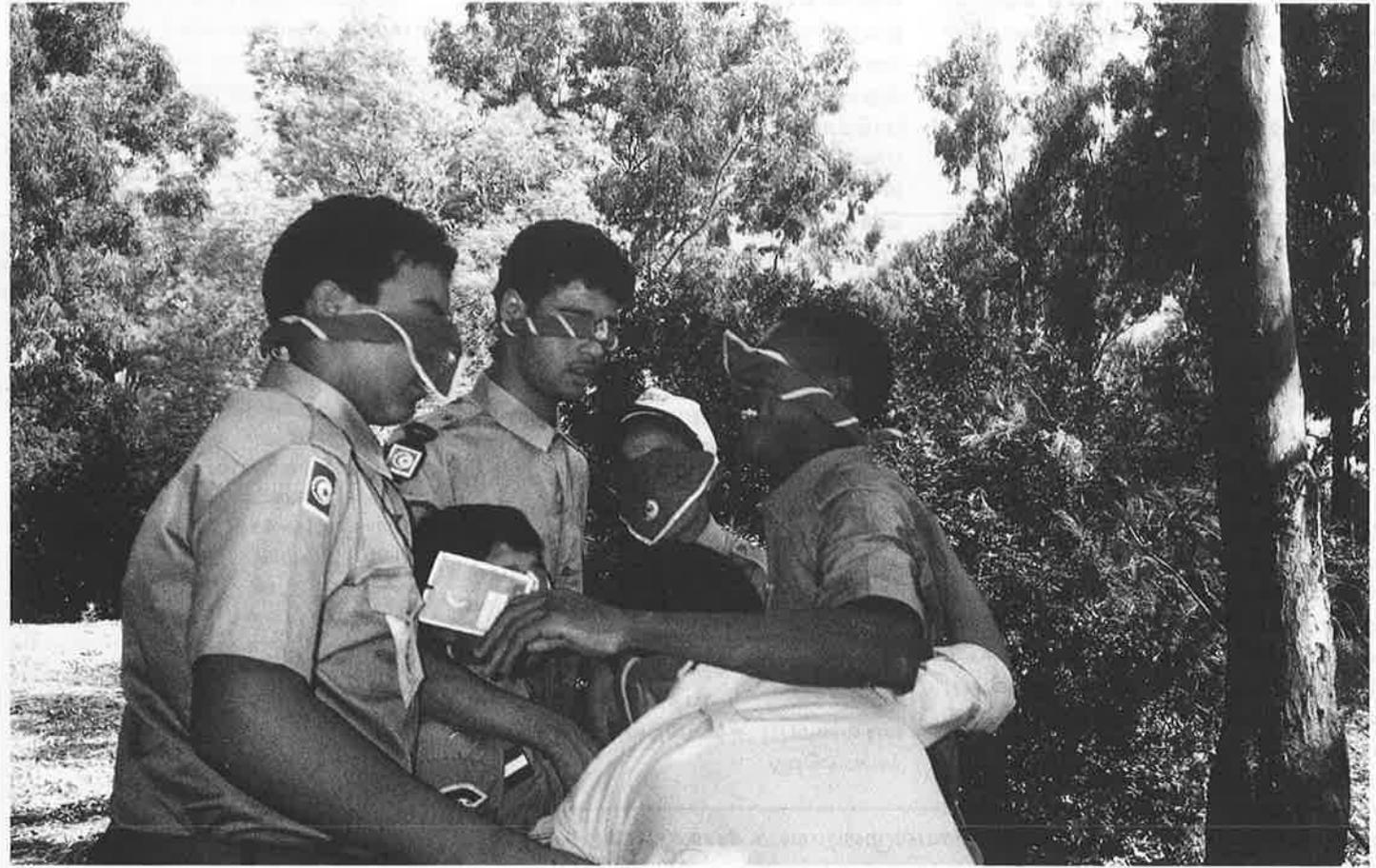
குண்டு மழை பெய்யும்போது

அதே மாதிரியான பலனை 1995இல் அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகம் படைத்த பாதைகள் என்ற பாவனை விளையாட்டு உண்டாக்கியது. உளவியல் வல்லநர்கள் இருவரும், பாவனை விளையாட்டு வல்லநர் ஒருவரும் அதைப்

பாவனை

ஆஸ்பெல் லோப்பெஸ்*

துனிசியாவில், 1996இல் ஐ. நா மனித உரிமைகள் ஆணையம் நடத்திய கண்ணா மூச்சி விளையாட்டில் 18 அரபு நாடுகளையும் ஃபிரான்சையும் சேர்ந்த 700 பேர் கலந்துகொண்டார்கள்,

படைக்க உதவினார்கள். லா வில்லேட்டெ நண்காட்சியில் போன்று பாதைகள் விளையாட்டிலும் அகதிகளின் துயரங்களை அநேகர் அறிந்துணர முடிந்தது. 30 பக்கக் கையேடுதான் தயாரித்தார்கள். செலவு துறைவு, பங்குபெறுவோர் 50 பேருக்கு நான்கு தலைவர்கள் போதும். நான்கு ஆண்டுகளில் கவிட்சர்லாந்து, ஸ்வீடன், நெதர்லாந்து. துனிசியா, ஆஸ்திரியா, சிலி ஆகிய நாடுகளில் 5,000 பேர் பங்கு கொண்டார்கள். முதன்மையாக 12 முதல் 18 வயது வரையுள்ள சாரணர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோர் பங்கேற்றார்கள்.

'பாதைகள்' விளையாட்டில் பாவனை பான வெடி குண்டுமழை பெய்வதைக் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கேட்கும்போது பயங்கரமான பட்டறிவு ஏற்பட்டது. ஒரே தழும்பும்; பீதி; குடும்பங்கள் சிதறுகின்றன. தழும்பைகள் பெற்றோரைத் தேடி ஓட விடுகின்றன. பெற்றோர்தம் மக்களைத் தேடி ஓட விடுகிறார்கள். அந்தப் பேரச்சபட்டறிவு பெற்றுகிளேர் என்னும் 34 வயது ஜெனீவாக் டாரப் பெண் மணி தான் பல ஆண்டுகள்

புகலிடம் தேடிவந்தவர்களிடையே பணி யாற்றியும் ஏன் அகதிகள் தம் குடும்பத் தாரோடு ஒன்று சேர்ந்திருக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வில்லை என்றும் அதுதான் அகதிகளின் முதன்மைக் கவலை என்றும் கூறினார், "வெடிகுண்டு மழை பெய்த காட்சியில் குடும்பத்தினர் பிரிந்து போக நேரிடும் கொடுமையை பட்டறிவு மூலம் உணர்ந்தேன். அகதிகளின் ஒரே கவலை தங்கள் குடும்பம் ஒன்றாயிருக்க வேண்டும் என்பதுதான்" என்றும் அவர் சொன்னார்.

பங்குகொண்டு நடத்தல்

தங்கள் தொழிலாளர்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள், மேலதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் உற்பத்தி நிர்வாகம், மனிதவளம், சரக்கு விற்பனை போன்ற துறைகளில் ஆழ்ந்த பயிற்சி அளிப்பதற்காக இப்போது அநேக நிறுவனங்கள் பாவனை விளையாட்டுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. ஃபிரான்ஸ் நாட்டின் ஆலோசனை நிறுவனமான புரோகான்சில் என்பது கல்வி கற்பிப்போருக்கான அனைத்துலக மையம் (ஸைப்) என்ற ஓர்

துணை நிறுவனம் அமைத்து வயது வந்தோருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான பாவனை விளையாட்டு களை அமைத்தது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பத்து மொழிகளில் 25 பாவனை விளையாட்டுகள் தயாரித்து 10,000/க்கும் மேற்பட்டவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்துள்ளது. 18 நாடுகளில் சுமார் ஆயிரம் வாடிக்கையாளர்கள் கிடைத்தார்கள்.

இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பின் பாவனை விளையாட்டுகளைப் பயன்படுத்தல் நன்கு பரவியது. முதன்மையாக தொழில் நிர்வாகம் கற்றுத் தருவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1956இல் அமெரிக்க தொழில் நிர்வாகக் கழகம் என்ற அமைப்பு உயர்மட்ட அதிகாரிகள் முடிவுகள் எடுப்பதில் பயிற்சி பெற பாவனை விளையாட்டு ஒன்றைப் படைத்தது. 1970-ஐ அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் பொருளாதாரக் கல்விக்கான பயிற்று முறைகள் உருவாக் கப்பட்டன. அவற்றுள் உளவியல் சமூகவியலறிஞர்களிடம் செர்பிப்படைத் 'தீவு விளையாட்டு', பேராசிரியர் ஜீன் மேரி அல்பெர்ட்டினி தயாரித்த 'நிறுமம்' ▶

*யுனெஸ்கோ இதழாளர்

► செயல்படுத்தல்' ஆகியவை அடங்கும். பங்கு பெறும் ஒவ்வொருவரும் அதிகாரியாக, தொழில் முனைவராக, குடும்பத்தலைவராக அடுத்தடுத்து நடிக்க வேண்டும்.

வான் விபத்துத் தடுப்பு தொடர்பான பாவனைப் பயிற்சிகள் உயர்தரத்தோடு விளங்கின. ஜான் ரோல்ப் என்ற வல்லுநர் உயர் தொழில்நுட்ப முறையைக் கையாண்டு விமானம் ஓட்டுதல் பற்றிய சூழ்நிலையை மட்டுமல்லாமல் விமானம் கடத்தல், விமான ஓட்டி திடீரென்று நேரம்வாய்ப்பு படுதல் போன்ற சூழ்நிலைகளையும் உண்டாக்கினார். அரசு விமானப் படை, பிரிட்டிஷ் வணிக விமான நிறுவனம் ஆகியவற்றின் கூட்டுறவோடு வான் விபத்துக்கள் நடந்த சூழ்நிலை களையும் அவசரநிலைச் சூழ்நிலைகளையும் ரோல்ப் உருவாக்கி அச்சமயங்களில் மனதில் தோன்றியவாறு விமானி ஏதோ முடிவெடுக்காமல் ஏற்கனவே வகுக்கப்பட்ட நடை முறைகளைக் கையாள்வது எப்படி என்பதை அறியச் செய்தார்.

தகவல் தொழில் நுட்ப மேம் பாடும், இணையமும் பாவனை விளையாட்டுகள் தயாரிக்க பெரிதும் உதவுகின்றன. வணிகம், தேர்தல் முதலியவற்றில் கையாள வேண்டிய உபாயங்கள், பயனுள்ள போக்குவரத்து நேரக் கையேடுகள் தயாரித்தல், மக்கள் தொகைப்பெருக்க முன் அறிவிப்பு, வானிலை முன்னறிவிப்பு போன்றவை பற்றி பயிற்சி அளிக்க பாவனை விளையாட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டன.

பாவனை மூலம் கூட்டுநிறுவனச் செயல்முறையைக் கூர்ந்து நோக்குவதன் மூலம், நமது உற்பத்தி முறையில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது, ஏனென்றால், செயற்பாடுகள் உண்மையில் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன என்பதைக் காட்டும் ஓர் உருமாதிரியை அது நமக்கு வழங்குகிறது,

லண்டனில் முதல் முதலாக 1991இல் தொடங்கி ஆண்டுதோறும் அனைத்துலக பாவனை விளையாட்டுகள் பற்றிய ஆண்டுநூல் வெளியிட்டுவரும் டான்னி கான்டர்ஸ் என்பவர் அண்மை ஆண்டுகளில் பாவனை விளையாட்டுகள் இருமடங்கு அதிகமாகிவிட்டன என்கிறார். அமெரிக்கா, ஐக்கிய அரசுகள், பின்லாந்து ஆகிய நாடுகள் பாவனை விளையாட்டுகளை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றன. ஆங்கில வணிகத் தொழில் கல்வி நிலையங்களில் மதிப்பீட்டு உத்திபற்றி பயிற்சி அளிக்க அவ்விளையாட்டுகள் பயன்படுகின்றன. "பயிற்சி முடிவில் உண்மையாக நடந்த நிகழ்ச்சிகளை வைத்து நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிப்பதற்குக் குறைந்தது இரண்டு வழிகள் கூறும்படி மாணவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள்" என்றார் பின்னி சான்டர்ஸ்.

ஸ்பெயின் நாட்டில் அண்மை ஆண்டுகளில் பயிற்சி விளையாட்டுகள் அதிகரித்துள்ளன என்கிறார் சரகோசா அனைத்துலக வணிகத் தொழில் கல்வி

நிலையத்தின் பயிற்சி இயக்குநர் மெனஸ் லோலர் என்பவர். பாடத்திட்டத்தில் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக நிறுமங்களுக்கான பயிற்சி முறைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விற்பனை, நிதி ஆகியவைபற்றி எடுக்கும் முடிவுகள் எப்படி நிறுமத்தைப் பாதிக்கும் என்பதை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள இயலுகிறது என்று கூறுகிறார் மெனஸ் லோலர். பணியின்போது முடிவு எடுத்து நிறுமத்தின் பணத்தையும் நேரத்தையும் பாதித்தபின் அறிந்து கொள்வதைவிட பாவனை விளையாட்டு மூலம் முன்னதாக விவர அறிவு பெறுவது நலமல்லவா?

தென் ஆஃப்ரிக்கத் தொழில் முனைவோருக்குப் பயிற்சி

இனவேற்றுமைக் கொள்கைக் காலத்தில் தென் ஆஃப்ரிக்காவில் விளைந்த ஏற்றத் தாழ்வு நிலையைச் சரிப் படுத்துவதற்காக இப்போது சமத்துவச் சட்டம் என ஒன்று இயற்றப்பட்டு போதுமான பட்டறிவு பெற இயலாமல் ஓரம் கட்டப்பட்டுக் கிடந்தவர்களான கறுப்பு நிறத்தவருக்கு நிறுமங்களில் உயர்பதவிகள் அளிக்க வேண்டும் என வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இன்று அநேக தென் ஆஃப்ரிக்க நிறுமங்கள் பாவனைமுறைப் பயிற்சிகள் அளிக்கின்றன. கச்சாப் பொருள் வாங்குதல், வங்கிக் கடன் வசதி பெறுதல், தேவையான எந்திரங்கள் வாங்குதல், உற்பத்திப் பொருளின் வடிவமைப்பு ஆகியவற்றைபற்றி பயிற்சி தரப்படுகிறது.

இந்தப் பயிற்சி முறைகள் நிர்வாகக் கொள்கைகள் பற்றியும் ஊழியர்கள் விரைவான மாறுதல்கள் ஏற்படும்போது செயல்படுவது பற்றியும் கற்பிக்கின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உற்பத்தி முறையில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டறிய இயலுகிறது என்கிறார் எஸ்காம் மின் உற்பத்தி நிறுமத்தின் பெரிய அதிகாரியான எஸ்மோ நிசிமாண்டே என்பவர்.

தேசிய உற்பத்தித்திறன் கல்வியகம் செய்த ஆராய்ச்சியின்படி மேலாளர்கள் குழுவாகச் செயல்படுவதிலும், வேலைகளில் பங்கு கொள்வதிலும் மேம்பாடு ஏற்பட்டது. உற்பத்தித் திறனும் நிர்வாகத் திறனும் அதிகரித்து சர்சரவுகள் குறைந்து செலவுகள் குறைந்து புதிய கருத்துகளும் உதயமாயின.

கைப்பெட்டி கையடக்கமாக இல்லை

மெக்சிகோவின் தொழில்துறை பொறியாளரான மிரியம்யக்ஸ்லா நிறுமங்கள்

(ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யுனெஸ்கோவின் பாவனைப் பல்கலைக்கழகம்

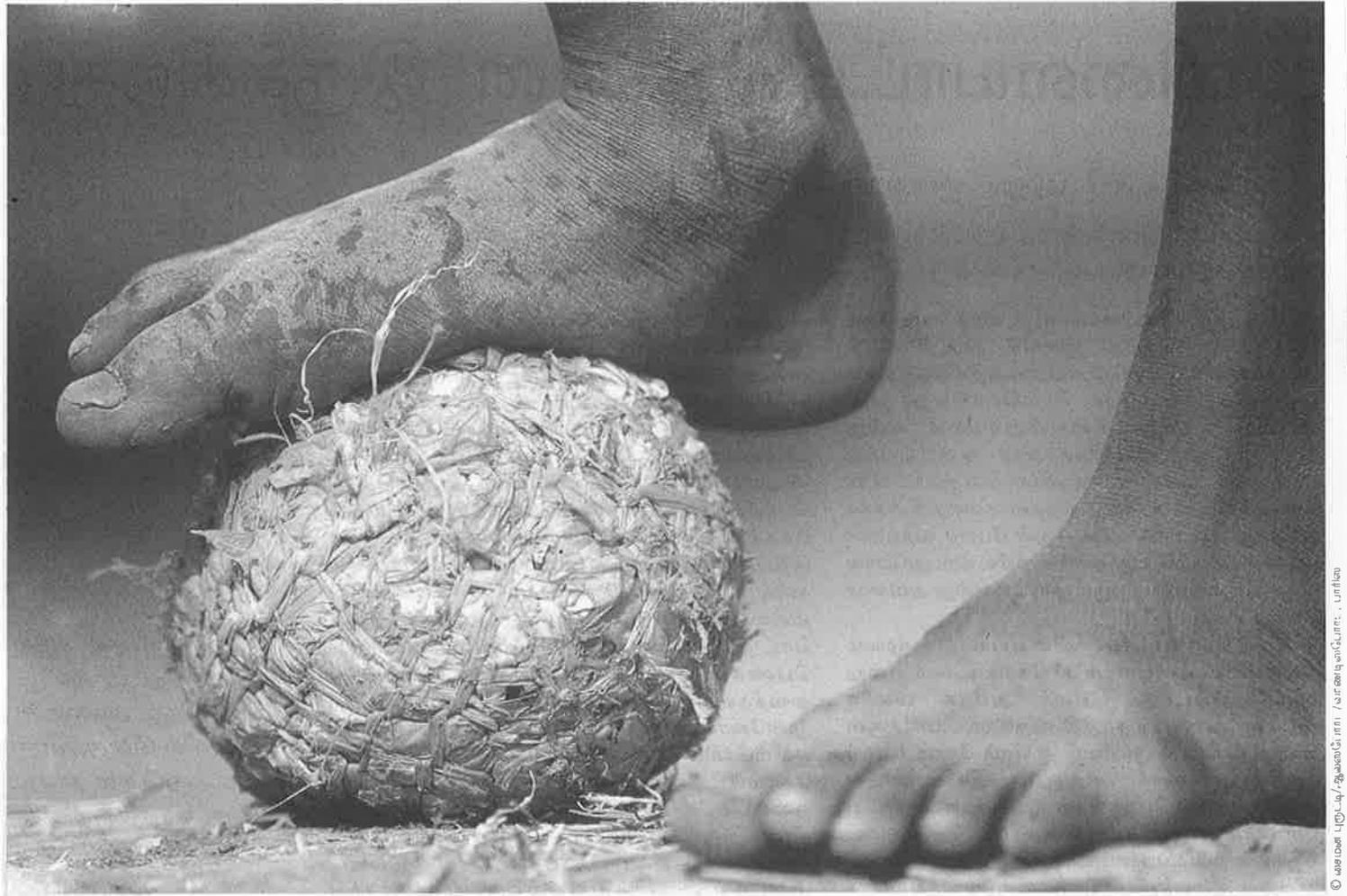
திருகாணி செய்யும் எந்திரத்தை எவ்வாறு இயக்குவது என்பதை மாணவர்களுக்கு ஜான் கற்பிக்கிறார். இந்த வாக்கியம், மாணவர்கள் முன்னிலையில் ஓர் ஆசிரியர் ஒரு பெரிய எந்திரத்தை இயக்கிச் செய்முறை விளக்கம் செய்து காட்டுவதை நம் கண்முன் கொண்டுவரும். இனி இந்தச் செய்முறை விளக்கத்துக்கு ஒரு திரைக்காட்சி விளக்கமும் தேவைப்படும். ஜான் இனி தனது கணினித் திரையின் முன்பு உட்கார்ந்திருப்பார். அவருடைய மாணவர்கள் உலகெங்கும் பரவியிருப்பார்கள். ஆனால், உண்மையில் அவர்கள் முன் எந்திரம் இராது. எனினும், அவர்கள் அந்த எந்திரத்தின் முப்பரிமாண இயக்கத்தைக் காணமுடியும்.

ஜான் தான் விரும்பும் எந்த இடத்திலிருந்தும் தன் வகுப்புக்குப் பாடம் கற்பிக்க முடியும். மாணவர்கள் இணையத்தின் மூலம் அவருடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பார்கள். (பார்க்க: 'யுனெஸ்கோ கூரியர் 1998 டிசம்பர் இதழ்). உண்மையான எந்திரம் இனி தேவையில்லை. ஒரு பாவனை எந்திரமே போதுமானது. அதாவது, மூன்றாவது பரிமாணமாகிய "ஆழம்" பற்றிய ஒரு தோற்றத்தை ஏற்படுத்தி, எந்திரத்தைப் பல்வேறு கோணங்களில் படம் காட்டுகிறது. இதனால் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் சாதகங்களை அவர்கள் எந்திரத்தின் முப்பரிமாணத் தோற்றத்தைப் பார்க்கலாம். அவர்கள் ஓர் இணையத்துடன் இணைக்கப்படுவார்கள்.

யுனெஸ்கோவின் "பாவனைப் பல்கலைக்கழக"த்தின் நோக்கம் இதுதான். "முப்பரிமாண உருக்காட்சிகள் இதுவரைக் கணினி விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் தான் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இப்போது, மாணவர்கள் கல்வி கற்பிப்பதற்கான பாவனைச் சூழல்களை உருவாக்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன" என்று யுனெஸ்கோ தகவல் மற்றும் தகவலியல் பிரிவின தலைவர் ஃபிலிப் கியூவோ கூறுகிறார்.

முதல் நடவடிக்கையாக, இரு மாறுபட்ட உலகங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்படும். அதாவது, பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம், தேசிய தொலைக் கல்வி நிறுவனம், பாவனை உருக்காட்சிகளை உருவாக்கி, முப்பரிமாணப் பாவனைத் தொழில் நுட்பத்தை உருவாக்கும் ஒரு தனியார் நிறுவனம் (சைரோ) ஆகியவை ஒருங்கிணைக்கப்படும்.

இந்த இடைவெளியை இணைத்தும், இத்திட்டத்தை ஏழை நாடுகளுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்ட கூட்டாளிகளை யுனெஸ்கோ கண்டு பிடிக்கும். இத்திட்டத்தின்படி, பாவனைக் கல்வி நிறுவனங்கள் நிறுவப்படும். அறிவியலும், தொழில் நுட்பத்திலும் தொலைக்கல்வி மேம்படுத்தப்படும்.

© மலர் பருடடி/துணை, மாநில அமைச்சு, புதுச்சேரி

விளையாட்டு மந்திரம்

கால்வண்ணம் ஒரு ஜாம் பியக் குழந்தை தன் கையாலேயே செய்த கால் பந்து,

இந்நாட்களில் பெரிய விளையாட்டுகளில் கடும்புயல் வீசுகிறது, ஊழல்களும், போதை மருந்து அவதூறுகளும் அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன, அளவுக்கு மீறிய ஊதியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன, உயர்ந்த அணிகளின் மீது பங்குமாற்றுச் சோதனைகள் நடைபெறுகின்றன, குழந்தைகளைப் பந்துகளை அல்லது விளையாட்டுக் காலணிகளைத் தைக்கப் பயன்படுத்திக் குழந்தைத் தொழிலாளர் முறையும் நடைபெறுவதாகக் குற்றச் சாட்டுகள் எழுந்துள்ளன.

எனினும், விளையாட்டுக்குப் பெருகிவரும் செல்வாக்கைத் தடுக்க யாராலும் இயலவில்லை, இலட்சக்கணக்கான விளையாட்டு வீரர்களும் போட்டியாளர்களும் நட்சத்திரப் பதவியை எட்டிப் பிடிக்க அரும்பாடுபடுகிறார்கள், தங்கள் கதாநாயக வீரர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க இலட்சக்கணக்கான நேயர்கள் கூடுகிறார்கள், செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்களாலும், அரசியல்வாதிகளாலும், விளையாட்டுச் சாதனங்கள் தயாரிப்பாளர்களாலும் அளிக்கப்படும் ஊக்கத்தினால், மேன்மேலும் அதிக மக்கள் பெரியபெரிய விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளின் மந்திர சக்திக்கு ஆட்பட்டு வருகிறார்கள், இந்த விளையாட்டுகளை அவர்கள் சமயச் சடங்குகளாகவே கருதுகிறார்கள்.

இந்த ஆர்வங்கள் எவ்வாறு தூண்டப்படுகின்றன? இவற்றினால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியும் வெற்றிகளும் என்னென்ன? இதுபற்றி நமது ஆய்வு ஆராய்கிறது, அதே சமயம், வல்லமை வாய்ந்த சக்திகள், விளையாட்டுடன் தொடர்புடைய புராண நம்பிக்கைகளை அவற்றின் வீழ்ச்சிக்குப் பயன்படுத்துகின்றன என்பதையும் இது ஆய்கிறது.

விளையாட்டு, நம்மை நரகத்திற்கே சவர்க்கத்திற்கோ இட்டுச் செல்லவில்லை, விளையாட்டை மக்களுக்கு போதையூட்டும் அபிமானவோ, வன்முறைக்கான சாக்குப் போக்காகவோ கருதலாகாது, மேலும், அது ஓர் அதிசயத் தீர்வு அன்று, அபாயகரமான பதற்றங்களைச் சமனப்படுத்தவோ, சுதந்திரத்தை வளர்க்கவோ, மனித உறவுகளை மேம்படுத்தவோ அதனால் இயலாது.

ஒருவகையில், இந்தக் காரணிகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்த ஒன்று விளையாட்டு என்று கருதலாம், ஃபிரெஞ்சு விளையாட்டு வரலாற்றினர் கூறியதுபோல், சமுதாயங்கள் தன்னைத்தானே எதிர்கொள்வதற்கு விளையாட்டு ஒரு முக்கியமான சாதனம்.

1. விளையாட்டில் என்ன இருக்கிறது?

ரெனே லெஃபோர்ட் மற்றும் ஜீன் ஹார்வே*

விளையாட்டு இணக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறதா? அல்லது பிரிவினையை ஊக்குவிக்கிறதா? அல்லது ஒரே சமயத்தில் இரண்டையும் செய்கிறதா?

கூடைப்பந்து விளையாட்டு வீரர் மைக்கேல் ஜார்டன் சென்ற ஜனவரி 13ஆம் தேதி தான் ஓய்வூதிய பெறும் போவதாக அறிவித்தது உலக முழுவதும் தலைப்புச் செய்தியாகியது. பீலி போன்று உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர் என்று கூறப்பட்டது. அமெரிக்காவின் கூடைப்பந்து உயர்நிலை நட்சத்திரமாக விளங்கிய ஜார்டனின் திறமை விளையாட்டை பார்த்தவர்களைத் திகைக்க வைத்தது. பந்தைக் கூடைக்குள் போடு வதற்காக உயரக் குதிக்கும்போது அவர் காற்றில் நிற்பது போல இருக்கும். காற்றில் நிற்கும் ஜார்டன் என்று அவரைச் சொல்வார்கள்.

கடைசிப் பந்தய விளையாட்டு மூலம் அவருடைய வருமானம் 30 கோடி டாலர் என்று மதிப்பிடப்பட்டது. அவர் அநேக வணிக நிறுவனங்களையும் நடத்தி வருகிறார். பார்சூன் அவரது வணிக வருமானம் ஆயிரம் கோடி டாலர் என்கிறது. நைக் என்னும் பெயருடைய விளையாட்டுப் பொருள்கள் விற்கும் அவருடைய நிறுவனம் காலணிகள், விளையாட்டு உடைகள் விற்பனையில் 520 கோடி டாலர் அடைந்திருக்கிறது.

உலக இளைஞர்கள் கொண்டாடும் தெய்வமாக அவர் இருக்கலாம். ஆனாலும் அவர்மேல் குறைகளும் சொல்கிறார்கள். அவர் செய்த, செய்யாது விட்ட சமூகப் பணிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். கூடைப்பந்து விளையாட்டின்போது அணியும் காலணிகள் குழந்தைத் தொழிலாளிகளால் வியர்வைக் கூடத்தில் தைக்கப்படுகின்றன என்று அமெரிக்க தொழிலாளர் சங்கம் கூறுகிறது. கறுப்பு இனத்தவருக்காக அவர் எதுவும் செய்யவில்லை என அமெரிக்கக் கறுப்பு சமுதாயத்தின் தலைவர்கள் கூறுகிறார்கள். வெற்றி கண்ட அவரை ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் பின்பற்ற முனைகிறார்களே அது பெரிதல்லவா எனலாம். ஆனால் அவரைப் பின்பற்ற முனைபவர் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு அநேகமாக இல்லைதான்.

அமெரிக்காவிலும் மற்ற நாடுகளிலும் சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பலப்படுத்தவும், பெரிய அனைத்துலக நிறுவனங்கள் உலகச் சந்தையைப்

பிடிக்கவும் உதவிய விளம்பர தாரகையாக அவர் இருக்கவில்லையா? விளையாட்டின் பயன் எப்படியெல்லாம் இருக்கிறது!

1998ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் முதல் முதலாக 40 ஈரானியப் பெண்கள் டெஹ்ரான் விளையாட்டு மைதானத்தில் கால்பந்து விளையாட்டுப் பயிற்சிபெற அனுமதிக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த இதழில் 20ஆம் பக்கத்திலுள்ள சியவோஷ் காசியின் கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது. பெண் விளையாட்டு வீராங்கனைகளில் முன்னோடி ஃபிரான்ஸ் நாட்டுப் பெண் அலிஸ் மில்லட். அவர் அனைத்துலகப் பெண்கள் விளையாட்டு இணையத்தை நிறுவியவர். 1922இல் பெண்கள் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர். அலிஸ் மில்லட் மற்றும் பிற முன்னோடிகளின் வாரிசுகள் ஈரானியப் பெண்கள். ஒலிம்பிக்கில் பெண்கள் முதலில் டென்னிஸ் மற்றும் கோல்ப் விளையாடினார்கள். ஆனாலும் ஒலிம்பிக்கில் பெண்கள் சிறு பான்மையினராகத் தான் இருக்கிறார்கள். சென்ற கோடையில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் ஈடுபட்ட போட்டியாளர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்குக்குச் சற்று

*முறையே யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழாளர் மற்றும் கனடா விலுள்ள ஓட்டாவா பல்கலைக் கழகத்தில் மாணுட இயக்கவியல் துறைப் பேராசிரியர்.

“அது ஒரு பணி, 4இல் வளர்கிறது, பறவை பறக்கிறது, அலைகள் மணலில் மோதுகின்றன, அதுபோல் நானும் போட்டியாளர் முகத்தில் குத்துகிறேன்”.

முகம்மது அலி, அமெரிக்கக் குத்துச் சண்டை வீரர்,

நிகராகவாவில் ஒரு சிறு நகரில் குழந்தைகள் பந்து விளையாடுகிறார்கள்,

ஒலிம்பிக் விளையாட்டு ஒளிபரப்புக் கட்டணம்.

1984	390
1988	728
1992	928
1994/1996	1,248
1998/2000	1,831
2002/2004	2,230
2006/2008	2,529

குறிப்பு 1994 முதல் குளிர்கால ஒலிம்பிக்கிற்கும், கோடை ஒலிம்பிக்கிற்கும் இடையிலான இடைவெளி ஈரண்டுகள், 2002/2004, 2006/2008 விளையாட்டுகளுக்குக் கட்டணங்கள் குறித்து இன்னும் பேச்சுவார்த்தை நடந்து வருகிறது. ஆதாரம்: பன்னாட்டு ஒலிம்பிக் குழு.

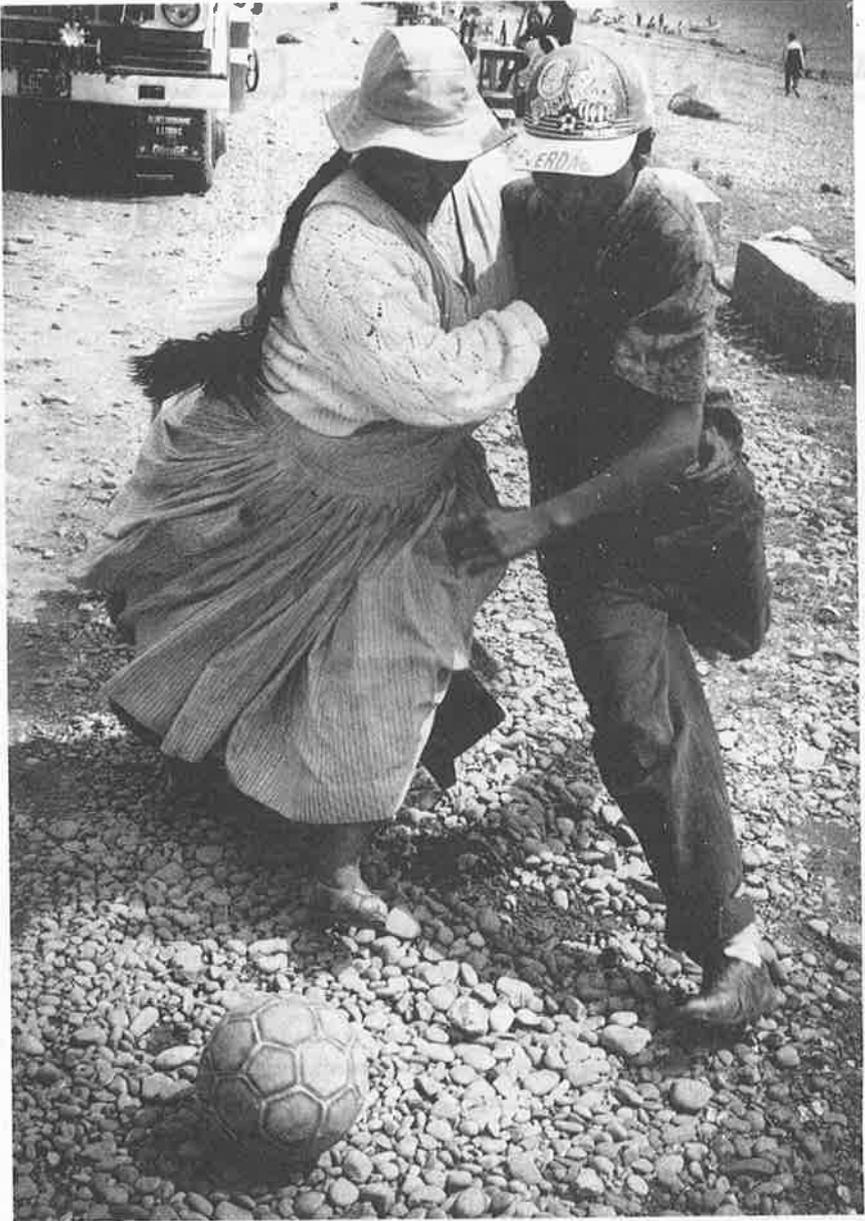
அதிகமானவர்கள்தாம் பெண்கள். விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் முழுமையான சமத்துவம் பெறவும் நியாயம் கிடைக்கவும் இக்காலத்திலும் பெண்கள் போராட வேண்டியிருக்கிறது.

விளையாட்டில் பங்குபெற முடியாது என்றிருந்த தடையை அகற்றிவிட்டார்கள். உடல் ஊனமுற்றவர்கள். சில சிறப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஊனமுற்றவர்கள் பலர் மற்றவர்களைப் போல் அதே விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். தங்களுக்கென விளையாட்டு பந்தயங்கள் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். 1960 முதல் தங்களுக்கென ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் நடத்திவருகிறார்கள். மற்றவர்களோடு சேர்ந்து அவர்கள் விளையாடுவதைக் காண்பது அரிது. இந்த இதழின் 22ஆம் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்படும் நார்வே நாட்டு நீச்சல் வீரர் ஒரு விதிவிலக்கு.

மேலே கூறியவற்றிலிருந்து விளையாட்டுப் பந்தயம் என்பது ஆற்றல் மிக்கவர்கள் கையாளுவது என்று சொல்லலாமா? சமூகத்தால் ஓரங்கட்டப் பட்டு ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள உதவுவது என்று கூறலாமா? சமூகத்தின் மேலுள்ள அதிருப்தியை வெளிப்படுத்த உதவும் ஒன்று எனக் கூறலாமா? மேலே கூறியவை நேரடி விடை கூற இயலாது. விளையாட்டுப் பந்தயம் நிறை மாந்தருக்கு நன்கு பயன்படுகிறது. குறைமாந்தர் செயல்பாட்டு நடவடிக்கைக்கு நாற்றங்காலாக இருக்கிறது. முரண்பாடுகள் காணப்படும் சமூகப் பணி ஆற்றுகிறது விளையாட்டுப் பந்தயம்.

விளையாட்டுப் பந்தயம் ஒரே மாதிரிப் பயன் விளைவிப்பதில்லை. வெவ்வேறு சமூக நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு வெவ்வேறு பயனை அளிக்கிறது. வசதி படைத்தவர்களுக்கு தங்கள் சமூக மதிப்பை வெளிப்படுத்த உதவுகிறது. கோல்ப், டென்னிஸ், கிரிக்கெட் விளையாட்டுகளுக்கான தனி குழுமங்களில் இருப்பது தனிப் பெருமை அளிப்பதாக உள்ளது. அதே விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்ட மற்றவர்களை அக் குழுமங்கள் மேலே எழவிடாமல் செய்து வந்ததுண்டு.

ஏதோ சிறிது வசதியுடன் விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் நடத்துபவர்களுக்கு தங்களை வெளிப்படுத்த ஒரு வடிகால் கிடைக்கிறது. வளர்ந்து உயர்வதற்கு உதவுவதும் உண்டு. இதற்குக் கச்சிதமான சான்றுகளாக இந்த இதழின் 23ஆம் பக்கத்திலுள்ள கருவிலேதிரு வாங்க்கப் பெற்ற இளம் கொரியநாட்டு டென்னிஸ் வீரர், பிலி என்று புகழப்பட்ட கோட்டெல் தவாயரைச் சேர்ந்த

© ரா.பி. குமாரசன் / ஸ்கேன் செய்தவர்: வண்டி.

உலகின் மிகப்பெரிய ஏரியான டிக்காக்கா ஏரியின் பொலீவியா) கரைகளில் இளந்தம்பதியர் கால்பந்து ஆடுகிறார்கள்.

கால்பந்து விளையாட்டு வீரர் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகளைக் காட்டலாம்.

விளையாட்டுப் பந்தயங்களால் வேறொரு பயன் பொருளாதார முதன்மை உண்டாவதாகும். பந்தயங்கள் விளம்பர முதன்மை கொண்டவையாதலால் பொருளாதாரப் பயன் விளைவது தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (கீழே கட்டத்திலுள்ள செய்திகளைப் பார்க்க). உலகில் பலரும் கண்டு களிக்கும் காட்சியாக விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் உள்ளன. பலர் ஒன்றுகூட உதவுகின்றன. போட்டி கடுமையாக இருக்கும். அதனால் கசப்பான காட்சிகளும் காணநேரிடும். போதைமருந்து அருந்தி வரும் ஆண்-பெண் விளையாட்டு வீரர்களால் வழக்குகள் எழுவது உண்டு.

சமுதாயத்தை எதிரொலிக்கும் கண்ணாடியாகவும் விளையாட்டுப் பந்தயம் உள்ளது. ஏற்றத்தாழ்வு போன்ற பிரச்சினைகளுக்குறைபாடுகள் அங்கே இரா. விளையாட்டுப் பந்தயம் ஒரு தனி உலகம். அதன் முரண்பாடுகள் தனி வகையின. விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் நடத்தி தங்கள் சமுதாயத்துக்குப் பெருமை தேடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். (25ஆம் பக்கம் உள்ள நள்ளிரவு கூடைப் பந்து விளையாட்டுப் பந்தயம் என்னும் கட்டுரை காண்க). விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் மூலம் தோழமை உணர்ச்சி வளர்கிறது.

தமிழில் : கு.ராஜாராம் ■

••• விளையாட்டுப் பொருளாதாரம் (மதிப்பீடுகள்)

- மொத்த ஆண்டு வருமானம் 40,000 கோடி டாலர்
- அமெரிக்காவில் ஆண்டு வருமானம் 2,000 கோடி டாலர்
- கால்பந்து மூலம் ஆண்டு வருமானம் 2,000 கோடி டாலர்
- ஆண்டு வளர்ச்சி 6% -க்கும் 10% க்குமிடையே
- பணக்கார நாடுகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பங்கு 1% -க்கும் 1.5% க்குமிடையே
- உலக வாணிகத்தில் பங்கு 2.9%
- உலகெங்கும் விளம்பரதாரர் ஆதரவு 7,000 கோடி டாலர்
- மாஞ்செஸ்டர் யுனைட்டெட் என்ற இங்கிலாந்து கால்பந்துக் குழுமத்தின் 1,000 கோடி டாலர்
- பங்குமாற்ற மதிப்பு 1,000 கோடி டாலர்
- ஃபெராரியின் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் 15 கோடி டாலர்
- 1997 இல் மைக்கேல் ஜோர்டானின் வருமானம் 8 கோடி டாலர்

*இந்த மொத்தத் தொகைகளில், சாதனங்கள், கட்டுமான வசதிகள், ஒளிபரப்புக்கட்டணங்கள், விளம்பர, விளையாட்டு வீரர்கள் மற்றும் போட்டியாளர்கள் வருமானங்கள் அடங்கும். ஆதாரம் : *L Economie du sport*, by Jean-Francois Bourg, to be published in the *Encyclopedia Universalis*.

கால்பந்தாட்டத்தில் ஈரானியப் பெண்கள்

சியாவோஷ் காஜி*

ஈரானியப் பெண்கள் விளையாடுவதை ஆண்கள் பார்க்கவும், ஆண்கள் விளையாடுவதைப் பெண்கள் பார்க்கவும் அனுமதியில்லை. இருப்பினும், ஈரானிய மகளிர் விளையாட்டு வீராங்கனைகள் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டு வருகிறார்கள்.

ஈரான் நாட்டு வரலாற்றில் 1998 ஆகஸ்ட் 22ஆம் தேதியை பெண்கள் வெற்றியடைந்த நாளாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 40 பெண்கள் டெஹ்ரான் ஹெஜராப் விளையாட்டுத் திடலில் கால்பந்து விளையாட்டுப் பயிற்சி பெற்றார்கள். 1979 பிப்ரவரி மாதம் இஸ்லாமியப் புரட்சி தொடங்கியதிலிருந்து பெண்கள் கால்பந்து விளையாடத் தடை

*டெஹ்ரானிலுள்ள இதழாளர், ஈரான்.

ஆணாதிக்கக் கோட்டையினுள் பெண்கள்!

சென்ற செப்டம்பரில், லண்டனிலுள்ள ஆண்களை மட்டுமே உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட மேர்லிபோன் கிரிக்கட் குழுமம் (MCC) பெண்களையும் முழு உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ள சென்ற ஆண்டில், முடிவெடுத்தது. அப்போது, ஆண்களின் தனியுடைமையாக இருந்த ஒரு கோட்டை, அடுத்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திற்கு முன்னர் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் சேர்ந்து கொள்ள முடிவு செய்துள்ளது என்று சிலர் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

“இந்த முடிவு கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தேன்; பரவசமடைந்தேன்” என்று இக் குழுமத்தின் தலைவர் கோலின் இங்கிள்பி மெக்கன்சி கூறலாம், “மகளிர் மிகவும் நேர்த்தியானவர்கள்” என்று அவர் கூறினார். ஆனால், எல்லோரும் அத்துணை பரவசங்கொண்டதாகக் கூறமுடியாது, “இது நாமறிந்த வாழ்க்கை முடிந்து விட்டதைக் குறிக்கிறது”, என்று ஒரு நடுத்தர வயது உறுப்பினர் வருத்தத்துடன் கூறினார்.

ஓர் அணியில் 11 வீரர்களுடன் விளையாடும் கிரிக்கெட் ஆட்டம், இங்கிலாந்தில் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அது முதல், தேசிய அளவிலும் பன்னாட்டளவிலும், ஆண் பெண் இருசாரராலும் ஆடப்பட்டு வருகிறது, ஆண் பெண் இருசாரராலும் ஆடப்பட்டு வருகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, ஒரு குழுமம் தான் தோன்றியாகத் தன் ஆணாதிக்க நிலையைப் பேணி வருவதை ஏன் பெரிதுபடுத்தவேண்டும்? ஏனென்றால், இந்தக் குழுமம் தான் கிரிக்கெட் விதிமுறைகளை வரைந்தது; 1969 வரையிலும் இந்த விளையாட்டுப் பாரம்பரியத்தின் காப்பாளர் என்ற முறையில் இதன் குரல் ஒங்கி ஒலிக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, இந்தக் குழுமத்திற்குச் சொந்தமான ‘லார்ட்ஸ்’ அரங்கம், “பன்னாட்டுக் கிரிக்கெட் பேரவை” எனப்படும் உலகக் கிரிக்கெட் ஆட்சிக் குழுவின் தலைமைச் செயலகமாகும், இதில், உயர்நிலையில் பன்னாட்டளவில் “டெஸ்ட்” போட்டிகள் ஆடத் தகுதிபெற்றுள்ள 9 நாடுகளும், 42 இணை உறுப்பு நாடுகளும் அங்கம்பெற்றுள்ளன. இந்த நாடுகள், அர்ஜென்டினா முதல் ஜிம்பாப்வே வரைப் பரவியுள்ளன.

சென்ற செப்டெம்பரில் நடந்த வாக்கெடுப்பில், ‘எம்சிசி’ யின் 17,500 உறுப்பினர்கள் 80% பேர் கலந்துகொண்டனர். இக்குழுமத்தில் பெண்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்வது குறித்து நடந்த மூன்றாவது வாக்கெடுப்பு இதுவாகும், 1991 இல் நடந்த முதல் வாக்கெடுப்பில் மகளிர் ஆதரவாளர்கள் பெருந்தோல்வியடைந்தார்கள், 1998 பிப்ரவரியில் நடந்த வாக்கெடுப்பில் 56% வாக்குகள் கிடைத்தன. மூன்றாவது வாக்கெடுப்பில், இக்குழுமத்தின் உறுப்பினர்மை விதிகளை மாற்றுவதற்குத் தேவையான மூன்றில் இருபகுதி வாக்குகள் கிடைத்தன.

செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். தடை நீங்கி பயிற்சி தொடங்கிய நாளில் “கால்பந்து விளையாட்டின் மேலுள்ள ஆர்வத்தினால் பள்ளி மாணவிகள், மேற்படிப்பு மாணவிகள் மூத்த வயதுப் பெண்கள் குழுமியிருந்தார்கள்” என்று பெருமைபடச் சொல்கிறார் பயிற்சி அளித்த மஹ்னாஸ் அமீர் ஷகாகி என்பவர்.

1998 உலகக் கோப்பை கால்பந்து பேரட்டிக்காக தகுதியுடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக 1997 நவம்பரில் போட்டிகள் நடைபெற்றபோது பெண்களின் கால்பந்து விளையாட்டு ஆர்வம் வெளிப்பட்டது. எதிர்பாராத விதமாக ஆஸ்திரேலியர்களை ஈரானிய அணி குறைந்த வேறுபாட்டில் வெற்றி பெறவே தலை நகரிலிருந்து சிற்றூர் வரை ஈரான் முழு வதிலும் ஆனந்த வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடியது. இலட்சக்கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் தெருக்களில் கூடி மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

ஆஸ்திரேலியாவில் நடைபெற்ற அந்தப் போட்டி முடிந்து வீரர்கள் நாடு திரும்பியதும் டெஹ்ரானுக்குத் தெற்கிலுள்ள ஆசாதி விளையாட்டுத் திடலில் வரவேற்பும் பாராட்டும் நடைபெற்றன. வானொலியிலும் தொலைக் காட்சியிலும் வரவேற்பு விழாவுக்கு பெண்களுக்கு

கூடைப்பந்து விளையாட பெண்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் கால்பந்து விளையாடலாகாது. பந்தைக் கையால் தொட்டாலும் காலால் தொட்டாலும் ஒன்றுதான் !

அனுமதி இல்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அறிவிப்பை மீறி ஐயாயிரம் பெண்கள் துணிகரமாக விழாவுக்கு வந்தார்கள். 1992இல் ஆண்கள் ஆடும் விளையாட்டு பந்தயங்களை பார்க்கப் பெண்கள் போகக்கூடாது என்றும் பெண்கள் விளையாடுவதை ஆண்கள் பார்க்கக் கூடாது என்றும் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்ததால் 5,000 பெண்கள் புகுந்தபோது காவலர்கள் பிரமித்துப் போனார்கள்.

ஜூன் 21ஆம் தேதி ஃபிரெஞ்ச் வியான் நகரில் நடைபெற்ற உலகக் கோப்பைப் பந்தயத்தில் ஈரானியர்கள் ஐக்கிய அமெரிக்கர்களை வென்ற போது ஈரானில் அதேபோன்ற பரவசம் இருந்தது. அதன் விளைவாக கால்பந்து விளையாடப் பெண்கள் அதிகாரபூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஏராளமான வேண்டுகோள்கள் எழுந்தன. புகழ்பெற்ற ஈரானிய இளம் நடிகை ஷிபெத் பரஹானி, திரைப்படம் பாட்பதைவிடக் கால்பந்து

டெஹ்ரானில் 1997 டிசம்பரில் நடந்த இரண்டாவது இஸ்லாமிய மகளிர் விளையாட்டுகள்,

விளையாடுவதை அதிகம் விரும்புகிறேன் என்று சொன்னார். முன்னால் ஈரானிய குடியரசுத் தலைவர் ரப்சஞ்ஜானியின் மகளும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான பேசஹ் ஹஷேமி பெண்கள் விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் பங்குபெற பெரிதும் பாடுபட்டார். அதிகாரத்திலுள்ளவர்களைச் சம்மதிக்கச் செய்தார். கால்பந்து விளையாட்டு ஆடுபவர்கள் பெரிதும் மகிழ்ந்தனர். முதலில் கூடைப்பந்து விளையாட்டு விளையாடலாம் என்று அனுமதி வந்தது. “கூடைப்பந்து விளையாடுவதற்குப் பெண்கள் அனுமதிக்கப் பட்டார்கள். கால்பந்துக்கு அனுமதி இல்லை. பந்தைக் காலால் தட்டினாலும் கையால் தொட்டாலும் இரண்டும் ஒன்றுதானே” என்கிறார் ஷகாகி.

புரட்சிக்கு முன்பு எல்லா விளையாட்டுப்

“டென்னிஸ் நெருங்கிய நண்பர்களைப் பெறுவது கடினம்; ஏனென்றால், என்றாவது ஒருநாள் அவர்களை எதிர்த்து விளையாட வேண்டியிருக்கும்”

ஆர்ன்சா சாஞ்சஸ் விக்காரியோ, முன்னாள் முதல்வரிசை டென்னிஸ் வீராங்கனை.

பந்தயங்களும் பெண்கள் விளையாட அனுமதி இருந்தது. என்றாலும் கைப்பந்து, கூடைப்பந்து, தடகளம், நீச்சல் ஆகியவற்றில் மட்டும் தேசிய அளவிலும் உலக அளவிலும் ஈரானியப் பெண்கள் கலந்து கொண்டார்கள். எக்காலத்திலும் எங்களுக்கு ஊக்கம் தரப்படவில்லை என்று அன்றைய விளையாட்டு வீராங்கனைகள் சொன்னார்கள். “1979 -க்கு முன் விளையாட்டுப் பந்தயம் அல்லது பர்தா இரண்டில் ஒன்றைத்தான் பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்க முடியும்” என்கிறார் ஹஷேமி.

புரட்சியின் தொடக்கத்திலிருந்து பெண்கள் விளையாட்டுப் பந்தயங்களை ஒடுக்க அரசு முயன்றது. “மதக் கருத்துக்குப் பிற்போக்கான பொருள் கொண்டார்கள் தீவிரசமயபற்றாளர்கள். சமய நூல் கருத்துக்கு பொருள் விளக்கம் சொல்வதைப் பொறுத்தது எல்லாம்” என்றார் ஒரு பத்திரிகையாளர். மிதவாதிகள்கூட ஆண்களுக்கும்தோது பெண்கள் பந்தய உடையை உடுத்தக்கூடாது என்றார்கள் பெண்கள் இருக்குமிடத்தில் மட்டுமே அணியலாம்.

இந்நாளில் பனிச் சறுக்கு, கூடைப்பந்து, கால்பந்து, துப்பாக்கி சுடுதல், படகு ஓட்டுதல்,

“ஆண்களையும் பெண்களையும் தனித் தனியே பிரித்தமையால், தங்கள் பெண்களை விளையாட

அனுமதிக்கமாலை இருந்த மரபு ஈரானியக் குடும்பங்கள் பல தங்கள் பெண்களை விளையாட்டுகள் விளையாட அனுமதித்து வருகின்றன”

கராத்தே, ஜுடோ முதலிய 25 வகைப் பந்தயங்களில் பெண்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். ஆணையும் பெண்ணையும் பிரித்து வைக்கும் கண்டிப்பு ஆக்கபூர்வ விளைவை ஏற்படுத்தியது என்று சொல்ல வேண்டும். பெண்கள் ஏராளமான பேர் விளையாட்டில் ஈடுபடலாயினர். “ஆண்மை ஆண்டுகளில் சுமார் 16,000 பெண்கள் பந்தய நடுவர்களாகவும், பயிற்சியாளர்களாகவும் தேர்ச்சி பெற்றார்கள்” என்கிறார் ஷகாகி. 56 பெண்கள் அனைத்துலகத் தரத்தில் கைப்பந்து விளையாட்டுப் பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். ஆறு பெண்கள் வாட்போர் பயிற்சி யாளர்களாக உள்ளனர். மோட்டார் ஓட்டும் பந்தயத்திலும் அண்மைக் காலமாகப் பெண்கள் பங்கு கொள்கிறார்கள் “மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் பயிற்சி தொடங்கியதென்றாலும் பெரிய வெற்றி ஏற்பட்டது” என்று சொல்கிறார் பாரசீக மொழியில் பெண் என்னும் பொருள்படும் லான் எனும் பெயருடைய நாளிதழ் செய்தி சேகரிப்பாளர்.

“ஆண் தனி பெண் தனி என்று ஆக்கியதால் ஆசாரமானவர்கள் பலர் தங்கள் பெண்களை விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் கலந்து கொள்ள விட்டார்கள்” என்று சொல்கிறது ஜில்லா அமீரி. அவர் ஷா அரசர் காலத்தில் கால்பந்து விளையாடியவர். நடுத்தர வர்க்கத்திலிருந்து அதற்குக் கீழான வர்க்கத்திலிருந்து பெண்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள்.

(ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆயுள் முழுவதும் பயிற்சி

ஒலே கிறிஸ்டியன் பியல்லானெஸ்*

உடல் ஊனமுடைய நார்வே மாணவன் ஸ்டிக் மார்ட்டென் சாண்ட்விக் ஒரு நீச்சல் வீரனாகப் பல பதக்கம் வென்றிருக்கிறான். அனைத்துக்கும் மேலாக, அவன் தன்னம்பிக்கையும், தன்மரியாதையும் பெறுவதற்கு விளையாட்டு பேருதவி செய்துள்ளது.

“பிறர் தயவின்றி வாழ அறிந்து கொள்வதற்கு உதவிய விளையாட்டுக்கு நான் நன்றி சொல்லக்கூடமைப்பட்டவன். வாழ்வில் எனக்கு எனக்கு எல்லாமே பந்தய விளையாட்டுதான்” என்கிறார் 28 வயது நார்வே நாட்டு மாணவர் ஸ்டிக் மார்ட்டென் சாண்ட்விக். அவர் வாரத்தில் 12 மணிநேரம் நீச்சல் பயிற்சி செய்கிறார்.

ஸ்டிக் மார்ட்டென் பிறவி உடல் ஊனமுற்றவர். தசைகள் இயங்க முடியாது. சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்து போகவேண்டியவர். கக்கங்களில் ஊன்றுகோல் வைத்துப் போகவும் இயலும்.

ஆறு வயதாகும்போது அவருடைய தாய் நீச்சல் குளத்துக்கு அழைத்துச் சென்று நீச்சல் பழகிக் கொடுத்தார். நீந்துவதில் ஆர்வம் ஏற்பட்டு, வாழ்விற்கு நீச்சல் பெரிதும் பயன்படும் என்பதை நாளடைவில் உணரலானார். திறமை பெற்றபின் உலக நீச்சல் வீரர் தெரிவுக்கான பந்தயத்தில் தங்கப் பதக்கங்கள் பெற்றார். 1992 மற்றும் 1996இல் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்கிற்கு இணையான பந்தயங்களில் வெண்கலம் பதக்கங்கள் வென்றார்.

அவருக்குப்பரிசுகள் பெறப் பயன்படுவதைவிட ஊனத்தைச் சமாளித்து வாழ்வதற்கு விளையாட்டு பயன்படுகிறது நீச்சல் மற்ற ஊனமுற்றவர்களுக்கும் பயன்படும்.

“விளையாடியதால் சாதாரண நார்வே பையனைப் போல் வாழ்கிறேன்” என்கிறார் ஸ்டிக் மார்ட்டென், பிறர் உதவியின்றி தனித்து வாழ முடிகிறது. 16 வயதிலிருந்து அதாவது உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு முடியும்போதிலிருந்து தனியே வாழ்கிறார். இப்போது தன் பெண் சிநேகிதியுடன் வெளியில் போய் வருகிறார்.

தடைகள் தகர்ந்தன

தன் அறையைத் தானே சுத்தம் செய்கிறார். தானே சமையல் செய்கிறார். தானே கடைகளுக்குப் போய் வருகிறார். “விளக்கின் பல்பை மட்டும் என்னால் கழற்றி மாட்ட முடியவில்லை” என்கிறார்.

நார்வே நாட்டில் ஊனமுற்றோர் பலர் சொந்த வீடு வைத்துக் கொண்டு தங்களைத் தாங்களே கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். சில சமயங்களில் உதவியாளர்கள் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மிகச் சிலரே ஊனமுற்றோருக்கான இல்லங்களில் வசிக்கிறார்கள். ஸ்டிக் மார்ட்டென் சமுதாயத்தோடு முழுவதும் இணைந்தவராக இருக்கிறார். அவருடைய காதலி உடல் ஊனம் ஏதுமில்லாதவர். நீச்சல் விளையாட்டு தன்மான உணர்வும் தன்னம்பிக்கையும் அளிக்கிறது என்பதை அவர் நம்புகிறார். அவரைப் போல் விளையாட்டு போன்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபடாதவருக்கு அவ்வளவு தெளிவு வராது.

நார்வே ஊனமுற்ற விளையாட்டு வீரர் சங்கத்தில் 22,000 ஊனமுற்றோர் உறுப்பினர்களாயிருக்கிறார்கள். நார்வே பந்தய விளையாட்டு இயக்கம் ஒன்று 1996இல் ஊனமுற்றோரும் மற்றவர்களும் ஒன்றாக விளையாட வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தது.

ஊனமுற்றோரும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து விளையாடுவதற்கு ஆண்டுதோறும் 70,000 டாலர் செலவில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஸ்டிக் மார்ட்டென் ஊனமில்லாதவர்கள் நடத்தும் விளையாட்டுக் கழகத்தில் உறுப்பினராகி விட்டார். ஊனமுற்றோரை ஏற்று மற்றவர்களுக்கான மைதானங்களில் அவர்களும் சேர்ந்து விளையாடச் செல்வதால் விளையாட்டுக் கழகங்களுக்கு பணஉதவி வருகிறது.

ஒலே கிறிஸ்டியன் பியல்லானெஸ்

துப்பாக்கி சுடுதலில் ஊனமுற்றோரும் மற்றவர்களும் சமமாகப் பங்கேற்கலாம். ஊனமுற்றோருக்கு ஒரு சில வசதிகள் செய்தால் போதும். சமூகத் தடைதான் ஊனமுற்றோரையும் மற்றவர்களையும் பிரிக்கிறது என்கிறது ஊனமுற்ற விளையாட்டு வீரர் சங்கம்.

“இந்நிலை மாறும்; மாறத்தான் வேண்டும். தடைகள் நீங்க இன்னும் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகள் ஆகலாம்” என்று சொல்கிறார் ஸ்டிக் மார்ட்டென்.

தமிழில்: கு.ராஜாராம்

*இதழாளர், ஆஸ்லோ, நார்வே

“நாம் உடனடியாக ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும், இல்லை யென்றால், இனிமேலும் ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஒரு பதக்கம் கூட வெல்ல முடியாது, எதிராளி களுக்கு உதவி செய்வதை நாம் நிறுத்தவேண்டும், அதாவது, அமெரிக்கப் பயிற்சி முறையில் அயல் நாட்டினர் ஆதாயம் பெற அனுமதிக்கலாகாது”.

கார்ல் லேவீஸ்
9 ஒலிம்பிக் தங்கப்
பதக்கங்கள் வென்றவர்,

ஸ்டிக் மார்ட்டென் சாண்ட்விக்

புகழின் உச்சியை நோக்கி

மியூங்-சூ கிம் தேய்ஜோன் அளிக்கும் கூடுதல் தகவல்களுடன் கிளன் மனாரின்*

கொரியாவைச் சேர்ந்த 12 வயது டென்னிஸ் வீரன் அபாரத் திறமையைக் காட்டுகிறான். கடும் நெருக்கடியிலும் கலங்காமல் ஆடுகிறான். முழுமையான திறமையும், பன்னாட்டுப் புகழும் பெற அயராது பாடுபடுகிறான்.

*இதழாளர், தேய்ஜோன், தென்கொரியா

தென் கொரியாவைச் சேர்ந்த தேஜோன் எனுமிடத்திலுள்ள சுங்நாம் தேசியப் பல்கலைக் கழகத்து டென்னிஸ் மைதானத்தில் முற்பகல் நேரத்தில் 12 வயது டாங்-வீ சோய் தன்னைவிட இருமடங்கு வயதுடையவருக்கு எதிராக டென்னிஸ் விளையாடுகிறார். வேகமாகச் சுழன்றபடியே பந்து செல்கிறது. குளிர்கால விடுமுறையின்போது கடுமையான டென்னிஸ் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

தன் வயதுச் சிறுவர்களைப் போல சோயும் விளையாட்டில் அற்புதம் விளைவிக்க வேண்டும் என்ற கனவுடையவராயிருக்கிறார். மற்ற சிறுவர்களில் பெரும்பாலோரைப் போலன்றி, சோய் கனவை நனவாக்கக் கூடிய பாதையில் செல்கிறார். அவருடைய குடும்பத்தினரும் பயிற்சியாளரும் ஆதரவாயுள்ளனர். ஒரு நாள் நாடு யூராவும் ஆதரவு கொடுக்கும்.

புகழ்பெற்ற நிக் போல்லெட்டிரி டென்னிஸ் கழகம் பயிற்சிக்காக ஐந்தாண்டு உதவித்தொகை வழங்குவதால் சோய் தன்னுடைய பயிற்சியாளருடனும் 10 வயதுத் தங்கையுடனும் பிளாரிடாவிலுள்ள பிரிடென்டென் செல்கிறார். சோய் போற்றும் பிட்டேசம்ப்ராஸ், ஆன்ரே அகாவி போன்ற பல டென்னிஸ் வீரர்கள் அங்கே பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். சோயின் அவா நிறைவேற உதவும் பயிற்சி வசதிகள் அங்கே உண்டு. எதிர்த்து விளையாட ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே வெற்றி பெறுவது ஒன்றுதான் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அதனால் மிகக் கடுமையான பயிற்சி முகாம் என்பாரும் உண்டு, ஆனால் அப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை விரும்பி ஏற்பவராகத் தெரிகிறார் சோய்.

தினமும் ஆறுமணி நேரப் பயிற்சி

“என் முதல் குறிக்கோள் ஐக்கிய அமெரிக்க ஒப்பன் டென்னிஸ் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறுவது. உலகில் சிறந்த முதல் ஐந்து ஆட்டக்காரர்களில் ஒருவனாக ஆவது” என்று சொல்கிறார் சோய். விளையாட்டு வெற்றி ஆர்வத்தில் அடக்கம் ஓடி ஒளிந்து வெளிப்படையாக ஆசையைச் சொல்கிறார் சோய். “எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்பதை நான் பார்க்கப் போவதில்லை, ஏன் வயதைப் பற்றியே நான் நினைப்பதில்லை” என்றும் கூறுகிறார்.

இப்படி ஆரிதான அந்த மன உறுதியுடன் இருக்கும் சோய்போன்ற சிறுவர்களைக் கண்டு வியப்பு ஏற்படும். அதே சமயம் வெற்றி பெறவேண்டும் என்று சிறுவயதினரை வற்புறுத்துவது அதிகம் என்று தோன்றும். பெற்றோர்கள் அறிவார்ந்தவர்களா என்று கேட்கத் தோன்றும். எனினும், “புகழ்பற்றிய உன் கனவை விட்டுவிடு” என்று பெற்றோர் சொல்வது அதை விடக் கடினமானது என்பதைச் சொல்லாமலிருக்க முடியாது.

சோய்க்கு 3 வயது ஆகும்போது பொம்மை டென்னிஸ் மட்டையும் பந்தும் வாங்கிக் கொடுத்து டென்னிஸை அறிமுகப்படுத்தினார் தந்தை இன்-சுல்சோய். அவரும் நல்ல டென்னிஸ் விளையாட்டுக்காரர். கொரிய படையில் துணைத் தலைவர் பதவியில் இருந்தார். ஆறுவயதில் அசல் டென்னிஸ் மட்டையும் பந்தும் தரப்பட்டது. தந்தையோடு தினமும் விளையாடுவதுண்டு, முதலில் பொழுதுபோக்காக விளையாட்டும் என்றிருந்தனர் பெற்றோர்கள். சோயின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலைக் கண்டு 45 வயது பயிற்சியாளர் சூங்-சுப்-சாங் 1994இல் அமர்த்தப்பட்டார். “ஆரம்பத்தில் பெரிதாக எதுவும் தெரியவில்லை. ஆனால் சோய் கடினமாக உழைக்கக் கூடியவர் என்பது விளங்கியது. அந்த வயதுச் சிறுவர்களுக்கு இல்லாத மன உறுதி இருந்தது. பெரிய டென்னிஸ் வீரனாக வரவேண்டும் எனும் குறிக்கோள் சோய்க்கும், பெற்றோர்களுக்கும் எனக்கும் இப்போது இருக்கிறது” என்கிறார் பயிற்சியாளர் சாங்.

இந்தக் குறிக்கோள் சோயின் வாழ்க்கையையே மாற்றிவிட்டது. கன்பூசியஸ் கொள்கையைப் பின்பற்றும் கொரிய சமுதாயத்தில் படிப்பில் உயர்ந்து வருவதற்குத் தான் மதிப்பு. அதனால் படிப்பில் சிறந்து விளங்க, பள்ளிமுடிந்து வேறு ஆசிரியரிடமும் மாணவர்கள் பாடங்கள் படிப்பதுண்டு. ஆனால் சோய் வாரத்தில் ஏழுநாட்களும் தினசரி 6 மணி நேரம் டென்னிஸ் மைதானத்தில்தான். சில சமயம் பந்தைச் சரியாக அடிக்க முடியாமற் போனால் வருத்தம் ஏற்படும், மற்றபடி பயிற்சியை உற்சாகத்தோடு ரசிக்கிறேன் என்றார் சோய்.

தேசிய வீரர்கள்

சோய் உறுதிபடைத்த நெஞ்சினனாய் இருப்பதால், பிளோரிடாவிலுள்ள மியாமியில் அனைத்துலகச் சிறுவர் பந்தயத்தில் விளையாட 1998 இல் அழைப்பு வந்தது. 12 வயதினர் 128 பேர் பங்கு பெற்றனர். சோய்க்குத்தான் முதல் பரிசு கிடைத்தது. பிளோரிடாவில் இருக்கும்போது பொல்லெட்டிரி டென்னிஸ் பள்ளியில் சேருவதற்கான தகுதித் தேர்வில் வெற்றி கிட்டியது.

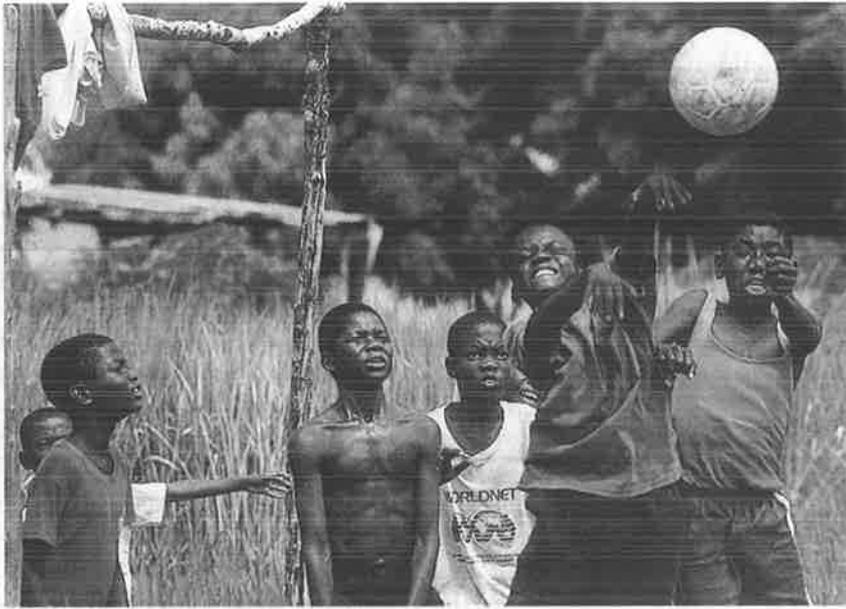
பிளோரிடா முதற்பரிசு வெற்றிச் செய்தி கொரியாவுக்கு எட்டியதும் சோயினையும் குடும்பத்தாரையும் காண பத்திரிகையாளர்களின் வேண்டுகோள்கள் குவிந்தன. வேறு நாடு என்றால் சிறுவர் போட்டி கவனிக்கப்பெறாமல் போகும். ஆனால் அனைத்துலகப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றதைப் போற்றிப் பெருமைப்படக் கூடியவர்கள் கொரியர்கள். இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடி காலத்திலும் வெற்றி வீரர்களை தேசிய நாயகர்களாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

விளையாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள டோங்-வீ சோய்

வானில் எழாத விண்மீன்

கே.கே.மாள் ஜீகு*

© Corbis இல்விட/வீனியூர், ஆர்என்ஓம்

உலகெங்குமுள்ள திறமைமிக்க இளம் விளையாட்டு வீரர்கள் மிகுந்த புகழடைகிறார்கள். அவர்களுள் ஒரு சிலரே உச்சத்தை அடைகிறார்கள். அவர்களில் ஜூன் ஜோகுஸ் டியோடன் ஒருவர்.

கூடியவர்களைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதில் அக்கறையாக இருந்தன. அம் முயற்சியில்தான் மொனோக நாட்டின் பிற்கால நட்சத்திரமாக விளங்கக்கூடிய போலி கண்டுபிடிக்கப்பட்டார். காட்ஜிசேலி, யூசுப் போபோனா என்பவர்களும் அவ்வாறு கண்டறியப்பட்டவர்கள். அந்த இளைஞர்களுக்கு தொழில் விளையாட்டுக்காரர்களாக ஆவதில் தயக்கம் இல்லை. ஈடுபாட்டுடன் விளையாட்டில் இறங்கினர். ரசிகர்கள் உற்சாக மூட்டியதாலும், வீரர்கள் என்று தலையில் தூக்கிவைத்துக்

“நீ ஒரு பிலேயராக விரும்பினால் உடனே முயற்சி மேற்கொள்; பிலேயாக ஆகிவிடு”

புகழ்ச்சி சிகரம் நோக்கு?

கால்பந்து விளையாட்டு, போக்கிரிகள் விளையாடுவது என்று எங்கள் பகுதியில் எல்லோரும் சொன்னார்கள். அதை நம்பி ஏமாந்தேன். இது ஜீன் ஜோக்குவில் டியோடன் என்பவர் தன்னுடைய பழைய சகாபோலி என்னும் கால்பந்து விளையாட்டு வீரர் தெருவில் வாழும் குழந்தைகளுக்கான பள்ளி ஒன்றைத் திறந்துவைத்த காட்சி தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பானபோது தான் பலர் சொன்னதை நம்பி முன்னேறாது போன கசப்பு உணர்ச்சியுடன் கூறியதாகும். போலி என்பவர் கால்பந்து விளையாட்டில் வெற்றி மேல் வெற்றி பெற்று மேலே வந்துவிட்டவர்.

“2005ஆம் ஆண்டில் ஆஃப்ரிக்காவில் ஒரு தேசியக் கால் பந்தாட்ட அணிகூட இராது. ஐரோப்பியக் குழுமங்கள், மேன் மேலும் இளைய ஆஃப்ரிக்க வீரர்களை இறக்குமதி செய்து வருகின்றன. அவர்களை ஐரோப்பியத் தேசிய அணிகளில் இணைத்து அவர்களின் நாட்டினத்தைப் பறித்து வருகின்றன.”

மிலான் ஏசி கால்பந்துக் குழுமத்தின் பயிற்சியாளர்

போலியும் ஜீன் ஜோக்குவில்ஸ்மீம் ஒரே சமயத்தில் கால்பந்து விளையாடத் தொடங்கியவர்கள். சில ஆண்டுகளுக்குப்பின் இருவரும் அபிட்ஜான் பகுதியில் சிறப்பாக இருந்த அணிகளில் சேர்ந்து விளையாடினார்கள். போலி பருமனாக இருப்பார். ஜீனின் காலில் பந்துபட்டால் அவர் மந்திரவாதிபோல மாயம் செய்வார்.

அபிட்ஜானின் புறநகர்ப் பகுதியான டிரெச் வில்லியில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் ஜீன் ஜோக்குவில்ஸைப் பெரிதும் பாராட்டினார்கள். அவர் தந்திரமாகப் பந்தைக் கொண்டுபோவதும், சந்தர்ப்பம் பார்த்துச் சரியாக அடிப்பதும், பலமாக அடிப்பதும் கண்டு ஊரே அவருடைய திறமையில் மயங்கியது. அண்டை ஊர்களிலுள்ளவர்கள் தங்கள் அணிகளின் சேருமாறு ஜீன் ஜோக்குவில்ஸை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வார்கள். சிறுவயதுதான் என்பதால் தின்பதற்கு கேக் தந்து, சிறிது பணம் தந்து, குடிக்க அபோகி காபிட் பானம் தந்து, கர்பா எனும் மீன் உணவு தந்து அவரை வளைக்கப் பார்ப்பார்கள்.

அபிட்ஜானில் இருந்த விளையாட்டுக் கழகங்கள் பின்னால் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களாகக்

கொண்டாடியதாலும் அவர்கள் விளையாட்டில் முழு மூச்சாக இறங்கினார்கள். விளையாட்டுக்காக மற்ற எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்தார்கள். முதலில் படிப்பைத் தியாகம் செய்தார்கள்.

ஆனால் ஜீன் ஜோக்குவில்ஸ் இரண்டும் கெட்டானாக இருந்தார். ஜீன் ஜோக்குவில்ஸ் 11 வயதில் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்தார். அவர் வகுப்புகளுக்குச் சரியாகப் போவதில்லை. பள்ளி அறிக்கையில் வகுப்புக்கு மட்டம் போடுபவர்; மதிப்பெண்கள் சரிவரப் பெறாதவர்; படிப்பில் அக்கறை இல்லாதவர் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது.

ஜீன் ஜோக்குவில்ஸின் தந்தை சுங்கத்துறை அதிகாரி, பீலி போல் மகன் பெரிய கால்பந்து விளையாட்டு வீரனாக வருவான் என்று பெருமைப்பட்டார். டிரெச்வில்லியின் பீலி என்று சொல்வார். படிப்பில் மோசம் என்பது தெரிந்ததும் அதிர்ந்து போனார். கால்பந்தைவிட படிப்புதான் முக்கியம், படித்தால்தான் நல்ல எதிர்காலம் அமையும் என்று அவரும் அவர் குடும்பத்தவர்களும் கருதினார்கள்.

ஆகவே ஜீன்ஜோக்குவில்ஸுக்கு வசவு, அடி, தண்டனை எல்லாம் கிடைத்தது. படிப்பில் அவ்வளவாக முன்னேறவில்லை. விளையாட்டா படிப்பா என்பதில் ஜீன் ஜோக்குவில்ஸ் ஒரு முடிவெடுக்க முடியவில்லை. அவர் இரண்டையும் இழந்ததுதான் மிச்சம். தன் கணவர் தனக்கு மட்டுமே என்றெண்ணும் பெண்ணைப் போன்றது கால்பந்து விளையாட்டு. அதிலேயே முழுக் கவனம் இருந்தால்தான் திறமை வளரும். இரவும் பகலும் ஈடுபடாவிட்டால் நட்சத்திரமதிப்பு பெற முடியாது. ஐரோப்பா போய் விளையாடி லட்சக்கணக்கில் பணம் சம்பாதிக்க இயலாது.

விளையாட்டில் முழுஈடுபாடு செலுத்தாமலும் படிப்பில் கவனம் செலுத்தாமலும் இருந்த ஜீன் (ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

*இதழாளர், அபிட்ஜான், கோட்ரீ டெல்வாயர்,

நள்ளிரவில் கூடைப்பந்து

கேரி ஏ,செயில்ஸ்*

அமெரிக்கப் பெருநகர்களின் புற நகர்ப்பகுதிகளில் வாழும் பல்லாயிரம் ஏழை இளைஞர்களுக்கு, இந்த வினையாட்டை ஆடவும், தொல்லைகளிலிருந்து நீங்கவும் நள்ளிரவுக் கூடைப்பந்து உதவி வருகிறது.

“வினையாட்டு, மிக உயர்ந்த உணர்வுகளைத் தூண்டலாம்; மிக இழிவான உணர்வுகளையும் தூண்டலாம். அது தன்னலமற்ற தன்மையையும், மதிப்புணர்வையும், ஆதாய நோக்கத் தையும் வளர்க்கலாம். அது வீரப்பண்பை உண்டலாம்; அல்லது ஊழலில் தள்ளி விடலாம்; மனித ஆண்மையை வளர்க்கலாம்; அல்லது மிருக உணர்வைத் தூண்டலாம். இன்றைய மக்களாட்சிகளுக்கு, உன்னத உணர்வு, தன்னல மின்மை, தன்மதிப்பு, வீரப்பண்பு, மனித ஆண்மை, அமைதி ஆகிய அனைத்தும் இன்றியமையாதது தேவை”

பியர்டி கூபர்லன் (1863-1937),
ஃபிரெஞ்சுக் கல்வியாளர்,
பன்னாட்டு ஒலிம்பிக் குழுவினர் முதல் தலைவர்

ஆஃப்ரிக்க-அமெரிக்க இனத்தவரான 22-வயது நிரம்பிய அந்தோணி கார்டர், ஹவாய் பல்கலைக் கழகக் கூடைப்பந்து அணியின் முக்கிய வீரராவார். தேசிய கூடைப்பந்து சங்க லீக் ஆட்டங்களில் தங்கள் அணிக்கு ஆடுவதற்காக பல பெருமைமிக்க கிளப் களிலிருந்து அவருக்கு ஆதாயம் தரத்தக்க வகையில் ஏற்கனவே பல அழைப்புகள் வந்துள்ளன.

அதிக குற்ற எண்ணிக்கை வீதத்திற்கு பெயர் பெற்ற அட்லாண்டாவின் தெற்கு ஜோன்ஸ்போரோ புறநகரில் வேலைவாய்ப்பு தேடும் பல ஏழை ஆண் இளைஞர்களில் கார்டரும் ஒருவனாக இருந்தான். இது நடந்து நீண்ட காலம் ஆகவில்லை. அவன் உள்ளூர் நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லீகில் சேர்ந்த பின்பு அவனது வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. லீகில் சேர்ந்த கார்டர் அதில் மூன்றாண்டுகள் கழித்தான். இதன் விளைவாக, அவன் இப்போது பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ளான். தேசிய கூடைப்பந்து சங்க லீகில் நல்லதோர் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கியுள்ளான். நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லீக், இரவு 10 மணியிலிருந்து விடியற்காலை 2 மணிவரை கூடைப்பந்து ஆட்டத்தை நடத்தி வருகிறது. இது ஏழை அண்டை மாநிலமான அட்லாண்டாவில் வசிக்கும் கார்டர் போன்ற பல ஏழை ஆண் இளைஞர்களின் வாழ்க்கையை மாற்றியுள்ளது. இல்லையென்றால், இவர்களும் குற்றச்செயல்களில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள்.

நள்ளிரவு கூடைப்பந்தாட்டத்திற்கும், வழக்கமான கூடைப்பந்தாட்டத்திற்கும் உள்ள ஒரே வேறுபாடு என்னவென்றால், நகரத்தில் வசிக்கக்கூடிய ஆண் இளைஞர்கள் போதை மருந்து பண்பாட்டிற்கும், குற்றம் மற்றும் தீய நடவடிக்கைகளுக்கு ஆட்படக்கூடிய நேரங்களில் நள்ளிரவில் ஆடப்படுவதுதான். சுருக்கமாக கூறினால், இரவு நேரங்களில் அவர்களை தெருக்களிலிருந்து அழைத்துச் சென்று, நல்ல முறையில் அமைத்துருவாக்கப்பட்டு நல்ல சூழல் நிலவும் வினையாட்டு திடலில் வினையாடவைக்கிறது. இந்த திட்டம் நகர் உட்புறங்களில் குற்றவீதம் குறைய உதவியுள்ளன என்றும் சென்ற 5 ஆண்டுகளில் 40 விழுக்காடு குறைந்துள்ளது என்றும் அட்லாண்டா நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லீக் தலைவர் இம்மானுவேல் ஹன்ட் ஜீனியர் காவல்துறை அறிக்கையிலிருந்து எடுத்துக் கூறினார்.

முதல் நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லீக் சட்டம் 1986-இல் மேரிலாந்தில் கிளெனார்டெனில் தொடங்கப்பட்டது. அது முதற்கொண்டு லாஸ் ஏஞ்செல்ஸ், அட்லாண்டா, மியாமி, கிளெவ்லாண்ட் மற்றும் டெட்ராய்டுக்குப் பரவியது. தேசிய கூடைப்பந்து சங்கத்தைப் போலவே நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லகிற்கும் சொந்தமான அமைப்பு உள்ளது. இதற்கு தேசிய அளவில் 50 குழுக்கள் உள்ளன. நாடு முழுவதும் நள்ளிரவு லீகில் 10,000 இளைஞர்கள் ஆடுகின்றனர். ஆணையர் அலுவலகம் சிக்காகோவில் உள்ளது. உள்ளூர்

அணிகளுக்கும் நகர அணிகளுக்கும் இடையே போட்டிகள் நடத்த வட்டார அலுவலகங்கள் உள்ளன. சென்ற ஆண்டு, தேசிய அளவில் இரவு ஒன்றுக்கு 2,00,000 ரசிகர்கள் ஆட்டங்களை பார்த்தனர் என்றும், தொலைக்காட்சியில் மட்டும் 35 லட்சத்திற்கும் மேலானோர் பார்த்தனர் என்றும் நள்ளிரவு கூடைப்பந்து அலுவலர் தேசிய சங்கம் கூறுகிறது.

நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லீக் வீரர்கள், வழக்கமாக ஒவ்வொரு நகரத்திலிருந்தும் 17 முதல் 25 வயதுக்குட்பட்டவர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சராசரி 3 முதல் 4 ஆண்டுகள் வரை பயிற்சி திட்டத்தில் இருக்கவேண்டும். உள்ளூர் லீக்

குற்றங்களைக் குறைக்க வினையாட்டு

“அமெரிக்காவில் 17-25 வயதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஆஃப்ரிக்க-அமெரிக்க இளைஞர்கள் மரண மடைவதற்கு முக்கியக் காரணம் மனிதக் கொலை. ஆஃப்ரிக்க-அமெரிக்க ஆண்களில் ஆறில் ஒருவர் 19 வயதுக்கு முன்பே கைதாகிநார்கள்”, இவ்வாறு, ஓர் அமெரிக்கக் குற்றவியல் சிந்தனை வங்கியான “சென்டென்சிங் புராஜக்ட்” என்ற அமைவனம் 1998 இல் கூறியுள்ளது. ஆஃப்ரிக்க-அமெரிக்க ஆண்களில் 22 இல் ஒருவர், 44 வயதுக்கு முன்பே ஒரு வன்முறைக் குற்றத்தில் கொல்லப்படுகிறார். மேலும், அமெரிக்காவில் சிறையிலடைக்கப்பட்டுள்ளவர்களில் 42% பேர் கறுப்பு ஆண்கள். 2000 ஆவது ஆண்டு வாக்கில், 17-30 வயதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த கறுப்பு ஆண்களில் 50% பேர் சிறையிலடைக்கப்பட்டிருப்பார்கள் அல்லது தண்டனைக் கண்காணிப்பில் இருப்பார்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. போதை மருந்துப் பயன்பாட்டுப் பெருக்கம், போதை மருந்துக் கடத்தல், அமெரிக்கக் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்பு அமைப்பில் ஏற்பட்ட விரக்தி ஆகியவை காரணமாக, கல்லூரி வயதுடைய ஆஃப்ரிக்க-அமெரிக்கர்கள் அதிகம் கைது செய்யப்படுகிறார்கள்.

மேரிலாந்திலுள்ள கிளெனார்டெனில் பெருகி வரும் குற்றங்களையும், அதன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளையும் சமாளிப்பதற்காக நகர நிருவாகி வான் ஸ்டாண்டிஃபர், 1986 இல் நள்ளிரவுக் கூடைப்பந்துக் கழகத்தைத் தொடங்கினார். இரவு நேரத்தில் சுற்றித் திரிந்து குற்றங்களில் ஈடுபடும் இளைஞர்களுக்கு ஒரு மாற்றுவழியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவருடைய நோக்கம். வாணிக நிறுவனங்கள், சட்டச் செயலாக்க அதிகாரிகள், அரசியல், அதே ஆண்டில் நள்ளிரவுக் கூடைப்பந்துக் கழக நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. இந்நிகழ்ச்சி பெரும் வெற்றி கண்டது. இதனால், கிளெனார்டெனில் குற்றங்கள் 60% குறைந்தன. பின்னர், மற்றப்பகுதிகளிலும் இதேபோன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்கான திட்டத்தை ஸ்டாண்டிஃபர் வகுத்தது. இன்று, அமெரிக்காவிலும் புவர்ட்டோரீக்கோவிலும் 50 நகரங்களில் நள்ளிரவுக் கூடைப் பந்துக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

*இந்தியாணாப் பல்கலைக் கழகத்தில் வினையாட்டுச் சமூகவியல் துறை இணைப் பேராசிரியர். “வினையாட்டில் ஆஃப்ரிக்க அமெரிக்கர்கள்: இன்றைய ஆய்வுப் பொருள்கள்” என்ற நூலின் ஆசிரியர்.

ஆட்டத்தில் ஆடும் பல அணிகளில் அவர்கள் சேர்க்கப்படுவார்கள். நள்ளிரவு லீக் ஆஃப்ரிக்க - அமெரிக்கர்களே அதிகம். ஆடுபவர்களில் அண்டை அமெரிக்க நகரங்கள் பலவற்றில் ஆடும் மற்ற இனத்தவரைவிட இவர்களே பன்மடங்கு உள்ளனர். லீக் ஆட்டத்தில் பங்குபெற அனைத்து ஆண் இளைஞர்களுக்கும் அனுமதி உண்டு. வீரர்களை தெரிவு செய்வதில் நாங்கள் இன வேறுபாடு காட்டுவதில்லை என்று ஜார்ஜியாவில் கொலம்பஸ் நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லீக் பவுண்டன் சிட்டி அலுவலர் டோனி ஆதம் கூறுகிறார்.

எது வழக்கமான கூடைப்பந்துட்டத்திலிருந்து நள்ளிரவு கூடைப்பந்து லீக் ஆட்டத்தை வேறு படுத்தி காட்டுகிறது? ஒவ்வொரு போட்டிக்கு முன்பும், வீரர்கள், வேலைக்கான போட்டி திறமை, நிதி மேலாண்மை போன்ற தலைப்புகளில் 1 மணிநேரம் பயிற்சி வகுப்பில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த வகுப்புக்கு வராதவர்களை கூடைப்பந்து திடலில் அனுமதிக்கப்படமாட்டார். பயிற்சி பெறுபவர்களை பணியில் சேருமாறு பயிற்சி ஆசிரியர்கள் ஊக்குவித்து வந்தனர் என்றும், சில சமயங்களில் உள்ளூர் சங்கங்கள் வேலை கிடைக்க உதவின” என்றும் ஹண்ட் கூறுகிறார்.

ஒவ்வொரு குழுவினும் 8 முதல் 10 அணிகள் இருக்கும். ஒவ்வொரு அணியிலும் 10 முதல் 12 வீரர்கள் இருப்பர். கோடைகாலங்களில் ஒவ்வொரு அணியும் வாரத்தில் மூன்று முதல் நான்கு ஆட்டங்கள் ஆகும். நள்ளிரவு லீக் வீரர்கள் 25 வயது எய்தும் வரை லீக் இருக்கலாம். இതിலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள் பயிற்சி ஆசிரியராகவோ பணியாள ராகவோ வந்து சேருவர்.

“ஒழுக்கம், நேரந்தவறாமை மற்றும் நன்ன டத்தை குறித்து வலியுறுத்தப்பட்டது. வகுப்புக்கு காலதாமதமாக வருபவர்கள் திடலுக்குள் அனு மதிக்கப்படுவதில்லை. ஆட்டத்தில் தவறாக நடப் பவர்கள் உடனே வெளியேற்றப்படுவர்” என்று வாட்டர்லூ, ஐ.ஓ.டபிள்யூ.ஏ. மனமகிழ்மன்ற கலை மைய உதவி விளையாட்டு கண்காணிப்பாளர் மார்ச் சல்லேசரி கூறுகிறார்.

நள்ளிரவு லீக் வீரர்கள் ஆடுவதற்கு ஊதியம் எதுவும் வழங்கப்படுவதில்லை. இது ஒரு வணிகம் சாரா நடவடிக்கையாகும். வீரர்களுக்கு பந்து, ஷூக்கள், டி-சர்ட்டுகள் என்ற வகையில் மட்டுமே ஊக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. உள்ளாட்சி அமைப்புகள், அரசு சாரா அமைப்பு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் நிதியுதவி செய்து இந்தப் போட்டிகளை நடத்துகின்றன.

கூடைப்பந்து ஆடுகளத்திற்குள் கடுமையான விதிகளுக்கும் ஒழுங்குமுறைகளுக்கும் இந்த இளைஞர்கள் கட்டுப்படும்போது, சமூகத்தில் சட்டத்தை மதித்து நடப்பதில் அவர்களுக்கு சிரமம் ஏற்படுவது ஏன்? வெள்ளையர் ஆதிக்க உலகத்தில், இனவேறுபாடு மற்றும் அவமரியாதை ஆகியவற் றிற்கு ஒருவகையில் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவே இவ்வாறு கருப்பு ஆடவர்கள் சட்டத்தை மீறுகின் றனர் என்று “கருப்பு மனிதர்களின் வன்முறை சமூக உலகம்” என்ற புத்தகத்தில் சமூகவியல் வல்லுநர் வில்லியம் ஆலிவர் கூறுகிறார். அவர்களுக்கு எந்தத் துறையில் வாய்ப்புகள் உள்ளன என்று கருது கிறார்களோ அதை உணர்ந்து வழிப்படுத்தி பயன் படுத்திக் கொள்கின்றனர். அதில் விளையாட்டு துறை, குறிப்பாகக் கூடைப்பந்தும் ஒன்று.

ஆஃப்ரிக்க-அமெரிக்க இளைஞர்களுக்கு கூடைப்பந்து அவர்களது சொந்தத் துணை பண் பாடாகிவிட்டது. திறமைவாய்ந்த உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களை பெரிய கல்லூரிகள் எடுத்து கல்லூரி அணிக்கு ஆட வாய்ப்பு வழங்கியும் கல்வி மேற்கொள்ள உதவித் தொகை வழங்கியும் உதவி வருகின்றன.

பிரிட்டனில் விளையாட்டுகளில் கறுப்பு ஓட்ட வீரர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால், நிறவெறியை எதிர்த்து அவர்கள் இந்த வெற்றியைக் காண்கிறார்கள் என்பது வேதனைக்குரிய செய்தி

ஒளிந்திருக்கும் நிறத்

* ஆமி ஆட்சொட்

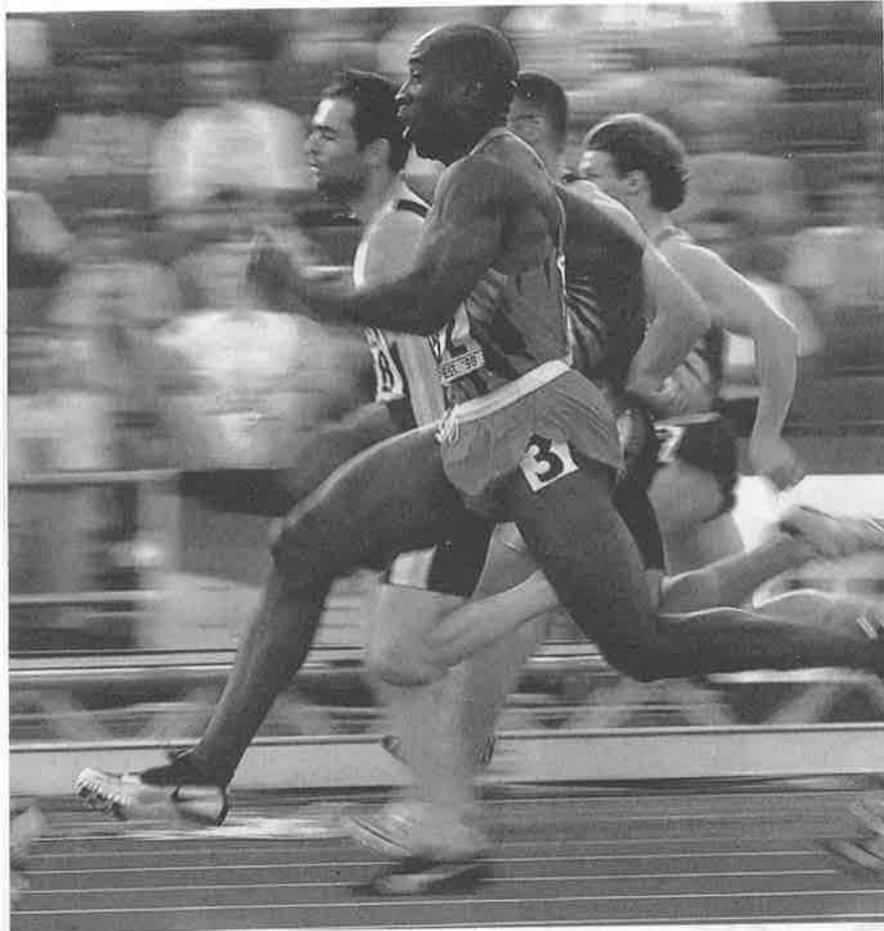
கோல் அடிக்கத் தவறிய பாவத்தைச் செய்ததால் கருப்பு இன பிரிட்டிஷ் கால்பந்தாட்ட வீரர் மீது வாழைப்பழத் தோல்கள் வீசப்பட்டன. இது கண்டிக்கத்தக்க இனவெறிச் செயல் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இதுபோன்ற வெறித் தனங்களைக் கடந்து பார்ப்போமானால், பிரிட்டனில் விளையாட்டுத் துறையில், ஒவ்வொருவரும் வெற்றிபெறுவதற்கு வேறுபாடின்றி சரிநிகரான வாய்ப்பு வழங்கப்படுவதையும் காணலாம்.

தடகளப் போட்டியில் நிறம் மற்றும் வகுப்பு பாடுபாடுகள் பார்க்க இயலாது. ஏனெனில், நிறுத்த கடிக்காரங்களே இறுதிதீர்ப்பு வழங்கும் நடுவர்களாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று வாதம் செய்யப் படுகிறது. பிரிட்டனில் தடகள விளையாட்டுகளை மேம்படுத்தும் அரசு அமைப்பை பொறுத்தமட்டில், பிரிட்டன் மக்கள் தொகையில் 2 விழுக்காடே உள்ள ஆஃப்ரிக்க அல்லது கரீபிய இனத்தவரே திறமையின் அடிப்படையில் மானியம் பெறும் முக்கிய விளையாட்டு வீரர்களில் 24 விழுக்காடு உள்ளனர் என்று கூறுகிறது.

இவ்வாறு பயிற்சியில் நாட்டம் செலுத்தி அதே சமயம் கல்வியை தொடராமல் உள்ள முதன்மை விளையாட்டு வீரர்களில் 48 விழுக்காட்டினர் கருப்பர்களே ஆவர். இவ்வாறு கருப்பர்கள் அதிகப் பங்கு பெறுவது பொதுவாக சமூக முன்னேற்றத்தின் அறிகுறியாகவே காணப்படும் என்று பிரிட்டனின் விளையாட்டு துறையைச் சேர்ந்த ராபின் பிலிப்ஸ் கூறுகிறார். ஆனால் அவர்களுக்கு வேறு துறையில் முன்னேறுவதற்கு அதே வாய்ப்புகள் அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை என்று விளையாட்டுத் துறையில் இனவேறுபாடு குறித்து ஆராய்ச்சியில் பிரிட்டிஷ் கல்வி வட்டாரங்கள் பெரிதும்

“நம்முடன் என்னென்ன ஆட்டங் கள் ஆடப்பட்டாலும் நாம் நம்முடன் எந்த ஆட்டத்தையும் ஆடலாகாது”

ரால்ட் வால்டோ எம்ர்சன் அமெரிக்கக் கவிஞர்,

© எஃஃ. டி.பெய்ரங்குளா.பி. பாரிஸ்

தடைகள்

மேலே: 1998 இல் புடாபெஸ்டில் (ஹங்கேரி) நடைபெற்ற ஐரோப்பிய தடகள விளையாட்டுப் போட்டியில் பிரிட்டனின் ஜூலியன் கோல்டிங் 200 அரையிறுதிப் போட்டியில் வெற்றியை நோக்கி முன்னேறுகிறார்.

மதிக்கப்படுபவரும், அதே பொருள்பற்றி நூல் ஒன்றை எழுதிவருபவரும் பிரைட்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் சமூகவியலாளருமான பென் கேரிங்டன் கூறினார். இதை வைத்து, கருப்பு இனத்தவர் மரபுப் போக்கில் விளையாட்டு துறைக்கென்றே பிறந்தவர்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை.

இந்தக் கூற்று இனவேறுபாடு கருதுவதாகும். இது அறிவியல் பூர்வமாக ஆதாரமற்றது. எனவே இதை ஏற்க இயலாது என்று சேரிஸ்டன் கடுமையாக மறுத்துவிட்டார். பதிலாக, ஒரே மாதிரியான சமூக, பொருளாதார சூழ்நிலைகள் தான் கருப்பு இளைஞர்கள் இந்த விளையாட்டு துறையை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு காரணம் என்று அவர் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

பிரிட்டனின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமான ஜூலியன் கோல்டிங் 24 வயதில், சென்ற ஆண்டு நடந்த காமன் வெல்த் போட்டியில் 200 மீட்டர் ஓட்டப்பந்தய சாம்பியானார். சிறிய வயது முதலே தான் வேகமாக ஓடுவது கோல்டிங்கிற்கு தெரியும், ஆனால் அவர் சாம்பியனாக வருவார் என்று எப்போதும் எண்ணியதில்லை. 1960இல் ஜமைக்காவிலிருந்து குடிபெயர்ந்த உழைக்கும் வகுப்பைச் சேர்ந்த, பெற்றோரின் வாழ்க்கை தரத்திலிருந்து விடுபட வேண்டியிருந்ததால், அவர் கல்வியில் முன்னேறுவது பற்றி சிந்தித்தாரே தவிர விளையாட்டு மீது நாட்டம் கொள்ளவில்லை.

எனவே கோல்டிங், பள்ளியில் கடுமையாக படித்தான், ஓய்வு நேரங்களில் டென்னிஸ், தடகளம் போன்ற விளையாட்டுகளில் நேரத்தை கழித்து வந்தான். ஆனால், 16 வயதில் அவரது பள்ளி இயக்குநர் தனியாக பேசுவதற்கு கோல்டிங்கை அழைத்துச் சென்றார். “உன்னிடம் திறமை உள்ளது. நீ ஏன் ஓட்டப் பந்தயத்தை தொழிலாக எடுத்து செயல்படக் கூடாது?” என்று வினவினார். அதே ஊக்கத்தை அவரது உடற்பயிற்சி ஆசிரியரும் அளித்தார். அவரது கல்வி வாய்ப்புகள் பற்றி யாரும் எடுத்துரைக்கவில்லை.

தனது விருப்பத் தெரிவு பற்றி கோல்டிங் சிந்திக்கதொடங்கினான். “நான் ஓட்டப்பந்தயத்தை விட டென்னிஸ் நன்றாக விளையாடுவேன், ஆனால், என்னை கவனிக்க யாரும் இல்லையே. கருப்பு டென்னிஸ் நாயகர்கள் யாரும் இல்லையே. எனவே முதல் டென்னிஸ் வீரனாக நான் ஏன் வரக்கூடாது” என்று உள்ளூர் டென்னிஸ் கிளப்புக்கு முதன் முதலில் செல்லும் வரை கோல்டிங் இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

“டென்னிஸ் ஆடுகளங்கள் நிரம்பி இருந்தன; ஆனால், ஒரு கருப்பு ஆள் கூட அங்கு இல்லை. ஐந்து பிள்ளைகளை காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு உள்ள பெற்றோரின் செலவுகளை கணக்கிட்டவாறு, நான் கட்டணம் மற்றும் பயிற்சி கட்டணம் குறித்து கேட்க ஆரம்பித்தேன். எனக்கு வேறு வழியில்லை என்று முடிவு செய்து டென்னிஸ் விளையாட்டு முயற்சியை கைவிட்டேன்” என்று கோல்டிங் கூறுகிறார்.

1992-ஓலிம்பிக் போட்டியில் 100 மீட்டர் சாம்பியனான கருப்பு நாயகன் லின்ஃபோர்டு கிறிஸ்டியை மனதில் நினைத்து உள்ளூர் தடத்தில் தனது பயிற்சியை தொடங்கினான். “வெற்றியை குறிக்கோளாக நினைக்க வேண்டும். லின்ஃபோர்டும் என்னைப் போலவே அதே மேற்கு லண்டனிலிருந்து வந்தவர் தான். லின்ஃபோர்டு சாதித்துவிட்டார்”.

கோல்டிங் பட்டறிவே தனி என்று கூறுகிறார் கேரிங்டன். பணம், தகுநிலை மற்றும் கவர்ச்சி இளைஞர்களை விளையாட்டு பக்கம் ஈர்க்கும். என்னும், கருப்பு இளைஞர்கள் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களின் முடிவுக்கு கட்டுப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையும் உள்ளது. உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் நல்லெண்ணத்தில் செய்தாலும், ஒரே இனவேறு பாட்டுக் கருத்து கொண்டு செயல்படுகின்றனர். ஏனெனில், கருப்பு இளைஞர்கள் நிதித் துறையிலோ, மருத்துவ துறையிலோ எப்போதும் சாதிக்க முடியாதவர்கள் அவர்கள் விளையாட்டுத் துறையில் இன்னும் நன்றாக சாதிக்க முடியும் என்று உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று கேரிங்டன் கூறுகிறார்.

இது குறித்து முழு ஆய்வு நடத்தப்பட்டதை கேரிங்டன் சுட்டிக் காட்டுகிறார். கருப்பர் இனம் கலந்த பகுதியான மிட்லாண்டு பகுதியில் சுமார் 35 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களிடம் பிரைட்டன் பல்கலைக் கழகத்தின் சித் ஹேய்ஸ் மற்றும் ஜான் சுக்தர் என்பவர்கள் அண்மையில் ஆய்வு நடத்தினர். கருப்பு இன இளைஞர்கள் விளையாட்டு துறையே, அதுவும் குறிப்பாக தடகளம் போன்ற உடற்பயிற்சி விளையாட்டுகளே சாதகமானதாக உள்ளது, பயன்தரக் கூடியது என்று கருதுகிறார்கள் என 80 விழுக்காட்டுக்கும் மேற்பட்ட உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் கூறினார்கள். கருப்பு இன மாணவர்கள் விளையாட்டு துறையில் வெற்றியடைவதற்கு அவர்களது உடலியல் அமைப்பே காரணம் என்று 75 விழுக்காடு ஆசிரியர்கள் கூறினர்.

ஆசிரியர்கள் அணுகுமுறை கண்டு கோல்டிங் அதிர்ச்சியடையவில்லை. மாறாக, கருப்பர்களின் வலிமை குறித்து ஒரே மாதிரியாக நிலவும் கருத்துண்மையை புரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்தான். பொதுவாக கருப்பு இனமக்கள் தனி தசைநார்களை பெற்றிருப்பதால், அவர்கள் வெள்ளையர்களைவிட வேகமாக தசைகளை நகர்த்த முடிகிறது. இது அறிவியல் உண்மை என்று கோல்டிங்கிற்குத் தவறாக கற்பிக்கப்பட்டது.

ஓலிம்பிக் போட்டியில், இறுதி ஓட்டத்தில் எப்போது கடைசியாக வெள்ளையர் ஒருவர் கலந்து கொண்டார்? 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1998இல்தான்

*யுனெஸ்கோ கூரியர்' இதழாளர்

கடைசியாக வெள்ளையர் தகுதி பெற்றார். இதை புள்ளியியல் விவரங்கள் எண்பித்துள்ளன, என்கிறார் கோல்டிங்.

இன்றும், 'தசை தேற்றத்தை' கோல்டிங் முழுவது மாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதற்கு அறிவியல் ஆதாரம் இல்லை என்று கேரிங்டன் வலியுறுத்திக் கூறியதை கோல்டிங் வரவேற்கிறார். உடற்பயிற்சி விளையாட்டில் கருப்பு இனத்தவர் வெற்றிக்கு வேறு ஏதாவது உயிரின விளக்கங்கள் உள்ளனவா என்று கேள்வி கேட்டதற்கு, லின்ஃபோர்டு கிரிஸ்டி போன்ற வீரர்களுக்கு உள்ளதை 'கருப்பு உடல்' என்று கூறும் சொல்லை நான் அடியோடு வெறுக்கிறேன் என்று அமைதியாகக் கூறினார். கருப்பு மனிதர்கள் தசைப்பிடிப்புள்ள வலிமையான மனிதர்கள் போல தோற்றத்தை தகவல் நிறுவனங்களால் உருவாக்குவது போல கருப்பு இனத்தவருக்கு உடலியல் விளையாட்டு சாதகமான விளையாட்டு என்று கோல்டிங்கிற்கு கற்பிக்கப்பட்டது. இருந்தும் வெள்ளையர்கள் அறிவாளிகள் என்ற இனக் கருத்துவேறுபாடு நிலவுவது கோல்டிங்கிற்கு தெரியும்.

இந்த தவறான உயிரி விளக்கங்களை கேரிங்டன் தகர்த்துக் காட்டியதைப் பார்த்து கோல்டிங் நிம்மதியடைந்தார். 1920-களிலும் 1930-களிலும் வடஅமெரிக்காவில் தொடங்கி ஐரோப்பர் முழுவதும் பரவிய யூஜெனிக்ஸ் இயக்கங்களிலிருந்து வந்தவை என்று சமூகவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். கருப்பர்களை அடிமட்டத்தில் வைத்த தனித்தனி இனங்கள் கொண்ட படிநிலையுடன் தொடர்புடைய உயர்ந்த மக்களினத்தை மரபு நோக்கில் உருவாக்க வேண்டும் என்பது தான் இதன் குறிக்கோளாகும் என்று கேரிங்டன் கூறுகிறார்.

இந்த படிநிலையை வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக, மனித இன ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள், உருவங்களின் காது மடல்கள், விரல் நீளம் போன்ற பல்வேறு உடலுறுப்புகளை அளந்தும், ஒப்பிட்டுபார்த்தும் கருப்பர், வெள்ளையர் என்று பொருள் வரையறை செய்தனர். இந்த ஆராய்ச்சி உள்ளபடியே இனவேறுபாடுடையதாகும். அறிவியல் பூர்வமான செல்லத்தக்க ஆதாரம் இதில் உள்ளளவும் இல்லை என்று கேரிங்டன் கூறுகிறார். இரண்டாம் உலகப் போரினால் நடந்த அழிவில் யூஜெனிக்ஸ் இயக்கம் மறைந்து போனது. மரபு முறையிலான இன்றைய ஆராய்ச்சியில் அதே உயிரி வாதங்களும், கொள்கை முடிவுகளும் நிலவுகிறது என்கிறார் கேரிங்டன். அறிவியல் ஆராய்ச்சி யாளர்களால் இன வேறுபாடுகளை எண்பிக்க முடியும் என்று பொது மக்களில் சிலர் தவறான எண்ணம் கொண்டுள்ளனர்.

"மனித உடம்பில் 100,000 மரபணுக்கள் உள்ளன என்றும், அவற்றில் பத்துக்கும் குறைவானவை தோல் நிறத்துடன் தொடர்புடையவை என்பதை நாம் அறிவோம்" என்ற கேரிங்டன் கூறுகிறார். குழக் களிடையே வேறுபாடுகள் உண்டு ஆனால், இந்த வேறுபாடுகள் புவியியலுடன் தொடர்புடையவை. சுருக்கமாகக் கூறினால், சில கூட்டங்கள் உலக மெங்கும் குடி பெயர்கிறபோது, அந்த உடலியல் தொடர்பான சூழ்நிலையை ஏற்றுக் கொண்டு, அவற்றை வழித் தோன்றல்களுக்கு கொடுக்கின்றனர்.

கருப்பு இனத்தவர் வேகமாக ஓடுவதற்குரிய மரபணு இருப்பதை அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒரு நாள் கண்டுபிடித்துவிடுவர் என்று எண்ணம் இன்றும் உள்ளது. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஈட்டி எறிவதற்கும், ஸ்நாக்கர் ஆடுவதற்குரிய தனி மரபணு வெள்ளை தொழிலாளிகளிடம் இருக்க வேண்டும் என்று கேரிங்டன் நகைசுவையுடன் கூறினார்.

© ரொபர்ட் டெமோஸ்டிரேட்டர், பரிஸ்

2. வேதனையும்

ஃபிலிப் லியோட்டார்ட்*

ஒரு பன்னாட்டு விளையாட்டு நிகழ்ச்சிக்கு ஆயத்தமாகும்போது ஒரு தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு அபரிமிதமாக உருவாகிறது. ஆனால் வல்லமை வாய்ந்த உணர்வு, கடும் கசப்புணர்வாக மாறும் அபாயமும் எப்போதும் உள்ளது.

அரங்கத்தில் நிரம்பிவழிந்த ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்களின் நெஞ்சங்களிலிருந்தும் உலகம் முழுவதுமுள்ள கோடிக்கணக்கான ரசிகர்களின் நெஞ்சங்களிலிருந்தும் திடீரென ஆரிப்பரிப்புக்குரல், உருமல் விம்மியெழுந்தது. இதற்குக் காரணம், 1998 -ஆம் ஆண்டு உலகக்கோப்பை கால்பந்து இறுதி ஆட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயம் ஆட்டம் முடிவடைவதற்குச் சில நிமிடங்களுக்கு முன்னர்தான், ஃபிரான்ஸ் நாட்டு கால்பந்தாட்ட நாயகன் இம்மானுவேல் பெடைட் பந்தை பிரேசில் கோல் வலைக்குள் அடித்திருந்தார்.

அவர்களது ஆர்ப்பரிப்புக் குரல் எவ்வாறு விம்மியெழுந்ததோ, அதே போல குரல் வந்த அவர்களது உடல்களும் உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் எழுந்து நின்றன. வெற்றிக்களிப்பில் நீண்ட கரங்கள் மற்றவர்களை கட்டித் தழுவிக்கொண்டன. இந்தப் பூரிப்பிற்கிடையே, ஆடுகளத்திலும், அமர்விடத்திலும், பாரீஸ், செயின்ட் எடின் போன்ற பெரிய நகரங்கல் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான ஃபிரஞ்சு நகரங்கள் மற்றும் கிற்றூர்களிலும் நிறுவப்பட்ட

*மான்ட்பெலியர் பல்கலைக்கழக விளையாட்டுப் புலன், ஃபிரான்ஸ்.

1998 உலகக் கோப்பைக் கால்பந்துப் போட்டி இறுதியாட்டத்தில் ஃபிரான்சிடம் பிரேசில் தோல்வியடைந்தது. இத்தோல்வியால் பிரேசில் தலைநகர் ரியோடி ஜெனீரோவிலுள்ள கோப்பகபனாவில் மக்கள் அதிர்ச்சியடைந்த நிலையிலுள்ளனர்.

பெரிய திரைகளின் முன்பும், பானம் அருந்தகங்களிலும், உணவுச்சாலைகளிலும் மற்றும் இல்லங்களிலும் உள்ள தொலைகாட்சி பெட்டி முன்பு கூடியிருந்த மக்கள் ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவிக்கொண்டனர்.

இந்த மகிழ்ச்சிக்கொண்டாட்டம் நடுநிசி வரை நடைபெற்றது. இரண்டாம் உலகப் போரில் நாடு விடுதலை பெற்றதிலிருந்து, ஃபிரான்சில், இது போன்ற மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு உருவான நிகழ்வு எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை. இந்தக் கொண்டாட்டத்தில் நாடு முழுவதுமுள்ள மக்கள் கலந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியில் மூழ்கித் திளைத்தனர்.

கோல் போடப்பட்ட அதே நேரத்தில், எதிர்ப்புக் குரல்களும் எழுப்பப்பட்டன. ஆனால், அவை சில வினாடிகளே நிலைத்தன என்றாலும் அந்த குரல்கள் துக்கத்தில் அழுகையில் முடிந்தன. வேதனை, குமுறல், சிற்றம், வெறுப்பு மற்றும் ஏமாற்றம் என்று குரல்கள் நிறைந்திருந்தாலும் அவை இறுதியில் மவுனத்தில் சோகமாய் முடிந்தன. தோல்வியில் துவண்ட அந்த முகங்களில் ஏமாற்றமும், அவநம்பிக்கையும் தான் மிஞ்சி

பத்திரிகை மற்றும் வானொலிகளில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் மக்கள் மத்தியில் வினையாட்டு புகழடைந்தது. இதை வைத்து அரசியல் நோக்கங்களுக்காக வினையாட்டு திறமையுடன் பயன்படுத்தப்பட்டது.

பாசிச இத்தாலியும், அப்போதைய நாஜி ஜெர்மனியும் தான் முதன்முதலில் அரசியல் ஆதாயத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொண்ட நாடுகளாகும். 1936இல் பெர்லினில் நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டிகளை நாஸிகள் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இதுதான் நவீன வினையாட்டு காட்சியின் முதல் துவக்கமாகும். மக்கள் கூட்டத்தை எவ்வாறு கவர்ந்து ஈர்ப்பது என்பதற்கு பெர்லின் ஒலிம்பிக் போட்டி நடத்தப்பட்ட விதம் இன்றும் உதாரணமாக எடுத்து விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தான் சார்ந்த நாடு, சிற்றூர் அல்லது நேர்விற்கேற்ப, அண்டை அணி மீது ஆதரவு உணர்வு திளர்ந்தெழும். இந்த ஒன்றிய பேரார்வ உணர்வே, சார்பு போக்கே ரசிகர் கூட்டம் நிறைந்த வினையாட்டு போட்டியின் முக்கிய அம்சமாகும்.

ஓர் அணிதான் வெற்றி பெறமுடியும் என்றாலும்

பரவசமும்

யிருந்தன.

கூக்குரலும், கண்ணீரும், உடல் அசைவுகள் இவை யாவும் உணர்வுகளால் தூண்டப்படுபவை. ஒருபுறம் ஃபிரான்ஸ் நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் களித்துக் கொண்டிருக்க, மறுபுறம் 3-0 என்ற கோல்கணக்கில் தோல்வியில் துவண்ட பிரேசில் மக்கள் துக்கத்தில் ஆழ்ந்தனர். அனைத்து வயதையும் சார்ந்த, ஒவ்வொரு சமூக, பண்பாட்டு, இன, தேசிய, அரசியல், கொள்கை மற்றும் சமயத்தைச் சார்ந்த 200 கோடிக்கும் மேலான பேருணர்வுமிக்க ரசிகர்கள் இறுதி ஆட்டத்தை கண்டுகளித்தனர். பிரிவினையை தூண்டும் பிரச்சினைகளையும் கடந்து இயற்கையாக அனைவராலும் பகிர்த்து கொள்ளக்கூடிய உணர்வை உண்டாக்கக்கூடிய அனைத்து வகை திறமைகளையும் அங்கே பார்க்க முடிந்தது. வெறும் கால்பந்தாட்ட போட்டி, எப்படி அத்தகைய உணர்வு ததும்பும் நாடகம் போன்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க முடிகிறது என்பது விந்தையான ஒன்று.

இது போன்ற உணர்வுகள் யாரையும் எப்போதும் வியப்பில் ஆழ்த்தவில்லை. எனினும், இதுபோன்ற பன்னாட்டு வினையாட்டுப் போட்டியில் கூட்டம் கூடுவது அண்மைக்கால நிகழ்வுகளாகும். முதல் நவீன ஒலிம்பிக் வினையாட்டு போட்டிகள் 1896லும், முதல் கால்பந்தாட்ட உலககோப்பை 1930 லும் நடந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டு முடிவில், வினையாட்டு என்பது பணக்கார நாடுகளின் உயர்மட்ட வகுப்பினருக்கேன ஒதுக்கப்பட்ட பொழுதுபோக்கு அம்சமாக இருந்தது ஆனால் 1920 - 1940 இடைப்பட்ட காலத்தில் சூழ்நிலை மிகவும் வேகமாக மாறிவிட்டது. வினையாட்டிற்கு

ஒரு வினையாட்டு நிகழ்ச்சிக்கு முன்பு உரையாடல்களிலும் செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்களிலும் “நாமா, அவர்களா?” என்ற ஒரு தீவிரப் போட்டி மனப்பான்மை உருவாக்கப்படுகிறது. மக்களை ஒன்றுபடுத்துவதற்கு இந்த தீவிர மனப்பான்மை இன்றியமையாதது. இந்த மனப்பான்மை புலப்படாததாகவும் உள்ளது.

குறிப்பிட்ட இரு அணிகளிடையே மோதலைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஒரே ஆசையை பொது நோக்காக கொண்ட பார்வையாளர்களை இது போன்ற வினையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ஒன்று சேர்க்கும், இதுவே வினையாட்டின் படிநிலை சுபாவமாகும். ஒரு வினையாட்டு நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க ஒன்று சேர்வது என்பது, நாம் நிச்சயமாக எதிரியை வீழ்த்துவோம் என்ற நம்பிக்கையை அது அளிக்கிறது. மற்றவர்களுடன் போட்டி, எதிர்ப்பு என்ற அடிப்படையில் அமைந்ததுதான் சமுதாய உணர்வாகும். இதில் முக்கிய என்னவென்றால், அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து மற்ற அணியை எதிர்ப்பது தான்.

நமக்கு எதிராக அவர்கள் என்ற மனப்பான்மையை நிகழ்ச்சிக்கு முன்பு நடைபெறும் வானொலி போன்ற தகவல் ஸ்தாபனங்களில் பேச்சு மற்றும் கருத்து முன்னோட்டங்களில் உருவாக்கப்படுகின்றன.

அட்லாண்டா ஒலிம்பிக் போட்டியின் (1996) வெற்றியானது, நம்மாலும் முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இந்நாடெங்குமுள்ள அமெரிக்கர்களிடம் ஊட்டும். இந்த நம்பிக்கை உணர்வு இன்று நமக்கு இன்றிய மையாது தேவை,

குடியரசுத் தலைவரில் கிளிண்டன்

இதுவே மக்களை ஒன்றுசேர்க்க முக்கிய காரணமாக உள்ளது. நிகழ்ச்சிக்கு நடைபெறுவதற்கு முன்பே சொல்லப்பட்டவை, நிகழ்விற்கு முக்கிய காரணமாக அமைகிறது. நிகழ்ச்சி நாள் போட்டி நடத்தும் நாட்டிற்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் போட்டிகளை திட்டமிட்டு ஆடம்பரமாக நடத்தும் புது மரபை அவர்கள் உருவாக்கினர்.

நாட்டுப்பற்றை வளர்ப்பதற்கு விளையாட்டை கருவியாக பயன்படுத்தியது சர்வாதிகார நாடுகள் மட்டுமல்ல. இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்ததிலிருந்து, பல நாடுகள் உலக அரங்கில் முக்கித்துவம் பெறுவதற்கும், தங்களது தேசிய தனித்துவத்தை வளர்ப்பதற்கும் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பெரிதும் உதவியுள்ளன. புதிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் தனது தேசிய விளையாட்டு அணிகளை தாமே அமைத்து உருவாக்குகின்றன. ஆண்டு விளையாட்டு நிகழ்ச்சியின்போது, ஓர் அணியை யோ அல்லது வெற்றி சேர்த்த அணியையோ ஆதரிக்க வேண்டிய நாட்டுப்பற்று தாமாக உருவாகிறது. நாட்டு குடிமக்கள், வாடிக்கையாளர்கள் மற்றும் ரசிகர்கள் மத்தியில் நாட்டுப்பற்றை உருவாக்க தகவல் நிறுவனங்களோ, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நலன் கொண்டவர்களோ விளையாட்டு துறையை சாதனமாக பயன்படுத்த முடியும்.

மக்கள் ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை உணர வைக்க விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. ஒருவர் இதில் பங்குபெற வேண்டுமென்றால், போட்டியிடும் இரண்டு அணிகளில் ஓர் அணிக்கு ஆதரவு தரும் ரசிகர் கூட்டத்தில் கலந்து, சக ஆதாரவாளர்களின் உணர்வுகளை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். போட்டியின்போது, நெருங்க நெருங்க ஒருமைப் பாட்டுணர்வு வலுப்படுகிறது.

ஃபிரான்ஸில் நடந்த உலகக் கோப்பை போட்டியில், இவ்வாறுதான் இரண்டாண்டுகளாக தேசிய உணர்வு உருவாக்கப்பட்டது. தொடர்ச்சியாக எழுப்பப்பட்ட வாசகங்கள், பிரான்ஸிற்கு இதுவே இறுதி வாய்ப்பு என்பதை எந்த விளக்குமுமின்றி மக்கள் மத்தியில் உணர்த்தியது. அரசியல், விளையாட்டு, தகவல் தொடர்பு, விளம்பரம் என்று ஒரு துறை விடாமல் எல்லா துறை வாயிலாகவும், ஏன்? இலக்கியச் சொற்பொழிவு மூலமாகவும் கூட தேசிய அணியை ஆதரிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வை மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கின. மற்ற விதங்களில் வேறுபாடு, கருத்து கொண்ட ஃபிரெஞ்சு மக்களை கூட, படிப்படியாக மாற்றி குறிப்பிட்ட ஒரு காரணத்திற்காக தேசிய விழிப்புணர்வு மூலம் வெற்றிக்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. போட்டி தொடங்குவதற்கு சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே, இயற்கையான மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு நிலவும் சூழல் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சி மக்கள் மத்தியில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை உயர்வை உருவாக்கியது போல இந்த மட்டற்ற மகிழ்ச்சியே இந்த நிகழ்ச்சியையும் உருவாக்கியது எனலாம். ■

© குடிமக்கள் அபிவிருத்தி/மேகலை மீட்டு, பரிசீலனை

நாட்டுக்காக மட்டை

இராமச்சந்திர குகா*

இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் யிலான அரசியல் காமழப்புணர்ச்சி எந்த அளவுக்கு கிரிக்கெட் களத்தில் வெளிப்படுகிறது?

பிரிட்டிஷ் புதின ஆசிரியர் ஆலன் சில்லிடோ என்பவர், "விளையாட்டுப் பந்தயத்தில் தங்கள் நாடு வெற்றிபெற வேண்டும் என நாட்டு மக்கள் முழுவது விரும்பும்போது தேசிய உணர்ச்சி எழுச்சியோடு போர் ஏற்படும் தங்கள் நாடு போரில் வெற்றிபெற வேண்டுமென்ற தேசிய உணர்ச்சி எழுவதற்கு விளையாட்டுப் பந்தயம் வழி கோறுகிறது" என்று எழுதியுள்ளார்.

விளையாட்டின் பயனைப்பற்றி சிலர் வேறு விதமாகக் கூறுவார்கள். உலக ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு விளையாட்டுப் பந்தயங்களின் உதவி மதிப்பிட முடியாதது என்பார்கள். ஒன்று உறுதி பகைமை நாடுகள் அல்லது சமுதாயங்களின் விளையாட்டு வீரர்களை ஒன்று சேர்த்து வைக்க விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் உதவுகின்றன என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. பனிப்போர்க் காலத்தில் சோவியத் யூனியனுக்கும் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் மிடையே நடைபெற்ற பனிஹாக்கி விளையாட்டுப் பந்தயத்தின்போது பந்தயத்தில் கடுமையான போட்டி இருந்தபோதிலும் இருநாட்டு விளையாட்டு வீரர்களும் ஒருவர்மீது ஒருவர் பாசத்தைப் பொழிந்தார்கள். சமுதாயங்களைப் பொறுத்து விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் அவற்றை ஒன்று சேர்க்கின்றனவா அல்லது நீண்டகாலமாக இருந்த பகைமையையும் போட்டியையும் அதிகமாக்கி விடுகின்றனவா?

*இந்தியச் சமூகவியலறிஞர்; வரலாற்றறிஞர்; இதழாளர். பெங்களூரில் குடியிருக்கிறார். சமூக வரலாறு, கிரிக்கெட் பற்றிப் பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

1. போயர்கள்: இரண்டாம் தலைமுறை வட ஆஃப்ரிக்கக் குடிபெயர்ந்தோர்.

1995 பிப்ரவரி: கல்கத்தா ஈடன் தோட்டம் கிரிக்கெட் திடலில் இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்குமிடையே நடந்த போட்டியின்போது கலவரம் மூண்டபோது பார்வையாளர்களைக் காவல்படையினர் வெளியேற்றுகிறார்கள்.

ஆண்டுக்குள் மூன்றுமுறை போரிட்டிருக்கிறார்கள். காஷ்மீர் பொறுத்து இப்போது ஒரு நிழல் போர் நடக்கிறது. இந்த அரசியல் பகைமை கிரிக்கெட் மைதானத்தில் எந்த அளவு வெளிப்படுகிறது?

ஆங்கிலேயநாட்டில் பிறந்த கிரிக்கெட்டின்மேல் இருநாடுகளிலும் மோகம் அதிகம். புகைப்படம் நீங்கலாக இருநாடுகளிலும் அதிக மக்களுக்கு கிரிக்கெட் ஒரு பொழுதுபோக்கு இலட்சக் கணக்கான மக்கள் கண்டு களிக்கிறார்கள். விளையாட்டு வீரர்களைக் கடவுளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

கடந்த அரை நூற்றாண்டில் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் மற்ற நாடுகளோடு விளையாடுவதைவிட அதிகமாக இடைவெளி விட்டுவிட்டு தங்களுக்குள் கிரிக்கெட் பந்தயத்தில் ஈடுபட்டன. 1961-லிருந்து 1978 வரை இருநாடுகளுக்குமிடையே கிரிக்கெட் பந்தயங்கள் இல்லை. 1978-லிருந்து 1989 வரை ஒவ்வொரு நாடும் மறு நாட்டுக்கு மூன்று முறை போய் பந்தயங்கள் ஆடியுள்ளன. 1989 முதல் நடுநிலை நாடுகளில் மட்டும் விளையாடின. ஷார்ஜா, ஆஸ்திரேலியா, கனடா ஆகியவற்றில் விளையாடின. இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில்தான் பாகிஸ்தான் இந்தியாவுக்கு வந்து கிரிக்கெட் ஆடுவதற்குத் திட்டமிட்டது.

அப்போது மும்பை நகரத்தைக் கையில் வைத்திருக்கும் சிவசேனைத் தலைவர் பால்தாக்கரே கடுமையாக எதிர்த்தார். இந்திய கிரிக்கெட்டின் இல்லம் மும்பை என்று சொல்வதுண்டு. காஷ்மீரில் தீவிரவாத நடவடிக்கைகளுக்குக் காரணமான பாகிஸ்தானை இந்திய மண்ணில் கிரிக்கெட் விளையாட அனுமதிப்பது தேசத்துரோகச் செயல் என்றார் பால் தாக்கரே. டெல்லியில் கிரிக்கெட் மைதானத்தைச் சிவசேனை சேதப்படுத்தியது. பாகிஸ்தானிய கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்கள் வந்தால் அவர்களைத் தாக்குவோம் என்றும் அச்சுறுத்தியது.

இந்த எதிர்ப்பைமீறி பாகிஸ்தானிய கிரிக்கெட் வீரர்கள் இந்தியா வந்தனர். சென்னையிலும் டெல்லியிலும் ஆடினார்கள். பலத்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன என்றாலும் ரசிகர்கள் ஏராளமாக வந்தார்கள். எந்த அசம்பாவிதமும் நடைபெறவில்லை. பின் கல்கத்தாவில் கிரிக்கெட் பந்தயம் நடந்தது. நடுவராக இருந்தவர் திறமைமிக்க இந்திய கிரிக்கெட் வீரர் சச்சின் டெண்டுல்கர் மீது குறைகூறியது சர்ச்சையைக் கிளப்பியது. உடனே கூட்டத்தினர் கண்ணாடிப் புட்டிகளை எறிந்து கலவரம் செய்தனர். விளையாட்டு இடைநிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. போட்டியின் கடைசிக் கட்டங்களில் ரசிகர் கூட்டமே இல்லை. ஆட்டத்தில் நல்ல போட்டியிருந்தது. இறுதியில் பாகிஸ்தான் வென்றது.

ரசிகர்களின் ஆசை

பொதுவான ஹிந்துஸ்தானி மொழியும் பண்பாடும் இந்திய பாகிஸ்தான் கிரிக்கெட் வீரர்கள்

மைதானத்திலும் வெளியிலும் ஒற்றுமை யுணர்வோடு இருக்கச் செய்தன. 11-வது உலகக் கோப்பைப் போட்டிகளின்போது இருநாட்டு வீரர்களும் ஒரே இடத்தில் தங்கியிருந்தார்கள். கிரிக்கெட் பற்றுடையவர்கள் மாற்று அணியினரின் திறமையான பந்து வீச்சையும் மட்டை அடியையும் போற்றினார்கள். பாகிஸ்தான் அணி இங்கிலாந்து அல்லது வேறு மூன்றாம் நாட்டுடன் விளையாடினால் இந்திய ரசிகர்கள் பாகிஸ்தானை ஊக்குவிப்பார்கள். 1992 உலகக் கோப்பைப் போட்டி நடைபெற்றபோது இந்தியா ஆரம்பத்திலேயே தோற்றுப் போனது. கடைசிவரை விளையாடிய பாகிஸ்தான் கோப்பையை வென்றது. இந்தியர்களில் பெரும்பாலோர் வெற்றிக் கோப்பை ஆசியாவுக்காவது வந்ததே என்று மகிழ்ந்தார்கள்.

எனினும், இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் போட்டியிட்டு ஆடினால் அப்போது ரசிகர்களின் நாட்டுப்பற்று தலைதாக்கும். வேறு துறைகளில் துலங்காத இந்த நாடுகள் விளையாட்டில் அதிலும் முக்கியமாக கிரிக்கெட்டில் உள்ள திறமையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் காட்டிப் பெருமைப்பட ஆசை கொண்டுள்ளன. இந்தியா-பாகிஸ்தான் இரண்டும் ஏழை நாடுகள் விளையாட்டு பந்தய வெற்றி நாட்டின் குறையை நிறைவு செய்யும் என்று எண்ணுகிறார்கள் தேசபக்தர்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் செல்வ வளநாடுகளின் வரிசையில் இடம்பெற இயலாது. இருந்தபோதிலும் உலக அளவு வெற்றியை விளையாட்டில் பெற இயலும். 1983இல் இந்தியாவும் 1992இல் பாகிஸ்தானும் கிரிக்கெட் போட்டிகளில் பெயர் பெற்றன. இருநாடுகளும் சிறந்த கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்களை உருவாக்கியுள்ளன.

இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் கிரிக்கெட் வீரர்கள் தீவிர தேசியவாதிகளின் தாக்குதலுக்கு ஆளாவதுண்டு. 1996 உலகக் கோப்பைப் போட்டியின்போது காலிஹுதி ஆட்டத்தில் இந்தியா பாகிஸ்தானை வென்றது. தோற்ற அணி பயத்தோடு பாகிஸ்தான் திரும்பியது. அணித்தலைவர் வாசிம் அக்ரம் வீட்டை ரசிகர்கள் கோபத்தில் தாக்கினார்கள். பாகிஸ்தான் நாடாளுமன்றத்தில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. பாகிஸ்தான் அணி வேண்டுமென்றே தோற்றது என்றும் கையூட்டு காரணம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. உண்மையில் பாகிஸ்தான் அணி நன்றாகத்தான் ஆடியது. இந்திய அணி அதைவிடச் சிறப்பாக ஆடியதால் தோற்க நேரிட்டது.

பிற நாடுகளில் குடிபெயர்ந்து வாழ்வோரும் தங்கள் நாடு வெற்றிபெற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் உணர்ச்சிகரமாக இருப்பதுண்டு. ஷார்ஜா அரசு நடத்தும் கிரிக்கெட் பந்தயங்களில் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் ஆடுகின்றன. கடந்த 3 ஆண்டுகளாக டொராண்டோவில் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானியரும் கிரிக்கெட் பந்தயங்களின்போது தேசப்பற்று காரணமாக உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்து வார்கள்.

பிரிவினையின் விளைவு

இவ்வாறு தேசியவாதம் செயல்படக் காரணம் என்ன? மதம் தான் காரணம் என்று இந்து இஸ்லாமிய மதவாதிகளும் சில மேற்கத்திய கிரிக்கெட் வர்ணனையாளர்களும் சொல்கிறார்கள்.

(ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வீச்சு

முனைப்புமிகு விளையாட்டு நியாயமான விளையாட்டு பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. முனைப்பான விளையாட்டில் பகைமை மிகுந்திருக்கிறது; பொறாமைமும், இழிவுணர்வும் அதிகம் உள்ளது; அனைத்து விதிமுறைகளும் காற்றில் பறக்கவிடப்படுகின்றன; வன்முறையைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. சுருங்கக்கூறின், அது துப்பாக்கியால் சுடாமல் நடைபெறும் போர், ஜார்ஜ் ஆர்பெல்

*22 கெஜம் பந்துவீசும் இடத்தின் இருமுனைகளிலும் விக்கெட்டுகள் உள்ள ஒரு களத்தில் 11 வீரர்கள் கொண்ட இரு அணிகள் ஆடும் ஆட்டம் கிரிக்கெட். ஓர் அணிமட்டைவீசி ஓட்டங்கள் எடுக்கும். இன்னொரு அணி, பந்துவீசியும், அடித்த பந்தைப் பிடித்தும், "ரன் அவுட்" செய்தும் எதிரணியினரை ஆட்டமிழக்கச் செய்ய முயலும்.... ஆசிரியர்.

கியூபா தசைநாரில் கலந்த கோட்பாடு

மார்க்கோஸ் பஸ்டில்லோ*

கியூபாவின் சமதரும அரசின் ஆணைவேராக அமைந்துள்ள விளையாட்டு, “நாட்டுப்பற்று நெறிகளையும், தேசியத் தற்பண்பினையும்” நிலைநாட்ட முயன்றுவருகிறது.

இதழாளர், ஹவானா, கியூபா

“கால்பந்தாட்டத்தில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமான பகுதி எது தெரியுமா? ஆடுவதற்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புத் தான்!”

அமெரிக்கக் கால்பந்தாட்ட வீரர் மைக் சிங்கிளெட்டரி

“நாங்கள் விளையாட்டுத் துறையில் 38 ஆண்டுகளாகச் சாதனை புரிந்து வருகிறோம். அதற்குக் காரணம் புரட்சி அரசு, முக்கியமாக படைத் தலைவர் பிடெல் கேஸ்ட்ரோ கொடுக்கும் ஆதரவுதான்” என்கிறார் கியூபா நாட்டு தேசிய விளையாட்டுக் கல்விநிறுவனத்தின் தலைவர் ஹம்பெர்ட்டோ ரோட்ரிக்ஸ். கியூபா பெற்றுள்ள வெற்றிகள் அதன் சாதனையைப் பறைசாற்றும். 1 கோடி 10 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட நாடு. கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி இருந்தபோதிலும் 1992 பார்சிலோனா ஒலிம்பிக்கில் பதக்கங்கள் பெற்ற நாடுகளின் வரிசையில் 5வது இடம் பெற்றது. 1996 அட்லாண்டா ஒலிம்பிக்கில் 8வது இடம் பெற்றது. அமெரிக்கா சார்ந்த பகுதியில் விளையாட்டு வகையில் ஐக்கிய அமெரிக்கா முதலிடத்திலும் கியூபா 2-வது இடத்திலும் உள்ளன.

“விளையாட்டில் மக்கள் பெருகத்தின் ஈடுபாடும் விளையாட்டுத் துறையின் திறமையான கட்டுக்கோப்பும் காரணமாகப் பெரிய விளையாட்டு நட்சத்திரங்கள் தோன்றியுள்ளனர்” என்று கூறுகிறார் படகு வலிப்புத்துறை தேசிய ஆணையர் நார்ஜ் மரெரோ. உடற்பயிற்சி கல்வி ஆசிரியர்கள் 31,700 பேர் உள்ளனர். 42 பேருக்கு ஒரு பள்ளி ஆசிரியர் 170 பேருக்கு ஒரு மருத்துவர் என்று இருப்பதோடு ஒப்பிடுகையில் 458 பேருக்கு ஓர் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் என்ற கணக்கு வருகிறது. 1999 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் விளையாட்டுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 12.2 கோடி பிசோஸ். ஓர் அமெரிக்க டாலருக்கு 20 பிசோஸ் என்று கொள்ளலாம். கால பண்பாடு மற்றும் அறிவியல் துறைக்கு அதே அளவு நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

“மக்களின் கலை பண்பாட்டின் ஓர் அங்கம் விளையாட்டு. விளையாட்டினால் உடல்நலமும் வாழ்க்கைத் தரமும் மேம்படும் என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்” என்று சொல்கிறார் மரெரோ.

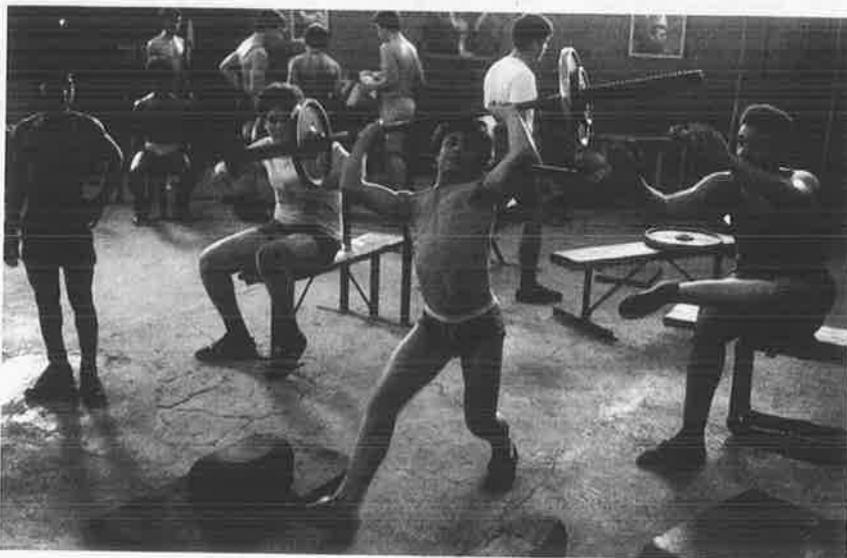
விளையாட்டு வீரர்கள் நல்ல உயரம், வலிமை மற்றும் வேகம் கொண்டவர்கள். மிகவும் புரட்சி கரமானவர்கள். விளையாட்டு மைதானத்துக்கு வெளியே அந்த வீரர் ஒன்று இளவரசருக்கான பெருமை உடையவராக அல்லது நாட்டின் விரோதியாக முத்திரை குத்தப்பட நேரிடுகிறது. 1972, 1976, 1980 ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் ஒலிம்பிக் வீரராக வந்த குத்துச்சண்டை வீரர் டியோபிலோ ஸ்டீவன்சன் வெளிநாட்டில் பெரும் பணம் வரக்கூடிய தொழில்முறை ஒப்பந்தங்களை நிராகரித்தவர் என்பதற்காக புரட்சிப் புகழ்க் கூடத்தில் இடம் பெற்றார். வெளிநாட்டுப் பண ஆசையில் நாட்டை விட்டுச் சென்ற மற்ற விளையாட்டு வீரர்கள் நாட்டின் பட்டியலிலிருந்து பெயர் நீக்கப்பட்டனர். நாட்டை விட்டு ஓடுதல் புரட்சித் தத்துவத்தில் குத்துகிற முள் ஆகும்.

உலகமயமாக்கல் தராளமயமாக்கல் என்று புதிய கொள்கைகள் உலகில் பரவியுள்ளதால் அதன்தாக்கம் கியூபாவில் உண்டு என்கிறார் ரோட்ரிக்ஸ். ஆசைக்காக விளையாடுபவர்கள் தொழில் விளையாட்டு வீரர்களாக அவரை ஏற்றுக் கொள்வது தவிர்க்க முடியாததாக ஆகிவிட்டது. பேராதரவு அளித்துவந்த சோவியத் யூனியன் வீழ்ந்தபின் கியூபா விழிப்புணர்வோடு மாற்றங்களுக்கு இடம் கொடுத்து வருகிறது. சந்தைப் பொருளாதாரம் பொறுத்து புதுக் கொள்கைகள் புக இடமளித்துள்ளது. 1989 முதல் 1993 வரை நிலவிய நெருக்கடி நிலை காரணமாக நாட்டு மொத்த உற்பத்தி குறைந்தது. 11,000 விளையாட்டு வசதிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. பயிற்சி மையங்களில் சத்துணவு கொடுக்க இயலவில்லை. இந்த நிலையில் கியூபாவிலிருந்து வெளியே சென்றவர்களிடமிருந்து பணம் பெறுவதற்கான புதிய வழிமுறை உருவாக்கப்பட்டது.

நிதிக்காகப் பறைசாற்று :

நாட்டை விட்டு வெளியே சென்றவர்கள் அயல்நாடுகளில் கியூபா நாட்டு விளையாட்டுத்துறைக்காக வருகிறார்கள். வெளி நாடுகளிலுள்ள கியூபா நாட்டைச் சேர்ந்த பயிற்சியாளர்கள் 600 பேரிடமிருந்து பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இத்தாலி நாட்டுக் கைப்பந்துக் கழகங்கள், அர்ஜெட்டினா நாட்டு

(ஐம்பத்தி நான்காம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கடும்பயிற்சி விளையாட்டு இளம் கியூபான்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் அங்கமாகிவிட்டது.

புதிய வீரர்கள், பழைய ஆட்டம்

விங்கள் அல்விசன்*

சோவியத் ஒன்றியம் தளது வல்லமை வாய்ந்த, தங்கம் வெல்லும் விளையாட்டு எந்திரத்தை நாட்டுப்பற்றை வளர்க்கப் பயன்படுத்தியது முன்னாள் சோவியத் பேரரசின் புதிய குடியரசுகளும் அதே தந்திரத்தைக் கையாள்கின்றன. ஆனால், இதுவரை பலனை கிடைக்கவில்லை.

முந்தைய சோவியத் யூனியன் இன்று புல்முளைத்துப் போன பந்தெறி அடிதளங்கள், ஒடிந்து கிடக்கும் எல்லைக் கம்பங்கள் வளைந்து திருகிக் கிடக்கும் கூடைவலைகள் காணப்படும் நாடாக உள்ளது. விளையாட்டுத் துறைக்கு ஆதரவு இல்லாமற் போயிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கும் போது முன்பு நாட்டுப் பெருமைக்காக விளையாட்டுத்துறை செயற்கை முறையில் கட்டிக் காக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது புலப் படுகிறது.

பூர்ஷ்வா விளையாட்டு என்று வெறுக்கப்பட்டு வந்தது தடகள விளையாட்டு வெறுப்பைக் கைவிட்டு 1940-ஐ அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் ஸ்டாலின் தடகள விளையாட்டில் உயர் நிலை அடைவதற்காக ஏராளமாகப் பணம் செலவழித்தார். விண்வெளி நடவடிக்கைகளில் போல சோவியத் அரசுமுறை சாதிக்கும் திறமையுடையது என்று உலகத்துக்குக் காட்டுவதே நோக்கம் ரஷ்யாவுக்கு அருகிலுள்ள 14 சோவியத் குடியரசு நாடுகளில் நோக்கம் நன்கு நிறைவேறியது. சோவியத் தாய் நாட்டின்மீது நாட்டுப்பற்றும் சொந்த நாட்டுப் பண்பாட்டில் பற்றும் அந்நாடுகளில் வளர ஊக்கம் கொடுத்தது.

இன வட்டார மனவருத்தங்களால் வேற்றுமை மிகுந்தவாறு பேரரசில் இணைப்பு உண்டாக்க தங்கப் பதக்கங்கள் கிடைத்த வெற்றிகளைப் பயன்படுத்தியது.

ஒலிம்பிக் வெற்றிகள் உதவின

1952லிருந்து 1980 வரை நடைபெற்ற எட்டு ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் ஏழில் ஏராளமான பதக்கங்களை வென்று குவித்தது சோவியத் யூனியன். ஒலிம்பிக்கில் மட்டுமே வெற்றிகள் பெற இயன்றது. சாஸர் கோல்ப் போன்ற விளையாட்டுகளில் பிரகாசிக்க வில்லை. ஒலிம்பிக்கில் கொடிகட்டிப் பறந்ததை நாட்டுப் பெருமையைப் பறைசாற்றப்பயன்படுத்தியது.

அரசு வீழ்ந்தபோது விளையாட்டுத் துறையும் வீழ்ந்தது.

இன்று புதிய குடியரசுகள் விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபட்டு நாட்டு பெருமையைக் காட்ட நினைக்கின்றன. ஜார்ஜியா குடியரசு மக்கள் தங்களைப் பற்றி மேற்கத்தியர்கள் ஒன்றும் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததும் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள். ஐரோப்பிய கிறிஸ்துவ நாகரிகங்கள் தோன்றிய இடமென்றும், திராட்சை மது முதலில் தோன்றிய இடமென்றும், கோதுமை பயிரிடுவது அங்குதான் ஆரம்பித்தது என்றும் மொழியின் நெடுங்கணக்கு முதலில் தோன்றியது என்றும் தங்கள் நாட்டை மறைந்த அட்லாண்டாவுடன் இணைத்துப் பிறர் மதிக்கிறார்கள் என்றும், திபிலிசி விளையாட்டு வெற்றியை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை என்றும்

கவலை கொள்கிறார்கள்.

ஒரு கால்பந்து விளையாட்டு வெற்றி ஜார்ஜியாவை உலகுக்கு உணர்த்தும் என்று ஒருமுறை குறிப்பிட்டார் ஜார்ஜியா குடியரசுத் தலைவர் எடுவார்டு ஷெவர் நாடல்.

1998 உலகக் கோப்பைக் காண தகுதி அறிவு போட்டி மேற்கத்தியர்கள் மனதில் இடம் பிடிக்க உதவும் என்று ஜார்ஜியாதகுதி பெறும் குறியைவிட தங்கள் ஆட்டம் கவர வேண்டும் என்பதில் அக்கறையாக இருந்தார்கள்.

வீழ்ந்த விளையாட்டுத் துறை புத்துயிர் பெற வாய்ப்பில்லை என்று தெரிகிறது. அரசியல் காரணத்துக்குப் பயன்படுத்த இயலாது என்றும் தெரிகிறது. பொருளாதார வீழ்ச்சியும் இன வெறுப்பும் தேசிய அணிகளோடு சேர இடம் அளிக்கவில்லை.

ஜார்ஜியா குடியரசில் அண்மையில் பலரைப் பேட்டி கண்டபோது விளையாட்டுப் பண்பாடு வேர்பிடிக்கவில்லை என்று தெரிந்தது. தம்மிச்சையாக மக்கள் விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபட்டால்தான் வேர் பிடிக்கும் என்பதை ஒருவரும் அறியவில்லை.

சிலர் பயிற்சியாளர்களாக வெளிநாடு சென்று பணம் சம்பாதிப்பது ஒரு விதிவிலக்கு. இதை வைத்து நாட்டில் விளையாட்டுத்துறையில் முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

இப்போது ஜார்ஜியாவிலாவது வெளிநாட்டினர் வந்து உதவுவார்கள் என்று நம்பிக்கை உள்ளது “பணக்கார நாடுகள் எங்கள் விளையாட்டுத் துறைக்குப் பணம் கொடுத்து உதவினால் பெரிய விளையாட்டு வீரர்களும் பயிற்சியாளர்களும் தோன்றுவார்கள்” என்று பலரும் என்னிடம் சொன்னார்கள்.

தமிழில்: கு. ராஜாராம்

ஜார்ஜியாவின் இளம் கால்பந்தாட்ட வீரர்கள் தேசிய விளையாட்ட ரங்கிற்கு வெளியே பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

*இயக்குநர், வார்விக் விளையாட்டு ஆய்வியல் மையம், பிரிட்டன்.

ஒன்று பட்டால்!

செர்ஜியோ லைட் லோப்பஸ்

ஒரு கால்பந்தாட்ட ஆட்டத்தில் இருந்தால், நீங்கள் ஆடலாம்; பட்டலாம்! ஆல் எழுப்பலாம்; சூளுரைக்கலாம்; அங்குமிங்கும் துள்ளிக் குதிக்கலாம்; வேறெங்கும் வெளியிட முடியாத உணர்ச்சிகளையெல்லாம் வெளிப்படுத்தலாம். ஒரு கூட்டத்தில் இருக்கும்போது இதைவிடவும் அதிகம் செய்யலாம்.

கால்பந்தாட்டம் ஒருகாலத்தில் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு சிறு குழுமத்தினரின் ஆட்டமாகவே விளங்கியது. அது இன்றுள்ளதுபோல் மக்கள் அளாவிய ஓர் ஆட்டமாக வளரத் தொடங்கியது 1930களின் இறுதியில்தான். இந்த ஆட்டம் 1960 களிலும் 1970 களிலும் வளர்ந்து பரவியது. இளைஞர்கள் பெருமளவில் இந்த ஆட்டத்தால் கவரப்பட்டார்கள். இன்று கால்பந்தாட்ட ஆதரவாளரின் சராசரி வயது 15 முதல் 25 வரை. அண்மைக்காலமாக இந்த ஆட்டம் வெறும் பிரிட்டிஷ் ஆட்டமாக மட்டும் இல்லை. எல்லா கண்டங்களிலும் ஓர் அணியிடம், சில சமயம் ஒரு வீரரிடம் வெறித்தனமான பற்று வளர்ந்துள்ளது. ஆதரவாளர்களின் வெறியுணர்வு உலகெங்கும் பரவியுள்ளது. இவர்களின் நோக்கம் களம் வடிவங்களும் எங்கெனும் ஒன்றேதான். எனினும், அது இன்னும் உள்ளூரில் வேர்கொண்டிருக்கிறது.

கால்பந்தாட்டத்தின் பல்வேறு பாணிகள் உருவாகியுள்ளன. இவை, பல்வேறு பண்பாடுகளினால் நிலை நாட்டப்பட்ட தனித்தனித்தனி உடல் அசைவுகளிலிருந்து உருவானவை, ஆதரவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயர்கள் இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டுள்ளன. இந்தப் பெயர்களே அவர்களின் நடத்தை முறையைச் சுருங்கச் சொல்லிவிடும்.

“இத்தகையதொரு சமயத்தில், இயல்பான அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படும் சலிப்பூட்டும் பதற்றங்களுக்கு, உரிய மனநிறைவளிக்கும் சரியீடு கிடைப்பதில்லை”.

ஆங்கிலேயரும், ஃபிரெஞ்சுக்காரர்களும் பயன் படுத்தும் ஆதரவாளர் என்னும் சொல் அணிக்குப் பின்னணியிலிருந்து அளிக்கும் ஆதரவின் வலிமையைக் குறிக்கிறது. பிரேசிலியர் டார்சிடோர் என்ற சொல்லைக் கையாள்கின்றனர். இது, போட்டி நடைபெறும்போது வேதனையில் ஏற்படும் முக பாவனைகளைக் குறிக்கிறது. இத்தாலியரின் டிஃப்ஸோ என்னும் சொல், காய்ச்சலும் வெட்டிமுழ்ப்பும் கூடிய டிஃபோ என்ற ரேவியைக் குறிக்கிறது.

இந்தச் சகோதரத்துவ உணர்வு, மிக இளம் வயதிலேயே வந்துவிடுகிறது. தந்தை, மாமா சகோதரன் அல்லது ஞானத்தந்தை. தனக்குப் பிடித்தமான அணியின் சட்டையினை வாங்கி, புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைக்குக் கொடுக்கும்

போதே இந்த உணர்வு தோன்றிவிடுகிறது. இது, பிற்பாடு குழந்தை வளரும்போதும் தோன்றலாம். அவன் அண்டைவீட்டுப் பையன்களுடனும், பள்ளி நண்பர்களுடனும் வீதியில் அல்லது ஓர் அணியில் கால்பந்து விளையாடுகிறான். போட்டி பற்றிய செய்திகளைச் கேட்கிறான். அல்லது பார்க்கிறான், நண்பர்களுடன் ஆட்டம்பற்றி விவாதிக்கிறான். இறுதியில் விளையாட்டரங்குக்கு நேரடியாகச் செல்கிறான். அங்கு சென்றதும், அவனுடன் செல்லும் வயதான உறவினர் குழுவினருடன் சேர்ந்து, அவர்கள் ஆதரிக்கும் அணியை ஆதரிக்கிறான். கோல் வாயில்கள் ஒன்றன்பின் புற இடங்களில் போட்டி நேயர்கள் ஒரு வரையொருவர் எதிர் கொண்டு நிற்கின்றனர். புதிய கூட்டு உணர்வுகள், வெளிப்பாட்டு வடிவங்கள் மூலம் அவர்கள் உண்டாக்கும் உற்சாகம், புதிய அண்டை அயலவர், வட்டாரம், சமயம், நாடு சார்ந்த நற்பண்புகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

அண்மைக்காலம்வரை, விளையாட்டரங்குகளின் வடிவமைப்பு இவற்றுக்கெல்லாம் உதவியாக இருந்தது. ஆடுகளத்தின் விளிம்பிலும், எண்ணிடப்படாத இருக்கைகள் கொண்ட அடுக்கு மாடங்களிலும் உள்ள பெரிய திறந்தநிலைப்பரப்பு களில் பார்வையாளர்கள் நெருக்கமாக அமர்ந்திருந்தார்கள். நவீன விளையாட்டரங்குகள் அதிக வசதிகள் கொண்டவை. பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், கூட்டு உணர்ச்சிகள் கட்டுக் கடங்காமல் செல்வதைக் கட்டுப்படுத்தி விடுகின்றன. வன்முறை இன்னும் தலைகாட்டியபோதிலும், அது மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நேயர்கள் பாடுகிறார்கள், முழக்கங்களை ஒலிக்கிறார்கள், எதிர்தரப்பு ஆட்டக்காரர்கள் மீதும் நடுவர்கள் மீது வசைச் சொற்களை வீசுகிறார்கள்.

1998 உலகக் கால்பந்து இறுதிப்போட்டிக்கு தன் நாட்டு அணிக்கு ஊக்க மளிக்க ஃபிரான்ஸ் வந்திருந்த ஒரு பிரேசில் கால்பந்தாட்ட ஆர்வலர் இப்போட்டியில், ஃபிரான்ஸ் சிடம் பிரேசில் தோற்றது.

*ரியோ டி ஜெனீரோ கூட்டரசுப் பல்கலைக்கழகம், பிரேசில்.

‘சாகும் வரை என்பணி தொடரும்’

எட்வார்டோ ஏரியாஸ்*

1998 உலகக் கால்பந்து போட்டி:
ருமேனிய அணியை எதிர்த்துக்
கொலம்பிய அணி ஆடியபோது,
கொலம்பிய ஆதர வாளர்கள் தங்கள்
அணியை ஊக்குவிக்கிறார்கள்.

“ஓலே ஓலேயோவா” / “நூன் உன்னை
நாளாளுக்கு நாள் அதிகம் நேசிக்கிறேன்”.

எதிராக ஆடும் போது அவருடைய அந்தத் தொடர்பு
திடீரென அறுந்துவிடுகிறது.

கால்பந்தாட்ட நேயர் ஓர் உன்னதமான கணவன்
போன்று நடந்து கொள்கிறார். அவர் அன்பாகவும்
உண்மையோடும் நடக்கிறார். ஒரு கணவன் தன்
மனைவியின் குறைபாடுகளை ஏற்றுக் கொள்வது
போல் தனது அணியின் குறைபாடுகளை ஏற்றுக்
கொள்கிறார். மனைவி, தான் காதலித்த நாட்களில்
இருந்ததுபோல் இப்போது ஒல்லியாக இல்லை;
அவள் குறட்டை விடுகிறாள். ஒரு நாளில் 18
நேரமும் சிடுசிடுக்கிறாள்; இக்குறைபாடுகளை
கணவன் சகித்துக் கொள்கிறான் அல்லவா?
அதேபோல், தனது அணி மோசமாக ஆடும் போது
சிறிது நேரம் கோபத்தில் கத்துவதுடன் சரி. (சான்டா
ஃபே அணி 20 ஆண்டுகள் ஒரு கோப்பையையும்
வென்ற தில்லை.) ஆட்டக்காரர்கள் களத்தில் சற்று
மந்தமாக ஆடினால் சில கோபச் சொற்கள்
வெளிப்படும். ஆனால், அடுத்த ஆட்டத்தில் அவர்
அணி ஆடும்போது அவர் அரங்கில் முதலில்
இருப்பார். தனது அணிக்கு ஆதரவாக உரத்த குரல்
எழுப்புவார். ஒலே ஒலே ரீயோலா/நாள்தோறும்
உன்னை மேன்மேலும் நேசிக்கிறேன் என்று
பாடுவார்.

மயிர்க் கூச்செரியும் உணர்வு

வீட்டுச் செலவுகள் அளவுக்கு மீறிப் போய்
விட்டாலும் கணவன் முகம் சுழிக்காமல் அதை
யெல்லாம் கொடுக்கிறார் அல்லவா? அதேபோல்,
ஒரு நேயரும் தனது அணிக்காகத் தனது பணத்தை
அளவின்றிச் செலவிடுகிறார். கடந்த காலத்தில்
அவர் அனுமதிச் சீட்டுக்காக மட்டுமே செலவிட
வேண்டியிருந்தது. அதற்குமேல் எந்தச் செலவும்
இல்லை. இன்று, தனது அணி அணியும் அதே
போன்ற சட்டையையும், கழுத்துக்குட்டையையும்,
கொடியையும் ஆதரவுப் பாடல்களின் ஒலிப்பதிவு
களையும் அவர் வாங்க வேண்டியுள்ளது.

இதற்குப் பதிலாக அவருக்குக் கிடைப்பது
என்ன? ஏராளமான தொட்டறிய முடியாத அருவப்
பொருள்கள். இவற்றை உண்மையான நேயர்தான்
உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

*இதழாளர் டெப்போர்ட்டிவோ இண்டிப்பெண் டென்ட்
சான்டாஃபே ஃபுட்ட்பால் கிளப் ஆதரவாளர்
போகோட்டா கொலம்பியா.

ஒரு கொலம்பியக் கால்பந்து நேயரின் சோதனைகளும் வேதனைகளும் .

ஒரு கால்பந்தாட்ட நேயராக இருப்பது என்றால்
என்ன என்று மிகச் சிறப்பாக எழுதியிருப்பவர்
ஆங்கிலேய எழுத்தாளர் நிக் ஹோரான் பி. அவர்
“ஆடுகளக் காய்ச்சல்” என்ற தமது நூலில், இங்கி
லாந்து “பிரீமியர் லீக்” போட்டிகளில் விளையாடும்
ஆர்சனால் என்ற லண்டன் கால்பந்தாட்டக்
குழுவுடன் தமக்குள்ள தொடர்பினை விவரித்
துள்ளார். “அது ஒரு திருமண உறவு போன்றது.
ஆனால் இன்றையத் திருமணம் போன்றது அன்று.
இன்றையத் திருமணம் காதல் நீடிக்கும் காலம்
வரைகூட நீடிப்பதில்லை. அது மரணம்வரை
இணைபிரியாத் திருமணம் போன்றது” என்கிறார்
அவர். “அது ஒரு புனிதமான காதல்” என்று
டொமினிக்கன் பாடகர் ஜுவான் லூயி குவராதனது
“தேன்கூட்டில் தேனீ போன்றது” என்ற பாடலில்
வருணிக்கிறார்.

இந்தத் திருமணத்தில் துரோகத்திற்கு
இடமில்லை. கொலம்பியாவில், போகாட்டாவின்
“சான்டா ஃபே” என்ற அணியின் ஓர் ஆதரவாளர்,
நகரின் இன்னொரு பெரிய அணியான “மில்லிய
னாரியோஸ்” என்ற அணியுடன் இரண்டு வார
காலம் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள
மறுத்துவிட்டார். வெளியில், மற்ற நகரங்களைச்
சேர்ந்த டெப் போர்ட்டிவோ காலி, யூனியன்
மக்டாலினா, ஜுவனியர் டி பாராங்குவில்லா போன்ற
பிற அணிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்.
ஆனால், இந்த அணிகள் “சான்டா ஃபே” அணிக்கு

1994 இல் கார்ப் பந்தய
வீரர் ஆயர்ட்டோன்
சென்னா இறந்தபோது
பிரேசில் குடியரசுத்
தலைவர், நாட்டில்
மூன்று நாட்கள் தேசியத்
துக்கம் அனுசரிக்க
ஆணையிட்டார்.

பணையம் வைத்தவன் பந்தயம் வெல்வான்...

ராபர்ட் ஹார்ன் மற்றும் தாஸ்கினா கைக்கேவ்*

தாய்லாந்தின் குத்துச்சண்டை போலிகள், கலாநாயகர்ப பிடித்தமான விளையாட்டின் நுட்பங்களை நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயம், சூதாட்டத்திலும் அதிகம் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சியாலக் சனாரக், 53 வயதானவர்; ஒரு கடைக்குச் சொந்தக்காரர். கடந்த 20 ஆண்டுகளாக, இவர் ஒவ்வொரு வெள்ளியன்று இரவும், தாய்லாந்தின் உதை குத்துச் சண்டை நடைபெறும் இரு அரங்குகளில் ஒன்றான பாங்காங் லம்பினி அரங்கிற்குத் தவறாமல் வந்துவிடுவார். கையிலுள்ள பணத்தாள் களை எண்ணிக்கொண்டே, நான் குத்துச் சண்டை னாய் விரும்பவில்லை. சூதாடுவதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறேன். சூதாட்டம் இல்லையென்றால், இங்கு வந்திருக்க மாட்டேன் என்று அவர் கூறுகிறார். இவர் மட்டுமன்று. இந்த அரங்குக்கு ஏறத்தாழ 10,000 பேர் வருகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் வளையத்துக்குள் நடக்கும் சண்டைகளின் மீது பந்தயம் கட்டுகிறார்கள். சுற்றுலாப் பயணிகள் மட்டுமே பந்தயம் கட்டுவ தில்லை என்று கூறும் சியாலக் வளையத்திற்கு அருகிலுள்ள இருக்கைகளில் அமர்ந்திருக்கும் ஜப்பானியர்களையும் ஐரோப்பியர்களையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அயல்நாட்டுப் பெண்களில் பலர், குத்துச்சண்டை வீரர்கள் ஒருவர்மீது குத்துவிடும் போதும், எதிராளியின் இடுப்பை முழங்காலால் தாக்கும்போதும், உடம்பிலும் முகத்திலும் கரும் தாக்குதல் நடத்தும்போதும், பயத்தில் நடுநடுங் கினார்கள்.

முவாய்தாய் எனப்படும் தாய் குத்துச் சண்டை தாய்லாந்தின் தேசிய விளையாட்டு. பண்டைய சயாமியப் படை வீரர்களின் நேருக்குநேர் மற்போரி லிருந்து இந்தத் தற்காப்புக்கலைப் போட்டி வளர்ந்தது. இது முதலில் பன்னாட்டுக் குத்துச் சண்டை போல் தோன்றியது. வீரர்கள் கையுறைகள் அணிந்துகொண்டு குத்துச் சண்டை வளையத்திற் குள் மூன்று நிமிட நேரச் சுற்றுகளில் சண்டை யிட்டார்கள். இத்துடன் ஒற்றுமை முடிகிறது. எதிராளியை உதைப்பதும், முழங்காலால் தாக்குவ தும், முழங்கையால் இடிப்பதும் சட்டபூர்வ மானவை. எதிரியைக் கயிற்றின்மீது தள்ளலாம். தூக்கி எறியலாம். பிறகு இசை ஒலிக்கும். முரசுகள், தாளங்கள், ஜாவா ஊதற்கருவிகள் கொண்ட பன்னிசை உரத்து ஒலித்து வீரர்களைத் தொடர்ந்து சண்டையிடுமாறு ஊக்குவிக்கும்.

முவாய்தாய் குத்துச்சண்டை, தாய்மக்களின் பண்புகளில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டது. இதனால் தான், இந்த விளையாட்டை மேற்பார்வையிட தேசியப் பண்பாட்டு ஆணையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விளையாட்டின் நுட்பங்களைக் கற்பிப்பதற்காக கல்வி அமைச்சகம், ஒரு முவாய் தாய் நிலையத்தை நடத்தி வருகிறது. லம்பின் விளையாட்டரங்கை இராணுவமும், இந்த விளை

யாட்டின் ஆட்சிக்குமுன்னால உலக முவாய்தாய் பேரவையும் நிருவகிக்கின்றன. ஆனால், தேசிய விளையாட்டான சூதாட்டம், இதன் செல்வாக்கினை மங்கச் செய்துவருகிறது. சுருங்கக் கூறின், தாய்மக்கள் பந்தயம் கட்டுவதை மிகவும் விரும்புகிறார்கள். இங்கிலீஷ் பிரீமியர் கால்பந்தாட்ட லீக் மீது வாரந்தோறும் கோடிக்கணக்கான பணத்தைத் தாய்மக்கள் பணையம் கட்டுவதாகக் காவல்துறையின் மதிப்பீட்டுள்ளனர். பாங்காக்கில் இரகசியச் சூதாட்ட விடுதிகள் தங்குதடையின்றிச் செயற்பட்டு வருகின்றன. செய்தியிதழைச் சுருட்டித் தலையில் பலமாக அடி வாங்கினால், தேசியப் பரிசுச் சீட்டுக் குழுக்களில் பெரும்பரிசு கிடைக்கும் என்று ஒரு புகழ்பெற்ற புத்தபிக்கு கூறி வருகிறார். அதை நம்பி மக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் அவரிடம் அடிவாங்க ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றும், இலட்சக்கணக்கான தாய் சிறுவர்களும், இளைஞர்களும் முவாய் தாய் மீது பெரும் மோகம் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறெங்கு முள்ள குத்துச் சண்டையைப் போலவே, வறுமையிலிருந்து விடுபடக் குத்துச் சண்டை தங்களுக்கு உதவும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடம் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

பந்தயங்கட்ட விரும்பாத மிகச் சிறிய சிறுபான்மையினரும் உண்டு. இவர்களில் ஒருவர் பேய்சான் பாக்கிசந்தான். இவர் 32 வயதான அரசு அதிகாரி. இளம் வயதில் இவர் குத்துச் சண்டை போட்டிருக்கிறார். “நான் முவாய்தாய் ஆட்டத்தை விரும்புகிறேன். ஆனால், சூதாட்டம் என்ற தீய பழக்கத்தின் மீது பணத்தை வீணடிக்க நான் விரும்பவில்லை” என்கிறார் பேய்சான். அவர் குத்துச்சண்டை வீரர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கிறார். ஆனால், பெரும்பாலான நேயர்களைப் போல், அவர் எந்த வீரரையும் ஆதரிப்பதில்லை. சிபாலக் போன்ற சூதாடிகள் அவர் கருத்தை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். “எந்த ஒரு வீரரையும் ஆதரிக்க முடியாது. அது இடைஞ்சலாக இருக்கும். நீங்கள் மூளையினால் பந்தயம் கட்ட வேண்டுமேயன்றி, இதயத்தினால் அன்று”

தமிழில் : இரா.நடராசன்

*இதழாளர், பாங்காங், தாய்லாந்து

“மற்போர் ஓர் இழிவான விளையாட்டு என்று கருதுவோர் உளர். மற்போர் ஒரு விளையாட்டு அன்று; அது ஒரு கண்காட்சி; ஆர்னால்ட் அல்லது ஆண்டிரோமக் துயர நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பதைவிட, மற்போர் என்னும் அவலத்தைக் காண்பது அத்துணை இழிவானது அன்று”.

ரோலண்ட் பார்த்தாஸ், ஃபிரெஞ்சு இலக்கியத்திறனாய்வாளர்; நோய்க் குறியியலறிஞர்.

தாய்லாந்துச் சிறுவர்களுக்கு உதை குத்துச் சண்டையின் (முவாய் தாய்) அடிப்படை களைக் கற்றுக்கொள்வது அவர்கள் வளர்ச்சியில் ஓர் அங்கம்.

படிப்பகம்

ஆயுதங்களுக்கு விடைகொடோம்!

பெரிய வல்லரசுகள், படைச் செலவைக் குறைத்திருக்கின்றன. ஆனால், இந்தக் குறைப்பு மிகவும் சொற்பம். ஆனால், நடுத்தர வருவாய் நாடுகள், தங்கள் ஆயுதச் செலவை அதிகரித்துள்ளன. ஆசிய நாடுகளில் மட்டும் ஆயுதக் கொள்முதல் 4 ஆண்டுகளில் இருமடங்கு பெருகியுள்ளது.

ஜெர்மனியில் ராக்கென்சாஸ்ராவில் காயலான் கடைக்குப் போகவிருக்கும் பிரங்கி வண்டிகள்.

1989இல் பெர்லின் மதில் வீழ்ந்த நிகழ்வுக்குப் பின்புதான் 'படைக் கலக்குறைப்புப் போட்டி' விரைவாகத் தொடங்கப் பெற்றது. இந்தப்படைக்கலக் குறைப்புப் போட்டி உறுதியான நல்ல பலன்களை தந்தது என்பதற்கு புள்ளி விவரங்களை வைத்து பார்த்தால் தெரியும். வல்லரசு நாடுகள் தங்களிடையே நிலவிய கசப்புணர்வை மறந்து செயல்படத் தொடங்கியது முதல், பல நாடுகளில் படைக்கலங்களைக் குறைப்ப தற்கும், அழிப்பதற்கும் உடன்பாடு எட்ட உதவியது மட்டுமல்லாமல், படைச் செலவுகளை குறைப்பதற்கும் வழிகோலியது.

புள்ளி விவரங்களை கவனத்துடன் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தால், இன்னும் சிக்கலான, கடினமான சில செய்திகள் புலனாகும். 'படைக்கலக் குறைப்பு' நடவடிக்கை தொடங்கி பத்தாண்டுகள் ஆகிவிட்ட பிறகும் இன்னும் முரணான போக்கு நிலவுகின்றன

என்பதைத்தான் இந்த புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. என்றாலும், அவற்றில் சில, சாதகமானபோக்கு ஏற்படுவதற்குரிய காரணக் கூறுகள் சிலவற்றையும் தந்துள்ளன.

படைக்கலக்குறைப்பு முயற்சி அனைத்து இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக ஒருமித்து இருக்கவில்லை. பல நாடுகளும், ஏன்? அனைத்துப் பகுதிகளும் மீண்டும் படைக்கலங்களை குவிக்கத் தொடங்கிவிட்டன என்பது மிகவும் பேரிடர்க்குரிய, அச்சம் தரும் செய்தியாகும்.

உலகப் படைச் செலவு 1988லிருந்து, மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவு குறைந்துவிட்டது. 1997இல் படைச் செலவு 74,000 கோடி டாலரை எட்டியது. (1980 முடிவில், நாளொன்றுக்கு 300 கோடி டாலராக இருந்த படைச் செலவு, இப்போது நாளொன்றுக்கு சுமார் 200 கோடி டாலராக குறைந்துள்ளது).

இரண்டு செய்திகளை நாம் முதன்மை

யாகக் கவனிக்க வேண்டும் முதலாவதாக, ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் படைச் செலவில் பெரும் பகுதியைக் குறைத்துக் கொண்டதே உலகப்படைச் செலவில் இத்தகைய சரிவு குறைவு ஏற்பட்டதற்கு அடிப்படை காரணமாகும், கடந்த பத்தாண்டில் 50 விழுக்காடு படைச் செலவை குறைத்துக் கொண்ட ஐரோப்பா இந்தப் பட்டியலில் முன்னிலை வகிக்கிறது. 1992இல் ரஷ்யாவில் தொடங்கிய படைக் குறைப்பே இந்த அளவு செலவு குறைந்ததற்கு முதன்மைக் காரணமாகும். மேற்கு ஐரோப்பாவில், படைப் பாதுகாப்புச் செலவு, சுமாரான அளவுக்கு அதாவது, 14 விழுக்காடு குறைந்துள்ளது.

இரண்டாவதாக, உயர் வருவாயுள்ள நாடுகள் தங்களது படை முறைகளையும், ▶

*ஸ்பெயினிலுள்ள பார்சிலோனா தன்னாட்சிப் பல்கலைக் கழகத்தில் யுனெஸ்கோவின் அமைதி மற்றும் மனித உரிமைகள் இருக்கையின் தலைவர்.

அதே சமயம் அதற்கொத்த செலவுகளையும் குறைத்துக் கொண்டுள்ளபோது, குறைவான மற்றும் நடுத்தர வருவாய் உள்ள நாடுகள் தங்களது படைப் பாதுகாப்புச் செலவை முறையே 19 மற்றும் 12 விழுக்காடு அளவுக்கு உயர்த்திக் கொண்டுள்ளன. அப்படிப்பட்ட குறைவு வருவாயுள்ள நாடுகளில் தெற்காசிய நாடுகளும், சீனா மற்றும் சில ஆஃப்ரிக்க நாடுகளும் மற்றும் நடுத்தர வருவாய் உள்ள நாடுகளில் அல்ஜீரியா, லெபனான், சிரியா மற்றும் துருக்கி போன்ற நாடுகளும் குறிப்பிடத்தக்க சான்றுகளாகும். இந்த நாடுகளில் படை வரவு-செலவுத்திட்டங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே போவதால், மனித மேம்பாட்டிற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியை இவை பார்த்துக் கொள்வது மட்டுமல்லாமல், அரசியல் நெருக்கடியை சமாளிக்க ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய அபாயத்தையும் அதிகரிக்கிறது.

ஆசிய கண்டத்தில்தான் படைச் செலவு மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, சீனா, இந்தோனேஷியா, ஜப்பான், மலேசியா, மியான்மர், சிங்கப்பூர், தைவான், தாய்லாந்து மற்றும் தென் கொரியா போன்ற நாடுகள் அண்மைக் காலங்களில் தங்கள் படை வரவு-செலவுத் திட்டங்களை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்துள்ளன. அதில் போதிய அளவில் புதிய படைக்கலங்கள் வாங்கவும் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1994-1997 இடைப்பட்ட காலத்தில் மட்டும் படைக்கலம் வாங்குவதற்கான செலவு இரட்டிப்பாகியுள்ளது.

அடுத்த சில ஆண்டுகளில், இந்தப் போக்கில் இரண்டு காரணங்களுக்காக மாற்றம் ஏற்படலாம். ஒன்று, அந்தப் பகுதியில் உள்ள நாடுகளில் பொருளாதாரத்தை பாதித்த நிதி நெருக்கடி காரணமாகவும், இரண்டு, அந்த நாடுகள் தங்களது படைச் செலவு உட்பட அனைத்து செலவினங்களையும் குறைத்துக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் கொடுத்து வந்த நெருக்குதல் காரணமாகவும் அடுத்த சில ஆண்டுகளில் இந்தப் போக்கில் மாற்றம் ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

படைக்கலம் குவிக்கும் உந்துதலுக்கு வல்தின் அமெரிக்காவும் ஆளானது. தென் அமெரிக்காவில், குறிப்பாக, பிரேசில், சிலி மற்றும் பராகுவே போன்ற நாடுகளில் கடந்த பத்தாண்டுகளில் படைச் செலவு 14 விழுக்காடாக அதிகரிக்க தது. கடந்த சில ஆண்டுகளில் புதிய படைக்கலங்கள் வாங்குவது, அதுவும் அவற்றில் விலையுயர்ந்த படைக்கலங்களையும் சேர்த்து வாங்குவது அதிகரிக்கது.

படைக்கலச் சண்டையால் மிகவும் பேரழிவுக்கு உள்ளான பகுதியாக இருந்துவந்த மத்திய அமெரிக்கா, இதற்கு விதிவிலக்காக அமைந்துள்ளது. கடந்த பத்தாண்டுகளில், அமைதி ஒப்பந்த முடிவு ஏற்பட்டதன் விளைவாக, அது படைச் செலவை 40 விழுக்காடு அளவுக்கு குறைத்துக் கொண்டுள்ளது.

காலம்காலமாக படைக்கல ஏற்றுமதி யாளர்களின் பணம் கொழிக்கும் சந்தையாக

உலகப் படைச் செலவினங்கள் (1995 விலைகளில் பில்லியன் டாலர்)

	1988	1997	மாறுபடும்%
ஆஃப்ரிக்கா	12.6	8.8	-30
வடக்கு	2.2	3.2	+45
சுதாரவை	10.4	5.6	-46
யொட்டி			
அமெரிக்க	410.0	290.0	-29
வடக்கு	390.0	260.0	-31
மையம்	0.8	0.50	-39
தெற்கு	19.2	21.9	+14
ஆசியா	95.0	120.0	+26
கிழக்கு	83.8	106.0	+27
தெற்கு	11.2	13.6	+22
ஐரோப்பா	500.0	234.0	-53
மத்திய கிழக்கு	39.6	43.3	+9
ஓசியானியா	8.9	8.8	-1
மொத்தம்	1066.0	704.0	-34

ஆதாரம் : Sipri (Stockholm International Peace Research Institute), SIPRI yearbook 1998, p.192

விளங்கும் மத்திய கிழக் காசியாவில், குறிப்பாக, ஈரான், சலூதி அரேபியா, மற்றும் சிரியா போன்ற நாடுகளில் கூட படைச் செலவு மேல் நோக்கிச் செல்லும் போக்கை எட்டியுள்ளது.

மற்றபடி, ஆஃப்ரிக்காவில் அல்ஜீரியா மற்றும் உகாண்டா மட்டும் படைச் செலவை கூட்டியுள்ளன. துணை சஹாரா ஆஃப்ரிக்காவில் ஒட்டுமொத்தமாக 46 விழுக்காடு அளவிற்கு படைச் செலவை குறைத்துக் கொண்டுள்ளது. கடந்த பத்தாண்டு களாக இங்கு நடந்த உள்நாட்டு போரும், ஏக

பன்னாட்டு நடத்தை நெறி

ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து, விற்பனை செய்யும் நாடுகளிலிருந்து தொழில் வள மடைந்த நாடுகள் ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்வது குறைந்து வருகிறது. அதேசமயம் பெரும் பாலான பூசல்கள் நடைபெறும் மூன்றாம் உலக நாடுகள் அதிக அளவில் படைச் சாதனங்களை இறக்குமதி செய்து வருகின்றன. வளர்முக நாடுகள் 1997 இல் 1,900 கோடி டாலர் அளவு மரபு ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்தன. ஐ.நா.பாதுகாப்புப் பேரவையின் ஐந்து நிரந்தர உறுப்பு நாடுகள் 1993-1997 இல், விற்பனையான ஆயுதங்களில் 80% ஆயுதங்களை வாங்கியுள்ளன.

இந்தப் போக்கினைத் தடுப்பதற்காக, 1987 இல் அமைதிக்கான நோபெல் பரிசு வரும் கோஸ்டா ரீக்கா குடியரசுத் தலைவருமான ஆஸ்கார் ஏரியாசின் முயற்சியின் பேரில், நோபல் அமைதிப்பரிசு பெற்றவர் களைக் கொண்ட ஒரு குழு, ஆயுத விற்பனை பற்றிய பன்னாட்டு நடத்தை நெறியொன்றை வரைந்தனர். இந்த வரைவானை ஐ.நா. பொதுப் பேரவையிடம் இக்குழு அளிக்க விருக்கிறது. இது எல்லா நாடுகளையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு பன்னாட்டு உடன்படிக்கையாக ஏற்றுக்

கொள்ளப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. "நமது குழந்தைகளுக்கு உடனடியாகத் தேவைப்படுபவை பள்ளிகளும் மருத்துவ மனைகளும்; எந்திரத் துப்பாக்கிகளோ, போர் விமானங்களோ அல்ல" என்று இக்குழு கூறியுள்ளது. உண்மை, வளர்முக நாடுகளில் 1997இல் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களின் பெறுமானம், அந்த நாடுகள் அனைத்தின் குழந்தைகளுக்கும் அடிப்படைக் கல்வி அளிப்பதற்குத் தேவைப்படும் முதலீட்டுத் தொகையை விட மூன்று மடங்கு அதிகம்; அந்த நாடுகளின் மக்கள் எல்லோருக்கும் அடிப்படைச் சுகாதாரத் தேவைகளையும், போதிய உணவையும் அளிப்பதற்கு ஆகும் செலவை விட ஒன்றரை மடங்கு அதிகம். பாதிக்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் சுகாதாரத்தை விட படைக்கு அதிகம் செலவிடுவதைக் கருதும்போது, பன்னாட்டு நடத்தை நெறியின் 20ஆம் உறுப்பில், "ஆயுதங்களை வாங்கும் நாடு, சுகாதாரத்திற்கும் கல்விக்கும் செலவிடும் தொகை, படைச் செலவைவிட அதிகமாக இருந்தால் மட்டுமே ஆயுதப் பரிமாற்றங்களைச் செய்து கொள்ளலாம்" எனக் கூறப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அச்சுறுத்தித் தடுக்கும் விளைவினைக் காரணங்காட்டி, நாடுகள் பெரும்பாலும் படைச் செலவை நியாயப்படுத்துகின்றன. எனவே, தங்கள் குடிகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்காக அவ்வாறு செய்வதாகவும் கூறுகின்றன. எனினும், வளர்முக நாடுகளில், அயல் நாட்டு ஆக்கிரமிப்பினால் ஏற்படும் ஒரு போரில் கொல்லப்படுவதற்கான வாய்ப்பைவிட, சமூகப் புறக்கணிப்பினால் மரணமடைவதற்கான வாய்ப்பு 33 மடங்கு அதிகம் என ஐ.நா, மேம்பாட்டுத் திட்ட அமைவன்ம் கூறுகிறது.

ஆயுதங்கள் வாங்க விரும்பும் ஒரு நாடு, சில நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்தபிறகே வாங்க வேண்டும் என்று பன்னாட்டு நடத்தை நெறி விதிக்கிறது. மக்களாட்சி முறையை ஊக்குவித்தல், மனித உரிமை களைப் பாதுகாத்தல், ஒளிவுமறைவின்றி இராணுவச் செலவுகளை வெளியிடுதல் ஆகியவை இந்த நிபந்தனைகளில் அடங்கும். "பன்னாட்டு ஆயுதப் பரிமாற்றங்கள் அரசியல் உறுதிப்பாட்டைச் சீர்குலைக்கின்றன; மனித உரிமைகள் மீறல்களுக்கு வழி வகுக்கின்றன; வன்முறைப் பூசல்கள் நீடிக்கச் செய்கின்றன; கருத்துவேறுபாடுகளை அமைதி வழியில் தீர்ப்பதற்கான தூதக முயற்சிகளைப் பலவீனப்படுத்துகின்றன" என்று இக்குழு கூறுகிறது.

டெக்சாசில் (அமெரிக்கா) அமாரில்லோவில் ஓர் அணு ஆயுதம் செயலிழக்கச் செய்யப்படுகிறது

படுகொலைகளும் - பலி யானவர் எண்ணிக்கைக்கும், கொடுமைக்கும் நவீன, விலையுயர்ந்த ஆயுதங்களை வைத்திருப்பதற்கும் எந்தவித தொடர்புமில்லை என்பதை மறுபடியும் எண்பித்துள்ளன.

மேலும், படைச் செலவு தொடர்பான புள்ளிவிவரங்களில், எளிதாகவும், மலிவாகவும் வாங்கப்பட்ட எளியவகை படைக் கலங்கள் (உலகளவில் 50 கோடி அலகுகள் உள்ளன) பற்றிய தகவல்கள் போதிய அளவில் எதிரொலிக்கப் படவில்லை. அதுவும், ஒரு போர் விமானத்திற்கு ஆகக்கூடிய விலையில் 200,000 தாக்குதல் துப்பாக்கிகளை தள்ளுபடி விலையில் வாங்கமுடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்டுவது போதுமானது.

படைச் செலவில் உள்ள மாறுபாடுகளை இருவேறு அளவுகோல்கள் மூலம் விளக்கலாம். படை அளவை வைத்தும், படைக்கல வகை மற்றும் அளவை வைத்தும் கூறலாம். வல்லரசு நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், படைத்துறையில் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு செலவு முதன்மைப் பங்கு வகிக்கிறது.

1988-லிருந்து 1995 வரை இடைப்பட்ட காலத்தில் உலகப் படையில் உள்ள படை வீரர்களின் எண்ணிக்கையில் 60 இலட்சம் குறைந்துவிட்டது. அதாவது, 20 விழுக்காடு சரிவு ஏற்பட்டது (1995இல் 2,28 கோடி வீரர்கள் இருந்தனர்) என்று அமெரிக்க படைக்கலக் கட்டுப்பாடு மற்றும் படைக் குறைப்பு நிறுவனம் கூறுகிறது. இது படைச் செலவில் ஏற்பட்ட ஒட்டுமொத்த சரிவை விளக்க உதவுகிறது. எனினும், அந்தந்தப் பகுதிகளிடையே முழுமையான வேறுபாடுகள் உள்ளன.

வளர்ந்த நாடுகள், தங்களது படைக்கல படைபலத்தை 35 விழுக்காடு குறைத்துக்

கொண்டன. வளரும் நாடுகள் சராசரியாக 10 விழுக்காடு மட்டுமே குறைத்துக் கொண்டன. படைவீரர் எண்ணிக்கை குறைப்பு விழுக்காடானது, மத்திய அமெரிக்கா (60 விழுக்காடு) கிழக்கு ஐரோப்பா (44 விழுக்காடு), வடஅமெரிக்கா (25 விழுக்காடு) மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பா (17 சதவீதம்). இவை, படை வரவு-செலவு திட்டத்தில் வெட்டு விழுந்தமையால் ஏற்பட்டவை என்பதை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எனினும், மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் இதே நிலைமை நிலவவில்லை. அங்கு நிலைமையே வேறு விதமாக உள்ளது. தங்களது படையை புதுமைப் படுத்திய தாலும், படைச் சாதனங்கள் வாங்கியதாலும் படைவீரர் எண்ணிக்கை இங்கு அதிகரிக்க நேரிட்டது. லத்தீன் அமெரிக்காவிலும் தெற்காசியாவிலும் படைவீரர் எண்ணிக்கை சற்றே அதிகரித்துள்ளது.

1990-லிருந்து பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் மீதான படை நாளிகல் ஒரு பங்கு குறைந்துவிட்டது. நேகடேடா அமைப்பு நாடுகளில் 1988-1997 இடைப்பட்ட காலத்தில் படைக்கலங்கள் மீதான செலவு மொத்தம் 9500 கோடி டாலராக இருந்தது. இந்தக் காலத்தில் நேட்டோ படைச் செலவு மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைந்து விட்டது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களை நூறு முதன்மை ஆயுதத் தயாரிப்பு நிறுவனங்களின் மொத்த விற்பனையுடன் ஒத்துப் பார்க்கலாம். ஸ்டாக்ஹோம் பன்னாட்டு அமைதி ஆராய்ச்சி நிலைய புள்ளி விவரப்படி அந்த (ஐம்பத்தி மூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆதாரம்: SIPRI ஆண்டு ஏடு- 1998. உலக படைச் செலவினங்கள் மற்றும் ஆயுத விற்பனைகள் - 1996 (ஏசிடீஏ, அமெரிக்கா, 1997); மாற்றுநிலை ஆய்வு - 1998 (பிஐசிசி, 1998)

சுடும் ஆயுதத்திற்கு எதிராகச் சட்ட ஆயுதம்

வாணிக நிறுவனங்களிடம் இழப்பீடு கோரி அமெரிக்கர்கள் தொடுக்கும் சட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. இவை, சட்டம் இயற்றுவதற்குத் தயக்கங்காட்டும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை உந்திவிடுவதாக உள்ளன. இந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் தேர்தல் செலவுகளுக்கு இந்த நிறுவனங்களை நம்பியிருப்பதே அவர்கள் சட்டம் இயற்றத் தயங்குவதற்குக் காரணம்.

1995இல் ஒரு துப்பாக்கிச் சூட்டில் தற்செயலாக ஒருவர் காயமடைந்தார். அவருக்குத் துப்பாக்கித் தயாரிப்பாளர்கள் 40 இலட்சம் டாலர் இழப்பீடு அளிக்க வேண்டும் என ஒரு நியூயார்க் கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் ஆணையிட்டு ஒரு மரபை ஏற்படுத்தியது. இத்தீர்ப்பு 1999 பிப்ரவரி 11 அன்று அளிக்கப்பட்டது. நியூயார்க் கடைகளில் அபாயகரமான ஆயுதங்களைக் குவித்த அசட்டைக் குற்றத்தை கோல்ட், பெரட்டா போன்ற ஆயுத உற்பத்தியாளர்கள் செய்திருப்பதாக இந்தத் தீர்ப்பில் முதன்முறையாக அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த நிறுவனங்கள் இத் தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்துள்ளன. எனினும், இவற்றின்மீது மேலும் பல வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன; நகராட்சிகள் கூட வழக்குத் தொடர்கின்றன.

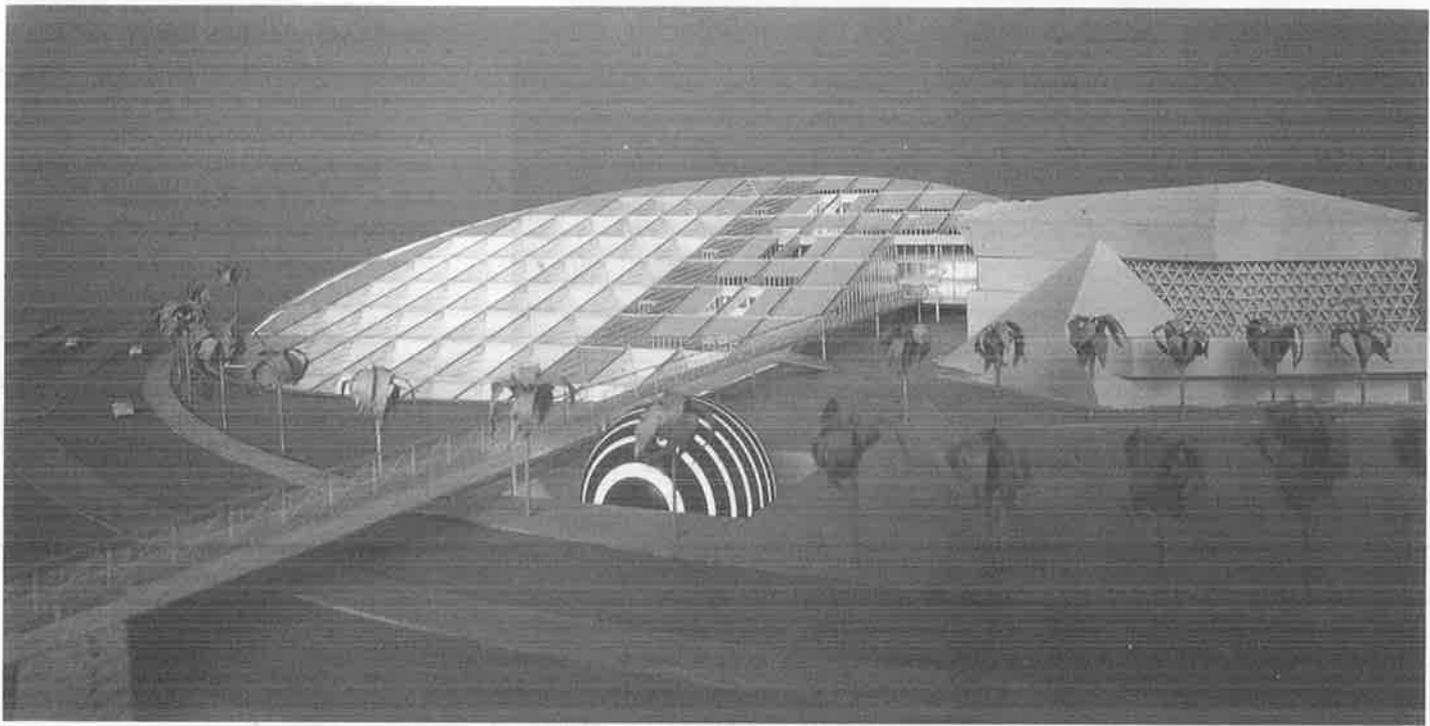
தேசியத் துப்பாக்கிச் சங்கம் என்ற அமைப்பு துப்பாக்கி உற்பத்தியாளர்களுக்கான ஒரு வலிமை வாய்ந்த கட்டாயக் குழுவும் ஆகும். இதன் ஆதரவுடன், துப்பாக்கித் தயாரிப்பாளர்கள், துப்பாக்கிகளின் உடைமையுரிமையினையும், விற்பனையையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சட்ட முயற்சிகளைக் கடுமையாக எதிர்த்து வருகின்றன. எனினும், அமெரிக்காவில் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாகவே இருந்து வருகிறது. கொலைகளின் எண்ணிக்கை 1991இல் 24,700லிருந்து, 1997இல் 18,200 ஆகக் குறைந்தது. ஆயினும், இதுவே தொழில் வளமடைந்த நாடுகள் அனைத்திலும் மிக அதிகம்.

அண்மை ஆண்டுகளில் ஒரேயொரு துப்பாக்கி எதிர்ப்புச் சட்டம் மட்டுமே இயற்றப்பட்டது. இதுவும் நாடாளுமன்றத்தில் நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகு நிறைவேறியது. “ஒரு துப்பாக்கி வாங்க விரும்பும் ஒருவர் ஐந்து நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டும். இந்த நாட்களில் விற்பனை யாளர், வாங்குபவர் ஏதேனும் குற்றம் செய்தவரா என்பதைச் சரிபார்க்க வேண்டும்” என்று இச்சட்டம் கூறுகிறது.

அமெரிக்காவில் இழப்பீடு கோரி வழக்குத் தொடர்வது ஒரு திறன் வாய்ந்த ஆயுதமாக அமைந்துள்ளது. நுகர்வோர் குழுமங்கள் இதனை வெற்றி கரமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளன.

மைக்கேல்
ஆர்சினால்ட்*

அலெக்சாண்டிரியா, நாணல்தாள்

17 கோடி டாலர் செலவிலான ஒரு திட்டம்

அலெக்சாண்டிரியா நூலகம், பண்டைக்காலத்தில் பெரும்புகழ் வாய்ந்த கல்வி மையமாகத் திகழ்ந்தது. அது இன்று மறுபிறவியெடுத்து, அரபு உலகுக்கு புதியதொரு அறிவுக் கலங்கரை விளக்கமாக விளங்குகிறது.

அலெக்சாண்டிரியா நகரின் மத்தியப் பகுதியில் கிழக்குத் துறைமுகத்துக்கும் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் இடையில் ஆயிரம் கட்டடத்தொழிலாளர்கள் நான்கு பல்லு தூக்கிகளுடன் இரவு பகலாக பெரிய கட்டடம் ஒன்றை கட்டுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள ஏரியின் மத்தியில் உருளை வடிவில் 11 மாடிக் கட்டடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதை வடிவமைத்தது நார்வே நாட்டுக் கட்டடக் கலை நிறுவனமான ஸ்னோஹெட்டா வாகும். அந்நிறுவனம் 1989இல் 77 நாடுகளிலிருந்து 1,400 பேர் கலந்துகொண்ட கட்டட வடிவமைப்புப் போட்டியில் வெற்றிபெற்ற பெருமை யுடையது. மத்தியதரைக் கடலின் பின்னணியில் கதிரவன் உதிக்கும் போது அறிவுக் கலங்கரை விளக்கம் ஒன்று மீண்டும் உயர்ந்தெழுவது போல மாயத் தோற்றம் உண்டாக்குவதற்காக வட்ட வடிவம் தரப்பட்டது என்கிறார் அக் கட்டடத் திட்டத்தின் இயக்குநர் தலைவர் பேராசிரியர் மோஹ்சென் ஸஹ்ரான் என்பவர்.

பிப்லியோதிகா அலெக்சாண்டிரினா என்ற பெயருடன் ஒரு காலத்தில் அந்நகரில் விளங்கி மறைந்த பழையமையான நூலகத்தை

மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் நேரத்தில் புதிய தொழில் நுட்பத்துடன் கட்டடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. மன்னர் சீசர் அரசி கிளியோபாட்ரா காலத்தில் பழைய நூலகம் பரப்பியதைவிட மிக அதிகமாக அரபு நாடுகளிலும் அப்பாலும் புதிய நூலகம் அறிவொளி பரப்பும் என்று நம்பப்படுகிறது.

கட்டடத்தின் 36,770 சதுர மீட்டர் பரப்பளவில் 2,000 பேர் அமர்ந்து வசதியாகப் படிக்கலாம். எண்பது இலட்சம் நூல்கள், பத்திரிகைகள், கையெழுத்து ஏடுகள், மின்னணு நுண்படங்கள், கணினி தட்டுகள் முதலியவற்றை வைக்கலாம் ஃபிரான்ஸ் நாட்டின் உதவியுடன் அரபு, ஆங்கிலம், ஃபிரெஞ்சு மொழிகளில் உலகிலேயே மிகப் புதுமையான கணினிமுறை நூல்விவரப் பட்டியல் உருவாக உள்ளது. நூலகத்தில் அமைக்கப்படும் கோளரங்கம், தகவல்துறை கல்வி நிலையம், தொல் பொருள்கள், அழகெழுத்து, அறிவியல் இவற்றுக்கான அருங் காட்சியகங்கள் உலகமுழுவதிலு முள்ள மாணவர்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், பார்வையாளர்கள் எல்லோரையும் கவரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பலரும் படிக்க நூல்கள்

பழையமையான நூலகத்தினை மீண்டும்

உயிர்ப்பிக்கும் எண்ணம் 1974இல் உதித்தது. கேம்பிரிட்ஜில் பயின்ற வரலாற்றுப் பேராசிரியரும் பழையமையான அலெக்சாண்டிரியா நூலகத்தின் வாழ்வும் அழிவும் என்ற வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூலின் ஆசிரியருமான முஸ்தபா எல் அபாடி என்பவர்தான் பழைய அறிவாலயத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டவர். அவருக்கு பக்கபலமாக இருந்தவர் அலெக்சாண்டிரியா பல்கலைக் கழகத்துத் தலைவர் டாக்டர் லுட்ஃபோவெடர் ஆகும். இருவரும் சேர்ந்து எகிப்திய அரசு மற்றும் யுனெஸ்கோவின் உதவியை நாடினார்கள். முதலில் நூலகம் அமைக்க இயலுமா என்ற பூர்வாங்க ஆய்வு நடத்த யுனெஸ்கோ உதவியது. இணைய கணினி தளம் அமைக்க யுனெஸ்கோ நிதி உதவி அளிக்கிறது.

ஆராய்ச்சியாளர்கள் போன்ற அறிஞர் பெருமக்கள் பயன்படுத்தும் வகையில் நூலகம் அமைந்தால் போதும் என்று எல் அபாடி எண்ணியபோதிலும் முயற்சி பெரிய அளவில் வெற்றிபெறவே, பலதரத்தினருக்கும் பயன்படும் நூலகமாக ஆக்கும் எண்ணம் வந்தது. 'படிப்பவர் இல்லாமல் புத்தகம் மட்டும் இருந்து என்ன பயன்?' என்று கேட்டார் 'அல் அக்பர்' எனும் கெய்ரோ நாளிதழின் வார இலக்கியப்

முதல் இணையம் வரை

பகுதியின் ஆசிரியரும் எழுத்தாளருமான கமால் எல் கட்டானி, “என் மகனுக்குக் கணினியைப் பயன்படுத்தத் தெரியும். எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே என் காலத்தவருக்காக நூலகம் கட்டப் படவில்லை. இன்றைய தலைமுறையினருக்காகக் கட்டப்படுகிறது. பழைய தேசிய நூலகத்துக்குப் போய்வருவதில் நான் என்ன மகிழ்வடைந்தேனோ அதே போல இன்றைய மக்கள் புதிய நூலகத்தை அனுபவிக்கவேண்டும்” என்றார் அவர்.

நுழைவாயிலில் அஸ்வான் கருங்கல் பலகை நிறுத்தி, அதில் பழைய எகிப்தியச் சொற் சித்திரம் ஒன்றும், சீனத்துச் சித்திர எழுத்து ஒன்றும், அரபு மொழி எழுத்து ஒன்றும், கிரேக்க மொழி எழுத்து ஒன்றும் வரையப்படும். அலெக்சாண்டிரியா நகரம் எப்படி உலகத்துப் பயணப்பாதைகள் சந்திக்குமிடமாக உள்ளதோ அப்படி புதிய நூலகம் உலக மொழிகள், எழுத்துக்கள், சொற்கள் முதலியன சந்திக்குமிடமாக உள்ளது என்பதைக் காட்டுவது நோக்கம். பழைய பல்கலைக் கழகத்துப் பேருந்துகள் நிறுத்த இடமாக இருந்த மனையில் எகிப்து நாட்டின் அதிபர் முபாரக்கும் யுனெஸ்கோ இயக்குநர் தலைவர் பெட்ரிக்கோ மயூரும் புதிய நூலகத்துக்கான அடிக்கல் நாட்டி ஏழாண்டுகள் கழித்து 1995இல் அகழ்வாய்வு செய்தபோது பூர்வீகத்தில் அந்த இடம் அரண்மனையின் ஒரு பகுதியாக இருந்திருக்கும் என்று தெரியவந்தது. பூர்வீக நூலகம் எந்த இடத்தில் இருந்தது அதன் அமைப்பு எப்படி இருந்தது என்று யாருக்கும் ஒன்றும் தெரியாது.

பழைய நூலகம் புத்துயிர் பெறுவதை உற்சாகத்துடன் வரவேற்கும் பிற நாடுகள் பல உதவிகள் வழங்குகின்றன. ஆவணங்களைக் கொண்டு செல்ல உதவும் சாதனங்களை ஜெர்மனி கொடுக்கிறது. கையெழுத்து நூல்களைப் பாதுகாக்க

ஆய்வுக்கூடம் அமைக்க இத்தாலி உதவுகிறது. நாற்காலி மேசை முதலிய தளவாட சாமான்களை நார்வேயும், ஒளி ஒலி சாதனங்களை ஜப்பானும் வழங்குகின்றன. பழைய சூயஸ் கால்வாய் நிறுவன ஆவணங்களின் நகலை ஃபிரான்சு அன்பளிப்பாகத் தருகிறது. துருக்கி 10,000 நூல்களையும், ஆஸ்திரேலியா சில கலைப்

*கனடா இதழாளர், அலெக்சாண்டிரியா, எகிப்து.

பூர்வாங்க ஆய்வும் மத்திய தரைக் கடல் பகுதியில் புதிய நூலகம் முதன்மையாகத் திகழக்கூடும் என்று கூறியுள்ளது.

இந்த நோக்கம் நிறைவேறக்கூடும் என்கிறார் பேராசிரியர் சஹ்ரான். எகிப்தின் சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றம் விண் எட்ட புதிய

“அலெக்சாண்டிரியா, கூட்டு நினைவாற்றலின் தலைநகரமாகவும், இலக்கிய வாதிகள், அறிவியலாளர் ஆகியோரின் சுவர்க்கமாகவும் உருவெடுக்கும்”.

னி பொருள்களையும் கொடுக்கின்றன. இது வரை சேகரிக்கப்பட்ட மூன்று லட்சம் நூல்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதி அன்பளிப்பாக வந்தவை.

வளர்ச்சிக்கு ஒரு கவண்கல்

புராதன நூலகத்தை உயிர்ப்பித்தல் தொடர்பாக முந்தைய யுனெஸ்கோ பொது இயக்குநர் அமது மஹ்தார் எம் போ 1987இல் உலகளாவிய வேண்டுகோள் விடுத்தார். அப்போது அவர் புதிய நூலகம் மத்திய கிழக்கின் கலை பண்பாட்டுக்காட்சியையே மாற்றும் என்றார். யுனெஸ்கோவின்

நூலகம் ஒரு கவண்கல் சாதனமாக விளங்கும் என்கிறார் அவர். மேலும் பேசுகையில் “ஒரு நாடு பெருஞ் செல்வம் கொண்டிருந்து கலை, பண்பாட்டு வளம் கொண்டிராவிட்டால் அந்நாடு சிதைந்துவிடும். கிழக்கும் மேற்கும் ஒன்றையொன்று அறிந்துகொள்ள புதிய நூலகம் ஒரு பாலமாக விளங்கும். மனித குலத்துக்கே நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். ஆரம்பத் திலேயே கருவிலே திரு பெற்ற குழந்தைபோல் பிரகாசிக்காது என்றாலும், நற்பயன்கள் விளைய அநேக ஆண்டுகள் ஆகும்” என்று குறிப்பிடு கிறார்.

மறைந்த மாயம் என்ன?

அலெக்சாண்டிரியாவை மகா அலெக் சாண்டர் நிறுவினார். இங்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கம் இருந்தது. இது உலகின் எட்டு அதிசயங்களில் ஒன்று. கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இயங்கி வருவதாகக் கருதப்படும் புகழ்பெற்ற பண்டைய நூலகம் இருந்த இடமும் இதுதான். வடிவ கணிதத்தைக் கண்டுபிடித்த யூக்ளிடு, நிலப்படம் தயாரிப்பதைக் கண்டுபிடித்த தாலமி, இலக்கணம் கண்டறிந்த டயோனி சியஸ் திராக்ஸ் போன்ற சிந்தனையாளர்கள் இங்கு பணியாற்றியுள்ளார்கள். பின்னாளில் பழைய ஏற்பாடு என்று கிறித்தவர்கள் அழைத்த மறை நூலை இங்கிருந்துதான் 72 யூத குருக்கள் ஹீப்ருவி லிருந்து கிரேக்க மொழியில் பெயர்த்தார்கள்.

அலெக்சாண்டிரியாவைக் கடந்து செல்லும் கப்பல்களில் எழுத்துப் படிகள் இருந்தால், அவற்றைக் கடத்தி வருவதற்கும் இந்நூலகம் ஏற்பாடு செய்தது. உலகிலுள்ள நூல்கள் அனைத்தையும் தனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பது இதன் நோக்கமாக இருந்தது. இது நூல்களின் மூலத்தைத் தான் வைத்துக் கொண்டு அவற்றின் படிகளை உரிமையாளர்களிடம் கொடுத்து விடும். இதில் 5-7 இலட்சம் எழுத்துப் படிகள் இருந்தன. இவை பப்பைரஸ் என்ற நாணல் தோகையில்

எழுதப்பட்டிருந்தன. இவை, பட்டு அல்லது தோலில் சுற்றுப்பட்டு மேல்மாடச் சிற்றறைகளில் சேமித்து வைக்கப்பட்டன. இவை 600 ஆண்டுகளாக, ஓர் அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப் பட்டிருந்தன. இந்த அருங்காட்சியகம், புகழ்பெற்ற ஏழாம் கிளியோபாத்ரா அரசியின் அரண்மனைக்கு அருகில் அமைந்திருந்தது.

இந்த கிளியோபாத்ராவின் முதல் கணவன் ஜூலியஸ் சீசர், கி.மு.48இல் அலெக்சாண்டிரியாவின் ஒரு பகுதியை எரித்துவிட்டதாகவும், அதில் இந்த நூலகமும் அழிந்து விட்டதாகவும் கூறுவர். ஆனால், வரலாற்றாசிரியர்கள் வேறு காரணங்கள் கூறுகின்றனர். கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டில், பால்மெரா அரசி செனோபியாவுக்கும் பேரரசர் ஆரிலியன் படைகளுக்கு மிடையில் நடந்த சண்டையில் இந்நூலகம் மறைந்திருக்கலாம் என இவர்கள் கூறுகிறார்கள். இல்லையெனில், 4ஆம் நூற்றாண்டில் புறச் சமய நூல்களைக் கிறித்தவர்கள் அழித்தபோது இந்நூலகம் அழிக்கப் பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது; இல்லாவிட்டால், ஏழாம் நூற்றாண்டில், ஓர் அரபுத் தளபதி இந்நகரை ஆக்கிரமித்திருந்தபோது பொதுக் குளியலறை களில் வென்னீர் போட பொது ஆவணங்களை யெல்லாம் எரிக்க ஆணை யிட்டபோது இந்நூலகமும் எரிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்கின்றனர்.

ஆஃப்ரிக்கப் படங்களைப் பார்க்க ஆளில்லை

ஆஃப்ரிக்காவில் தயாரான திரைப் படங்களை ஆஃப்ரிக்கர்கள் பார்க்கும்படி செய்வதற்கு என்ன செய்யலாம்? இந்தச் சிக்கலைச் சமாளிப்பது பற்றிய ஒரு பயிரலரங்கம் இவ்வாண்டு பிப்ரவரி 27, முதல் மார்ச் 6 வரை ஊவாடூசூவில் (பர்க்கினோ ஃபாசோ) நடந்த அனைத்து ஆஃப்ரிக்கத் திரைப்படம் மற்றும் தொலைக் காட்சி விழாவில் நடைபெற்றது.

இச்சிக்கலுக்கான தீர்வு உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது. ஏனெனில், மலிவான அமெரிக்கப் படங்கள், குங்-பூ திரைப் படங்கள், இந்திப்படங்கள், லத்தீன் அமெரிக்காவின் மலிவுப்படங்கள் ஆகியவற்றின் குப்பைக்கூடையாக ஆஃப்ரிக்கா விரைவாக மாறிவருகிறது. விழாவில் காட்டப்படும் படங்களில் 90% படங்களை மீண்டும் ஆஃப்ரிக்காவில் பார்க்க முடியாது. ஏனென்றால், “அங்கு இவற்றைத் திரையிட வெளியிடுவோர் இல்லை. இறக்குமதி யாளர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள்” என்று டொமனிக்வாலோன் கூறுகிறார். இவர், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்காக இந்தச் சிக்கல் குறித்து ஓர் அறிக்கை எழுதியிருக்கிறார்.

ஃபிரெஞ்சு மொழி பேசப்படும் ஆஃப்ரிக்காவில் அங்காடி முழுவதும் ஆஃப்ரிக்கத் திரைப்பட அமைவனத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. இது, திரையரங்கு உரிமையாளர் களுக்குப் படங்களைத் திரையிடக் கொடுக்கிறது. திரையரங்குகள், தங்கள் வசூலில் 30%-40%ஐ இந்த அமைவனத்திற்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இதற்கு மாறாக, ஆஃப்ரிக்கத் திரைப்படங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்குக் கொடுக்கப் படுகின்றன. எனவே, ஆஃப்ரிக்கத் திரையரங்குத் திரைகளில் எல்லாம் காணப்படுவது கில்வெஸ்டர் ஸ்டால் லோனும், ஆர்னால்ட் ஷ்வார்ஷ்டனாகருமே ஆவர். புறநகர்களில் உள்ள திரையரங்குகள் திருட்டு ஒளிப் பேழைப் படங்களை மட்டுமே காட்டுகின்றன.

ஆனால், இதற்கு ஆங்காங்கே எதிர்ப்பும் கிளம்பியுள்ளது. காமரூன் படத்தயாரிப்பாளர் பாசக் பா கோபியோ, கடந்த 4 ஆண்டுகளாக “எக்ரான்ஸ் நோயர்ஸ்” என்ற திட்டத்தைச் செயற்படுத்தி வருகிறார். இதன்படி இம்மண்டலத்திலுள்ள ஃபிரெஞ்சுப் பண்பாட்டு மையங்களின் மூலமாகக் காமரூன், ரீகபோன், காங்கோ-பிராசாவில், மத்திய ஆஃப்ரிக்கக் குடியரசு, சாடு போன்ற நாடுகளில் ஆஃப்ரிக்கத் திரைப்படங்கள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

ஆனால், ஆஃப்ரிக்கத் திரைப்படங்களை உதவித் தொகையளித்து விநியோகிக்க வேண்டும் என்று திரையரங்கு மேலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். ஏனென்றால், அவற்றைப் பார்க்கப் பெருங்கூட்டம் வருவதில்லை. ஆஃப்ரிக்கத் திரைப்படத்தயாரிப்புக்குச் சட்டப்படி நிதிவழங்க வேண்டுமென பெரிய தொலைக்காட்சி இணைவனங்களை வலியுறுத்தவேண்டும்

புதிய நூலகம் 2,000 ஆவது ஆண்டுக்குள் திறக்கப்படும்.

எல் கட்டானியும் புதிய நூலகம் எகிப்துக்கும் ஐரோப்பாவுக்குமிடையே ஒரு பாலமாகத் திகழும் என்கிறார். நடுநிலக் கடற் பகுதியின் கலை, பண்பாட்டைப் பொறுத்து முக்கியமாக சமயங்கள் பொறுத்து ஐரோப்பா கண்டத்துக்கும் எகிப்துக்கும் ஒற்றுமை உண்டு எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஐரோப்பிய சமயங்களின் வேர்கள்; எகிப்தில் உள்ளன என்கிறார் அவர். அலெக்சாண்டிரிய எழுத்தாளர் எட்வர் அல்கராட் என்பவர் புதிய நூலகம் அறிவுக் களஞ்சியமாகவும், இலக்கிய விற்பன்னர்களும் அறிவிப்பாளர்களும் கூடுமிடமாகவும் விளங்க வேண்டும் என்ற ஆசையைத் தெரிவிக்கிறார்.

எகிப்திய இளைஞர்கள் கல்வி கற்பதில் புதிய நூலகம் பேருதவியாக இருக்குமென்று சொன்னால் அது சரியான கூற்றாகும். எகிப்தின் மக்கள் தொகையில் பாதிப்பேர் 20 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள். ஆராய்ச்சி

சிக்கான வசதி குறைவாயிருப்பதால் இன்றைய எகிப்து மாணவர்கள் முனைவர் பட்டம் பெற நான்கு ஆண்டுகள் வேண்டியிருக்கிறது என்றும், அதே சமயம் மேலை நாடுகளில் இரண்டே ஆண்டுகளில் பட்டம் பெற முடிகிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார் சஹ்ரான்.

அலெக்சாண்டிரியா பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று வரும் 80,000 மாணவர்கள் புதிய நூலகத்தின் பயனாளிகளாக இருப்பார்கள். இப்போது பல்கலைக் கழக நூலகத்தில் 250,000 நூல்களே உள்ளன. எகிப்திய தேசிய நூலகத்தில் 15 இலட்சம் நூல்கள் இருக்கின்றன. அரபுநாடுகளின் அறிஞர் பெருமக்கள் இனி அமெரிக்கா அல்லது பிரிட்டனுக்குப் போகுமுன் அல்லது போவதற்கு பதிலாக புதிய நூலகம் வருவார்கள். பிற நாட்டினரைப் புதிய நூலகம் கவர்ந்தால் அது முக்கிய பங்கு ஆற்றும் நிலை உருவாகும்.

(ஐம்பத்தி நான்காம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உலகின் மிகப்பெரிய நூலகங்கள்

நூலகங்களில் எத்தனை அச்சடித்த நூல்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பொறுத்து நூலகங்கள் ஒப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால், இது நம்மை ஏமாற்றிவிடக்கூடும். ஏனென்றால், நூல் என்பதற்கு ஒவ்வொரு நாடும் ஒவ்வொரு பொருள் வரையறையைக் கொண்டிருக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, மால்கோவின் அரசு நூலகம், இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட எந்த வெளியீட்டையும் ஒரு நூல் எனக் கணக்கிடுகிறது. இதில் இதழ்களும் அடங்கும். இந்த அடிப்படையில் அது தன்னிடம் 3 கோடி நூல்கள் இருப்பதாகக் கூறுகிறது. செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நூலகத் திலும் இதே அளவு நூல்கள் உள்ளன. இதற்கு மாறாக, ஃபிரான்சில், ஒரு நூல் என்பது 50 பக்கங்களுக்குமேல் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும், அது பருவ இதழாக இருக்கலாகாது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

வாஷிங்டனில் 1800 இல் நிறுவப்பட்ட அமெரிக்க நாடாளுமன்ற நூலகம், உலகிலேயே மிகப்பெரியது எனக் கருதப்படுகிறது. இங்கு 2-9 கோடி நூல்கள் உள்ளன. பெய்ஜிங்கிலுள்ள ஜீனாவின் தேசிய

நூலகத்தில் 1.6 கோடி நூல்கள் இருக்கின்றன. இவ்விரு நூலகங்களையும் அடுத்து, ஐந்து நூலகங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றிலும், ஒரு கோடி முதல் 1.3 கோடி வரை நூல்கள் உள்ளன. இவற்றில் அமெரிக்காவிலுள்ள ஹார்வர்ட் பல்கலைக் கழக நூலகம், நியூயார்க் பொது நூலகம், ஜெர்மனியில் 1994இல் திறக்கப்பட்ட ஃபிராங்க்ஃபர்ட் நூலகம் அடங்கும்.

லண்டனிலுள்ள பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் உள்ள நூல்களின் எண்ணிக்கை 1.2 கோடி. இது, 1996இல் பாரிசில் திறக்கப்பட்ட ஃபிரெஞ்சு அரசு நூலகத்திலுள்ள நூல்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமம். இதில், பழைய தேசிய நூலகத்திலிருந்த நூல்கள் அனைத்தும் அடங்கியுள்ளன. இதனை மிகப்பெரும் நூலகம் என்று அழைக்கின்றனர்.

எகிப்திலுள்ள அலெக்சாண்டிரியா நூலகத்தில் இறுதியில் 80 இலட்சம் நூல்கள் இடம் பெற்றிருக்கும். அப்போது, இது, ஃபிரான்சின் அரசு நூலகத்திற்கு அடுத்த படியாக, பெர்லின், பெர்க்லி (கலிபோர்னியா), புக்காரஸ்டிலுள்ள ருமேனியக் கழகம் ஆகிய

லத்தீன் அமெரிக்கா அபாயத்தில்

அலைவரிசைகள்

ரஃபேல் ரோன்காக்கலியோலோ*

லத்தீன் அமெரிக்காவில் சமுதாய வானொலி நிலையங்களுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளதாக இந்த வானொலிகளின் தீவிர ஆதரவாளர் ஒருவர் எச்சரிக்கிறார்.

முடிகிறது. இவ்வாறு வானொலி நிலையங்கள் தனித்தியங்குவதற்குரிய வகையில் ஃபிரான்ஸில் 1982 இல் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இதைப் பின்பற்றி பல ஐரோப்பிய நாடுகளும் சட்டத்தை திருத்தியமைத்துள்ளன.

ஆஃப்ரிக்காவிலும், ஆசியாவிலும் உள்ளூர் வானொலி நிலையங்கள் வளர்ச்சி மிகவும் வியக்கத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. சமுதாய வானொலி ஒலிபரப்பு மிகப் பெரும் வளர்ச்சி பெறும் ஆற்றல் தென் ஆஃப்ரிக்காவில் அதிகமுள்ளது என்று தென் ஆஃப்ரிக்கா தகவல் நிலையம் கூறுகிறது. இந்தக் கண்டங்களில், அறியாமையை அகற்றவும், கல்வியை வளர்க்கவும், நல்வாழ்வு, சுற்றுப்புறச்சூழல், வேளாண்மை, நிபந்தனா மற்றும் மக்களாட்சி போன்ற குடான பிரச்சினைகள் குறித்த தகவல்களை ஒலிபரப்பி சமுதாய வானொலி உதவிபுரிந்து வருகிறது. ஆனால், உலகின் ஒரு பகுதியான லத்தீன் அமெரிக்காவில் மட்டும் சமுதாய வானொலிக்கு எதிர்ப்பு உள்ளது.

கல்வி ஒலிபரப்பில் ஈடுபட்டும், தொழி லாளர் நலச் சங்கங்களுக்காகவும், பல்கலைக் கழகங்களுக்காகவும், உள்ளூர் மக்களுக்காகவும் குரல்கொடுத்து வந்த சமுதாய வானொலி அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக லத்தீன் அமெரிக்காவில் இயங்கி வந்துள்ளது. உள்ளூர் சந்தை விலை விவரம் முதற்கொண்டு எல்லா வகையான செய்திகளையும் இந்த வானொலி நிலையங்கள் கொடுத்து வந்துள்ளது என்று ▶

பெருவியச் சமூகவியலறிஞர், இதழாளர், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர். உலகச் சமுதாய வானொலி ஒலிபரப்பாளர்கள் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர்.

தான்சானியாவில் தார் எஸ்-சலாமிலுள்ள ஒரு கத்தோலிக்க வானொலி நிலையத்தின் அறிவிப்பாளர்,

காரணமாகவே ஒவ்வொரு கண்டத்திலும் அவற்றால் பீடுறடை போடமுடிகிறது.

மக்களாட்சி இயக்கங்களின் வளர்ச்சி காரணமாகவும், தனி மற்றும் பொது அமைப்பு களின் நெருக்கடி காரணமாகவும், சமுதாய வானொலி, உலகமெங்கும் வேறுவாழ்வு பரவத் தொடங்கிவிட்டது. இதற்குப் புதிய மற்றும் நல்ல தொழில்நுட்பம் வாய்ந்த சாதனங்களும், மலிவான பண்பலை ஒலிபரப்புக் கருவிகளும், மற்றும் ஒலிபரப்புத்துறையில் அரசு செலுத்திவந்த தனித்துய்ப்பு தனியுரிமை படிப்படியாக மறைந்து போனதும் முதன்மைக் காரணமாகும்.

சான்றாக, அமெரிக்காவிலோ, ஆஸ்திரேலியாவிலோ மற்றும் கனடாவிலோ உள்ளதுபோல அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு சட்டப்பாதுகாப்பு தரப்படும்போது, அவை வணிக ஒலிபரப்பு நிலையங்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து சச்சரவின்றி இயங்க

© சே. வயிராஜி / பரணேஸ் டீக்கர்ஸ், வண்டன்

ஒலிபரப்புத்துறையில் அரசு வானொலி நிலையங்களும், பெரிய அளவில் இயங்கும் தனியார் வானொலி நிலையங்களும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அதே சமயத்தில், சமுதாய நலன் கருதி சமுதாய மக்களால் சொந்தமாக நடத்தி, நிருவகித்து வரப்படும் சமுதாய வானொலி நிலையங்களைக் கொண்ட தனி உலகமொன்றும் இயங்கி வருகிறது. இந்த மாற்று வானொலி நிலையங்கள் குடிசைப் பகுதி, சிற்றூர் அல்லது தீவு தவிர வேறு எங்கும் இயங்குவதில்லை. இவற்றில் பல, உள்ளூர் பணியாளர்களை வைத்தே இயங்கும் சிறிய நிலையங்களாகும்.

இந்த சமுதாய வானொலி நிலையங்கள், பராமரிப்பிற்காக சில சமயங்களில் சிறிய விளம்பரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டாலும், விளம்பரங்களிலிருந்து பணம் ஈட்டும் வணிக வானொலிகளைப் போல ஆதாய நேரத்தில் ஒருபோதும் செயல்படுபவையல்ல. உள்ளூர் மக்களின் சேவையொன்றே அவற்றின் நோக்கமாகும். அமைதி, கலைபண்பாடு மற்றும் மக்களாட்சி வளர்ச்சியில் அவை ஆற்றிவரும் பங்கு

உலக சமுதாய வானொலி ஒலிபரப்பாளர் சங்கத்தில் லத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியா நாட்டு உறுப்பினருமாக இருக்கும் ஜோஸ் இக்னேஸியோ லோபாய் விஜில் என்பவர் கூறுகிறார். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் படிப்பதற்கும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் தங்களுக்குச் சேரவேண்டிய ஊதியத்தை தராமல் எவ்வாறு தங்களது வேலை தருநர்கள் ஏமாற்றினர் என்பதை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்தும் இந்த வானொலிகள் உதவியுள்ளன. குழந்தைகள் அம்மையூசி குத்திக்கொள்வதற்கும், சாதாரண மக்கள் தெளிவுபெற்று பேசுவதற்கும் இவை உதவியுள்ளன.

லத்தீன் அமெரிக்காவில் 2,000 -க்கும் மேற்பட்ட சமுதாய வானொலி நிலையங்கள் ஒலிபரப்பாகி வருகின்றன. இவற்றில் 400 நிலையங்கள், உலக சமுதாய வானொலி ஒலிபரப்பாளர் சங்கத்தில் இணைக்கப்பட்டவையாகும். இது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட இரட்டிப்பு மடங்காகும். இவற்றின் எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டிருந்தாலும், இந்த நிலையங்கள் சட்டமுறையான ஏற்பினைப் பெறுவதில் இடர்பாடுகள் உள்ளன.

அண்மைக் காலம் வரை, உள்ளூர் வானொலி நிலையங்கள் எந்தவித பிரச்சனையுமின்றி வணிக ஒலிபரப்பு நிலையங்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டுவந்தன. ஆனால், கடந்த சில ஆண்டுகளாக வணிக ஒலிபரப்பு நிலையங்களின் ஆதிக்கம் ஆதாயம் கருதாத இந்த சிறிய வானொலி நிலையங்களை தலைதாக்கவிடாமல் ஆக்கி விட்டன. இந்த தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால், இப்போது குறைந்த சில நிலையங்களே சமுதாய

ஒலிபரப்புத்துறையில் நிலைத்துள்ளன.

லத்தீன் அமெரிக்காவில், பல சமுதாய வானொலி நிலையங்கள் வரையறை செய்யப்பட்ட அலைவரிசை குறித்தளிக்கப் படுவதற்காகவோ அல்லது ஒலிபரப்புச் செய்வதற்குரிய அரசு அனுமதிக்காகவோ காத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அவை பொது நிறுவனமாகவோ அல்லது தனியார் நிறுவனங்களாகவோ பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் (பல்கலைக் கழகங்களுடன், வட்டாரங்கள் அல்லது

லத்தீன் அமெரிக்காவின் பெரும்பாலான சமுதாய வானொலி நிலையங்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட அலைவரிசை ஒதுக்கப்படுவதற்காக அல்லது ஒளிப்பரப்புவதற்கான அதிகாரபூர்வ அனுமதிக்காகக் காத்திருக்கின்றன.

நகரங்களுடன் இணைக்கப்பட்டவையாய், அவை அரசியல் பின்னணி எதுவும் இல்லாத, ஆதாயம் கருதாத அமைப்புகளாக செயல்படுவதே அவற்றின் தனிச்சிறப்பு அம்சமாகும்.

உள்ளூர் சமுதாயத்துடன் அவை தொடர்பு கொண்டுள்ளன என்பதால், அவை சிறியவை என்றோ அல்லது வசதியற்றவை என்றோ கருதுதல் கூடாது. இப்போதுள்ள நிலையங்கள் அவற்றின் தொழில்நுட்ப ஆதாரங்களை மேம்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துவருகின்றன. டிரினிடாட் வானொலி

பொலீவியாவில் ஒரு "ரேடியோ எஸ்பெரான்சா" நேரடி ஒலிபரப்பு.

போன்ற புதி வானொலி நிலையங்கள் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளுடன் தொடங்க முயற்சி எடுத்துள்ளது. பல வானொலி நிலையங்கள் மோசமான ஒலிபரப்பு கருவிகளுடன் இயங்கி வருகின்றன. ஆனால், அவை அதற்குப் பதிலாக, செய்தி அறையில் கணினிகளை பொருத்தியுள்ளன. சில இணையம் மூலம் ஒலிபரப்புகின்றன.

சமுதாயப்பற்று இருக்கிறது என்பதாலே, இந்த வானொலி சலிப்பு தட்டக்கூடிய எந்த நிகழ்ச்சிகளையும் தருவதில்லை. இப்போதெல்லாம் திறந்த மனப்பாங்குடன் வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களையும் தொடக்கூடியவாறு அறிவார்ந்த நிகழ்ச்சிகளையே இவை தருகின்றன.

ஐரோப்பாவில் எப்போதும் ஆதாயம் கருதும் வணிக ஒலிபரப்பிற்கும், சமூக கலை பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் முழுமை யான பங்கு வகிக்கும் சமுதாயப்பணியே குறிக்கோளாக கருதும் சமுதாய வானொலிகளுக்கும் இடையே ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பார்கள். ஆனால் லத்தீன் அமெரிக்காவில் இவ்வாறு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதில்லை. ஏனெனில் அரசுக்குச் சொந்தமான வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிலையங்களில் அரசியல் கருவிகளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே, இங்கு சமுதாய அல்லது கலை பண்பாட்டு மதிப்பு சிறிதும் இருப்பதில்லை.

எல்சால்வடாரில், அண்மையில் பிறப்பிக்கப்பட்ட தொலைத்தொடர்பு சட்டம் ஆதாயமடையும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கே சாதகமாகவும், அமலில் உள்ள ஒழுங்குமுறை விதிகள் நாட்டின் இரண்டாவது பெரிய தனியார் தொலைக்

மாற்று வானொலி

"மாற்று" வானொலி நிலையங்கள் பல்வேறு சொற்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சமுதாய வானொலி, சுதந்திர வானொலி, திருட்டு வானொலி, உள்ளூர் வானொலி, ஆதிசூடி வானொலி, கல்வி வானொலி, புரட்சி வானொலி - இப்படிப் பல பெயர்கள். இந்த வகை வானொலிகள் உலகில் 20 இருப்பதாக அண்மையில் வெளியான ஒரு நூல் கூறுகிறது. இவை, "நிலை பெற்ற" வானொலி நிலையங்களுடன் சேர்ந்து இயங்கிவருகின்றன.

இவற்றில் பெரும்பாலானவை உலகச் சமுதாய வானொலி ஒலிபரப்புச் சங்கத்தில் அல்லது பன்னாட்டு ஒலிபரப்புச்சங்கத்தில் உறுப்பினர்கள். இதில் சமுதாய வானொலி ஒலிபரப்புச் சங்கம், 1983இல் ஐ.நா. உலகச் செய்தித் தொடர்பு ஆண்டின்போது நிறுவப்பட்டது. இது உலகெங்குமுள்ள சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமான வானொலி நிலையங்களை அல்லது சமூகம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்கிணைத்து ஊக்குவிக்கிறது. இதன் தலைமைச் செயலகம் மான்ட்ரியாவில் உள்ளது. இதில் ஐந்து கண்டங்களையும் சேர்ந்த 2,000 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்.

பன்னாட்டு ஒலிபரப்புச் சங்கம், 1946 இல் அனைத்து அமெரிக்க ஒலிபரப்புச் சங்கமாகத்

தோன்றி, இப்போது மான்ட்லீடியோவில் (உருகுவே) தலைமையிடத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் இப்போதைய பெயர் 1985இல் ஏற்பட்டது. இது பன்னாட்டுத் தொழில் நுட்பத் தரங்களுக்கும் சட்டங்களுக்கும் இணக்கமான நிகழ்ச்சிகளை ஆதரிக்கிறது. சமுதாய வானொலி நிலையங்கள் அதிகாரபூர்வ அலைவரிசைகள் இல்லாமல் இயங்குவதாகக் கூறி அவற்றை இது கண்டிக்கிறது. எனினும், இது கருத்துகளைச் சுதந்திரமாக வெளியிடுவதை ஆதரிக்கிறது.

தேசிய அளவிலும், பன்னாட்டளவிலும், அரசுச் சார்பிலும், தனியார் சார்பிலும் உள்ள வானொலி நிலையங்களுக்கும் அமைவளங்களுக்குமிடையிலான ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிக்கிறது.

* எஸ்.ஓ.ராஸ் ரேடியோஸ் ஆல்ஃபிரிடோ பூயிரா, எட்வர்டோ குருஷேட் மற்றும் ஆஸ்கார் ஆர்க்கேயோ (1998)

- Amarc: <http://www.ar.arc.org>
Phone: (514) 9820351
- Ar: <http://www.distrinet.com.uy/air-lab/>
Phone : (59) 824088121

ஊனமுற்றோர்க்கு முளை அலைகள்

முடக்குவாதத்தால் முற்றிலும் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் விரைவிலேயே கணிணித் திரைகளில் தங்கள் மூளையிலிருந்து எழும் மின்னசைகள் மூலம் எழுதலாம்.

அமெரிக்காவில் ஒன்றும், ஜெர்மனியில் ஒன்றுமாக இரு ஆராய்ச்சிக் குழுக்கள் ஒரு சாதனத்தைக் கண்டுபிடித்துள்ளன. இது ஒரு சிறிய மின் முனைகளை உடையது. இதனை மண்டையின் உச்சியில் பொருத்திவிட்டால், அது மூளையிலிருந்து எழும் அலைகளைப் படிக்கிறது. முளை நரம்புச் சிதைவினால் பாதிக்கப்பட்ட மூன்று நோயாளிகள் இந்த முறையைப் பயன்படுத்தி, அரைமணி நேரத்தில் ஒரு சிறு வாக்கியத்தை எழுதினார்கள்.

இந்த நோயாளிகள் எந்த வகையிலும் கருத்தை வெளிப்படுத்த இயலாதவர்கள் என்று அலபாமா பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த எட்வர்ட் டாப் கூறுகிறார். இவரது கட்டுரை, நியூ சயன்டிஸ்ட் என்ற இதழில் 1999 ஜனவரி இதழில் வெளியாகியுள்ளது. இவரும், டுபிங்கன் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நீல்ஸ் பிரபாமர் என்பவரும் மூளை மேலுள்ள சாம்பல் நிறப்பொருளிலிருந்து வெளிப்படும் மின்னசைகளைப் பதிவு செய்கிறார்கள். நோயாளிகள், ஆக்கமுறை யான அல்லது எதிரிடையான சைகைகளைத் தெரிவிப்பதற்குரிய தங்கள் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவதன்மூலம் ஒரு சறுக்குச் சட்டத்தின் மேல்கீழ் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம். இச்சட்டம் 32 எழுத்துகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, திரையில் புள்ளிக் குறிகளை இடுகிறது.

இரு குழுக்களும் ஒரு கணிணிச் செயல் முறையை எழுதிவருகின்றன. இது, சொற்றொடரின் சூழலையும், மொழியில் சொற்கள் எத்தனை முறை பயன்படுத்தப் படுகின்றன என்பதையும் பொறுத்து, முதல் சில எழுத்துகளிலிருந்து எழும் சொற்களை எதிர் பார்த்துச் செயல் முறையை விரைவு படுத்தும்.

உலகெங்குமுள்ள வேறுபல ஆராய்ச்சியாளர்கள், முடக்குவாத நோயாளிகளின் அவலத்தைக் குறைப்பதற்காக மூளைச் சைகைகளின் ஆற்றலை மேம்படுத்த முயன்று வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஓர் ஆஸ்திரேலியக் குழு, மூளை நுண்ணாய்வுக் கருவியில் பதிவான சைகைகளிலிருந்து ஒரு விசையை நோயாளிகள் இயக்கும்படி செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறையைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அமெரிக்காவில் அட்லான்டாவைச் சேர்ந்த ஒரு குழுவினர், இரு நோயாளிகளின் மூளைகளில் மின் முனைகளைப் பொருத்தி, கணிணித் திரையில் செய்திகளை அவர்கள் எழுதிக் காட்டச் செய்தார்கள். ஆனால், இதற்கு ஓர் ஆபத்தான மூளை அறுவைச் சிகிச்சை தேவை.

© தள வரிபிரதீபர் பரமேஸ்வரன், மீனாட்சி

காட்சி நிறுவனத்தையே மூடிவிடக்கூடிய ஆபத்தான நிலைக்கு பெரிய முதலீடுகளுக்குச் சாதகமாக உள்ளன. உருகுவே நாட்டில் வானொலி ஒலிபரப்பிற்கு உரிமங்களைப் பெற பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் ஒப்புதல் அவசியமாகும். உரிமமின்றி ஒலிபரப்பு செய்பவர்களுக்கு சிறைத் தண்டனைதான் மிஞ்சும். சில நாட்டில் ஒலிபரப்புக் கருவியின் விசை சக்தி 1 வாட் அளவுதான் பயன்படுத்த வேண்டும். பிரேசில் அர்ஜென்டினா போன்ற நாடுகளில் பொதுமக்கள் விருப்பத்தெரிவை மட்டுப்படுத்தும் அளவிற்கு புதிய சட்டம் வரும் சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

சட்டச்சிக்கல் எதுவுமின்றி வானொலி நிலையங்கள் இயங்கக்கூடிய பெருநாட்டில் ஆதாயம் கருதா வானொலி நிலையங்கள் இயங்குவதற்கு அடிப்படை தேவையான நிதியை திரட்ட சிறிய விளம்பரங்கள் மூலம் காசு பெறுமதை தடை செய்து, அண்மையில் மார்ச் 1998இல் புதிய சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசிடமிருந்து எந்தவிதமான நிதியுதவியோ, ஆதரவோ கிடைக்காத நிலையில் இந்த வானொலி நிலையங்களை மூடுவதை தவிர வேறுவழியில்லை. இதற்காக அரசை குறை சொல்வது பயனற்றுத்தான் போகும்.

இது குறித்து பணியாளர்கள் அரசு அதிகார அமைப்புகளின் மீதான புகார்களை விசாரணை செய்வதற்குரிய தீர்ப்பாயத்திடம் புகார் செய்து பயனில்லை. அமெரிக்க நாட்டு அமைப்பின் பத்திரிகை சுதந்திர அதிகாரிகள் அரசை இதுகுறித்து அணுகியபோதும் அவர்களது முயற்சி பலனற்றுப் போனது.

அவற்றில் நாட்டின் வடபகுதியில் 4,00,000 நேயர்களைக் கொண்ட ரேடியோ கியூடிவாலுவும் ஒன்று. இது நாட்டின்

வடபகுதியில் இயங்கும் மத்திய அலை வரிசை நிலையமாகும். ஏழ்மையை ஒழிக்க வெற்றிகரமான முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்காக சென்ற ஆண்டு ஐ.நா. பரிசு பெற்ற இந்தியத் தலைவரின் பெயர் இந்த நிலையத்திற்கு இடப்பட்டுள்ளது.

இது, வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் அமைப்பான 'புரோப்புலஸ்டா ரீஜனல்' என்ற அரசு சாராதன்னாட்சி நிறுவனத்துடன் இணைந்த ஒரே நிலையமாகும். இந்த நிலையத்தில் அரசு சாராதன்னாட்சி பல்கலைக்கழகங்களும் சமய சங்கங்களும் தொழிலாற்றுநர்களும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது, எல்நினோ பருவக் கோளாறினால் ஏற்பட்ட மழைகளிலிருந்தும் வெள்ளங்களிலும் மக்களைக் காப்பாற்ற பெரிதும் உதவியது.

இந்த நிலையம் உள்ளூர் நிகழ்வுகள், கதை, கட்டுரைகளை எழுத நடத்திய போட்டி நிகழ்ச்சிகள்தான், வடக்கு பெருவில் உள்ள நகரங்களிலிருந்து 1,300க்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களை கவர்ந்தது என்று நேயர்கள்கூறுகின்றனர். பனாசோனிக் போன்ற மற்ற நிறுவனங்கள் நடத்திய பாட்டு விழா நிகழ்ச்சிகள் வணிக ஒலிபரப்பில் கிடைக்காத அளவிற்குப் பரட்டுகளை ரசிக்க உதவியது மட்டுமல்லாமல் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நேயர்களிடையே மிகவும் புகழ் பெற்றனவாக இருந்தன.

பெருநாட்டின் கியூட்டிவாலு என்ற ஒரு வானொலி நிலையத்தின் எதிர்காலம் மட்டும் பேரிடரான நிலையில் இல்லை. இன்னும் அமேசான் காட்டுப் பகுதியிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் மாரானான் (ஐம்பத்தி நான்காம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

லைலா ஷகீத்

பாலஸ்தீனத்

தூதரின் மன உறுதி

பள்ளிப் பருவ நாட்களிலிருந்தே லைலா ஷகீத் பாலஸ்தீனத்திற்காகப் போராடி வருகிறார். இன்று ஃபிரான்சில் பாலஸ்தீனத்தின் அதிகாரமுறையான சார்பாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். தனிப் பாலஸ்தீன நாடு அமைக்கவும், மனித உரிமைகளுக்காகவும், மத்திய தரைக்கடல் நாகரிகத்தின் இதயமாக விளங்கும் சமாதான சகவாழ்வுக்காகவும் அவர் தொடர்ந்து போராடி வருகிறார்.

ஃபிரான்ஸ் நாட்டில் பாலஸ்தீன பிரதி நிதியாகவும், பாலஸ்தீன அதிகார அமைப்பின் செய்தித் தொடர்பாளராகவும் அடிக்கடி பத்திரிகைகள் உள்ளிட்ட மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களில் இடம் பெற்று வந்த உங்கள் பெயர் அண்மையில் தான் அரபுலக 'யார், எவர்?' நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதைப் பற்றி...

பாலஸ்தீன இன்னும் தனி நாடாகவில்லை என்பதால் நான் அதன் தூதரல்ல. எனினும் அங்கீகாரம் பெற அரைநூற்றாண்டு காலமாக போராடி வரும் மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நான் இருவகையில் செயல்பட வேண்டியுள்ளது. ஒன்று, பாலஸ்தீன மக்களின் அரசியல் உரிமைகளுக்காக ஃபிரான்ஸ் மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளுடன் நெருக்கமான உறவைப் பேண வேண்டும். மற்றொன்று, எல்லோரும் ஏற்கும் வகையில் உண்மைகளை மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்த வேண்டும். பாலஸ்தீனம் மக்களே இல்லாத நாடு; வெறும் பாலைவனம். யூதர்களுக்காக இஸ்ராயில் உருவாகும்போது, பாலஸ்தீன பெயரே வரைபடத்திலும், வரலாற்றுப் புத்தகத்திலும் இல்லாமல் போய் விடும் என்று கருதப்பட்டது. பாலஸ்தீன மக்களுக்கு அங்கீகாரம் அளித்தால் தங்களுக்கு ஆபத்து என்று இஸ்ராயில் மக்கள் நினைத்தார்கள். பாலஸ்தீனியர்களுக்கு அங்கீகாரம் அளித்தால் அது இஸ்ராயில் மக்களுக்கு துரோகம் செய்ததாகி விடும் என்று ஐரோப்பியர்கள் நினைத்தார்கள். இதை

யெல்லாம் எதிர்த்து போராட வேண்டியிருந்தது. இப்போது இஸ்ராயில் மக்களில் பெரும்பாலோர் குறிப்பாக, இளம் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் 1948இல் பாலஸ்தீனம் பாலைவனமாக இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

மேலும் பாலஸ்தீன மக்கள் பயங்கரவாதிகள்; ஆயுதம் ஏந்தி போராடும் கூட்டம் என்ற கருத்தும் நிலவி வந்தது. இந்தக் கருத்தை மாற்ற 1987 முதல் 1993 வரை போராட வேண்டி இருந்தது. மற்ற சமூகத்தினரைப் போலவே, பெண்கள், குழந்தைகள் உள்ளடங்கிய சமுதாயமே என்பதை புரியவைக்க வேண்டி இருந்தது.

நீங்கள் வெளிநாட்டு பாலஸ்தீனியர். உங்கள் குடும்பம் பாலஸ்தீனவிட்டு வெளியேறியது ஏன்?

ஒட்டோமன் பேரரசு வீழ்ந்தபிறகு ஏற்பட்ட பாலஸ்தீன தேசிய இயக்கத்தில் என்னுடைய தாயார் குடும்பம் முனைப்பாக ஈடுபட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி ஏற்பட்ட போது பாலஸ்தீன மக்கள் தனிநாடு கோரிக்கையை எழுப்பினார்கள். ஆனால் ஜியோனிஸ்டுகளுக்கு பிரிட்டன் அளித்த வாக்குறுதிப்படி யூதர்களின் தாயகமாகும் நிலை நிலவியதால் சிரியா லெபனானைப் போல தனிநாடு பெற முடியாது என்றபோது ஆயுதப் போராட்டத்தில் பாலஸ்தீன மக்கள் ஈடுபட வேண்டியதாயிற்று. 1936இல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக பாலஸ்தீன மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்தார்கள். என்னுடைய

பாட்டனாரும், தாய் மாமனும் இதில் பங்கெடுத்தனர். இதன் காரணமாக 1939இல் என் பாட்டனாரைத் செய்யப்பட்டு சிசெல்வீவில் இருந்த படை முகாமுக்கு அனுப்பப்பட்டார். 1945 வரை அங்கு அவர் சிறை வைக்கப்பட்டு இருந்தார். அப்போது பெண்களும், குழந்தைகளும் ஃபிரெஞ்சு ஆளுகைக்கு உட்பட்ட இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். என் தாயா லெபனானுக்குச் சென்றார். பாலஸ்தீன சேர்ந்த அக்ரே என்ற இடத்திலிருந்து மாணவனாக லெபனானுக்கு படிக்க வந்த எதற்கைய தாயார் சந்தித்து மணம் முடித்தார். நானும் என் சகோதரிகள் இருவரும் வெளிநாட்டில் வளர்ந்தோம்.

உங்களுக்கு அரசியல் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது எப்படி?

1967இல் அரபு-இஸ்ராயில் போர் மூண்ட நாளில் (ஜூன் 5ஆம் தேதி) என்னுடைய பள்ளி இறுதித்தேர்வுகள் தொடங்க இருந்தன. ஆனால் போர் காரணமாக அது ரத்து செய்யப்பட்டது. போரில் வெற்றி பெறுவோம் என்று உறுதியாக நம்பினோம். சிரியா, எகிப்து, ஜோர்டானை படையினரை, இஸ்ராயில் வென்று வருகிறது என்று கேள் விப்பட்டபோது அதிர்ச்சி அடைந்தோம். உலகம் அநியாயத்தை தட்டி, கேட்கும் என்று நினைத்தோம். மாறாக இஸ்ராயிலின் வெற்றியைப் பாராட்டியது. இதன் காரணமாக அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடிவு செய்து, ஆயுதங்களை கையாளக்கூற்ற

கொண்டேன். ஆனால் இதற்கு நான் பொருத்தமல்ல என்பதை விரைவில் உணர்ந்து கொண்டு, பலஸ்தீன அகதிகள் முகாம்களில் சமூகப்பணியாற்ற முடிவு செய்தேன். 1969இல் அரசியல் போக்கில் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை நிர்வகிக்கும் உரிமையை பெறுவதில் அகதிகள் அக்கறை காட்டினார்கள். இதன் விளைவாக பலஸ்தீன விடுதலை அமைப்பு உருவாகி முகாம்களை நடத்துவதில் பங்கேற்றது. இந்த முகாம்களை ஐ.நா. அவையின் பலஸ்தீன அகதிகளுக்கான நிவாரணப்பணி அமைப்பு நிர்வகித்தது. இந்த கால கட்டத்தில் பலஸ்தீனுக்கு நான் திரும்பிச் சென்று, எமது கலை, பண்பாட்டையும், வரலாற்றையும் கண்டுபிடித்துவிட்டது போல உணர்ந்தேன். இதன்பிறகு ஓபிரான்சில் படிக்கச் சென்ற நான் மொராக்கோவைச் சேர்ந்த என் கணவரை சந்தித்தேன். அவருடைய நாட்டில் சென்று வாழ்க்கை நடத்தினேன் 1989இல் அதிபர் அரஃபாத் என்னை அழைத்து, அயர்லாந்தில் பலஸ்தீன விடுதலை அமைப்பின் பிரதி நிதியாக செயல்படுமாறு பணித்தார். அங்கிருந்து நெதர்லாந்துக்கும், பின்னர் ஓபிரான்சுக்கும் அனுப்பப்பட்டேன்.

பெண்ணாக இருப்பதை ஒரு தடையாக கருதியது உண்டா?

மூன்று பெண்குழந்தைகள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திலிருந்து ஒரு ஆணின் மேலாதிக் கத்திலிருந்து வந்தவளான எனக்கு என்னைப் பாதுகாத்து கொள்ளும் நிலை ஒருபோதும் ஏற்பட்டதில்லை. மருத்துவப் பேராசிரிய

ரான என் தந்தை ஆண், பெண் இரு பாலரையும் சமமாக கருதினார். நான் எதைச் செய்ய விரும்பினாலும் அதற்கு என் பெற்றோர் உறுதுணையாக இருந்தனர். என் கணவரும் அப்படித்தான்.

அரபு-இஸ்ராயில் மோதல் எந்த அளவுக்கு பலஸ்தீன பெண்களை பாதித்துள்ளது?

வெளிநாடுகளில் வாழும் பல பெண்கள் தங்களுடைய பாரம்பரிய கிராமச் சூழ்நிலை களிலிருந்து தள்ளி இருப்பதாக கருதுகிறார்கள். நிலங்களை பறிகொடுத்து வாடும்

என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

இப்போது பல மகளிர் அமைப்புகள் செயல்படுகின்றன. மகளிர் மேம்பாட்டிற்கும், அரசியல் சட்டபூர்வ சமத்துவ உறுதிப் பாட்டிற்கும் பாடுபட்டு கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சமஉரிமை அளிக்கும் நாடாளுமன்ற அமைப்பை பலஸ்தீன நாடு கொண்டிருக்கும் என்று 1988 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கையில் கூறி இருப்பது நல்ல தொடக்கம். ஆனால் இது நடைமுறைக்கு வருவது எளிதல்ல. ஏனெனில்

பல பெண்மணிகள் அயல்நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள் அவர்களைத் தங்கள் மரபான கிராமச்சூழல்களிலிருந்து விலகி இருக்கிறார்கள். வேலையில் லாமல் மன நோய் பீடித்தவர்களாகவுள்ள ஆண்களுக்கு மத்தியில் வாழ்கிறார்கள். இந்த ஆண்கள், தங்கள் சொந்த நாட்டை இழந்ததற்காக மிகவும் வெட்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், அதற்குப் பதிலடி கொடுக்க அவர்களுக்குச் சக்தி இல்லை.

ஆண்களைபற்றி வேதனைப் படுகிறார்கள். இதனால் சொற்ப வருவாயில் அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டிய நிலையில் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். பலஸ்தீன அகதிகள் முகாம்களை நிர்வகிக்கும் ஐ.நா. அமைப்பு முகாமில் உள்ள அனைத்து சிறுவர், சிறுமியருக்கும் கட்டாயக் கல்வி தருகிறார்கள். இதனால் தான் அரபுஉலகில் பலஸ்தீன மக்கள் அதிகம் படிக்காதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆண்களுக்கு சமமாக உரிமைகளை பெறப் முனைப்புக் காட்டுகிறார்கள்.

ஷரீஅத் இஸ்லாமிய சட்டப்படி தனி மனித உரிமைகள் கடைப்பிடிக்கப்படும் நாடு களிடமிருந்து எங்களை முழுவதுமாக துண்டித்துக் கொள்ள முடியாது. இது குறித்து சாதாரண மக்களுக்கும், மதவாதிகளுக்கும் இடையிலும், நாடாளுமன்ற அமைப்புகளிலும் விவாதம் நடைபெறுகிறது. பெண்கள் பணிக்குச் செல்ல ஊக்குவிக் கப்படுகிறார்கள். சிலர் ஆராய்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். பிரீஸ்ட்▶

காசா அகதிகள் முகாம் ஒன்றில் கைவிடப்பட்ட இரயில்வே தண்டவாளத்தில் வாழ்க்கை நடைபெறுகிறது.

இளமையில் கல்: தூசாவிலுள்ள ராபாயில் விளையாட்டுப் பள்ளியில் பாலஸ்தீனக் குழந்தைகள்.

இஸ்ராயில்-பலஸ்தீன மோதலுக்கு ஏற்படும் தீர்வு மத்தியதரைக்கடல் பகுதிக்கு மிக முக்கியமான ஒன்று என கூறுவது ஏன்?

இஸ்ராயில் உருவானபிறகு எகிப்துக்கு மோதல் பரவியது. அமைதி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட முதல் நாடு இதுதான். இதன்பிறகுமோதல் தெற்கு லெபனானுக்கு பரவி, கடந்த 20 ஆண்டுகளாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. சிரியாவின் கோலன் குன்றுகள் 30 ஆண்டுகளாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. மோதலுக்குள்ளான ஜோர்டான் அண்மையில் ஒரு அமைதி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளது. இஸ்ராயில்-பலஸ்தீன மோதலுக்கு தீர்வு ஏற்பட்டு, இருதரப் பினரும் பரஸ்பர மரியாதையுடன் சேர்ந்து வாழ முடியும் என்று காட்டுமபோது, அரபு-பெர்பர், துருக்கியர்-குர்துக்கள் மோதலுக்கு தீர்வு ஏற்படக்கூடும். பலஸ்தீன மற்ற நாடுகளைப் போல இல்லை. மத்திய தரைக்கடல் பகுதி

நாகரிகத்தின் இருதயமாகும். மூன்று பெரிய சமயங்களின் தாயகம். இங்கு அமைதியுடனும் ஒற்றுமையாகவும் சேர்ந்து வாழும்போது அதன் தாக்கம் மத்திய தரைக்கடல் பகுதிக்கு அப்பாலும் எதிரொலிக்கும்.

அரபுநாடுகளில் சில குழுக்கள் ஒன்றையொன்று ஆக்கிரமிக்க முயற்சிப்பது போல காணப்படுகிறதா?

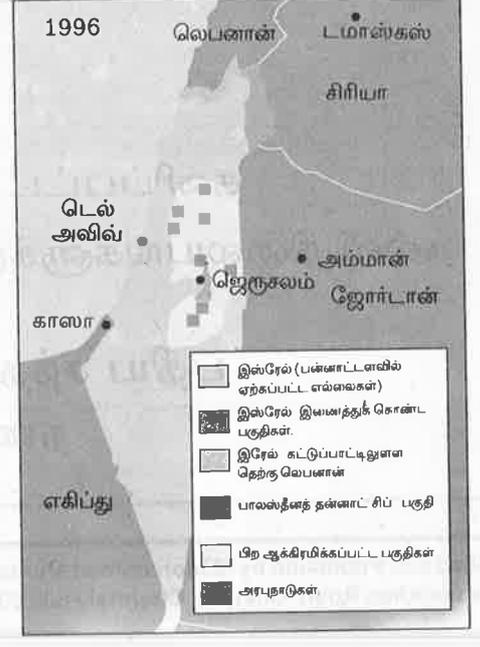
அரபுநாடுகள் எப்போதும் இப்படி இருந்ததில்லை. அண்மையில் தான் இப்படியொரு நிலை. அண்டலூசியாவில்

முஸ்லீம்களையும், யூதர்களையும் சமூகத்திலிருந்து கிறிஸ்தவர்கள் நீக்கும் வரை அரபுகளும், ஐரோப்பியர்களும் இணக்கமாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இப்போது உள்ள நிலமைக்கு அரசியல் நெருக்கடிதான் காரணம். அந்நிய ஆதிக்கத்தை வென்ற அரபுநாடுகள், அரசியல், கலை, பண்பாடு மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகளை மக்களுக்கு தராமல் விட்டு விட்டன. இதன் காரணமாக மக்கள் தங்களை அடையாளம் காட்ட முற்பட்டுவிட்டனர். சமயத்தின் மூலம் மாற்று அரசியல் சித்தாந்தத்தை தேட தொடங்கிவிட்டனர்.

ஆஸ்லோ ஒப்பந்தத்தை செயல்படுத்துவதற்கான இடைக்கால அவகாசம் மே 4 ஆம் தேதி முடிந்து விட்டது. இந்த திட்டத்தால் ஏற்பட்ட பயன் என்ன?

இஸ்ராயிலில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நெதன்யாகு ஆட்சிக்கு வந்ததிலிருந்து அமைதி பணிகள் பாதித்தன. ஆக்கிரமித்த பகுதிகளிலிருந்து இஸ்ராயில் படை விலக்கிச் கொள்ளப்படவில்லை. மேற்குக் கரைப் பகுதியில் 3 விழுக்காடு பகுதியையும், காஸா பகுதியில் 60 விழுக்காடு பகுதியையும் எங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருக்கிறோம். நாடாளுமன்றம் மற்றும் உள்ளாட்சி தேர்தல்களை நடத்தி இருக்க வேண்டும். ஜெருசலம், அகதிகள், குடியிருப்புகள், எல்லை, குடிநீர் போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகள் தடுக்க வேண்டும். ஆனால் இதுபற்றி இன்றும் பேச்சு கூட தொடங்கவில்லை.

அண்டலூசியாவில், சமுதாயத்திலிருந்து யூதர்களையும் முஸ்லிம்களையும் கிறிஸ்தவர்கள் வெளியேற்றும் வரையில் ஐரோப்பியர்களும் அராபியர்களும் மிகுந்த நல்லிணக்கத்துடன் வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதை மறந்து விடலாகாது. இன்று அரபு முஸ்லிம் உலகில் நாம் காணும் சகிப்புணர்வின்மை நாட்டு அரசு நிறுவப்பட்ட பின்னர் தொடங்கிய ஓர் அரசியல் நெருக்கடியின் ஒரு பகுதியேயாகும்.

1996 சட்டமன்றத் தேர்தலில் வாக்களிக்கச் செல்லும் மகளிர்.

கவில்லை. இப்படிச் சொல்வதால் எதையும் சாதிக்கவில்லை என்று பொருளல்ல. இஸ்ராயீல், பலஸ்தீன அரசுகளுக்கும், சமூகங்களுக்கும் இடையே பரஸ்பர அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது. பலஸ்தீனர்களுக்கு தேசிய உரிமைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தாயகம் திரும்பிச் செல்லும் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பலஸ்தீனில் புதிய கட்டமைப்பு வசதிகளுக்காக என்ன செய்யப்பட்டு இருக்கிறது?

பலஸ்தீன அதிகார அமைப்பு வசம் வந்துள்ள பகுதிகளில் சாலைகள், தொழில்கள், பீண்ணைகள் 30 ஆண்டுகால ஆக்கிரமிப்பில் பெரிதும் நாசமாக்கப்

பட்டுள்ளன. இஸ்ராயீல் படை நடவடிக்கை காரணமாக இங்கு வளர்ச்சிப் பணிகள் நடைபெறவில்லை. மக்கள் மற்றும் பொருட்களின் போக்குவரத்து தடுக்கப்பட்டால் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும் என்பதற்கு இந்தப் பகுதிகள் எடுத்துக்காட்டு. ஆயினும் கல்வித்துறையில் யுனெஸ்கோ மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் உதவியுடன் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம். குழந்தைகளின் கல்விக்காக பலஸ்தீனிய மக்கள் பெரிதும் செலவிடுகிறார்கள்.

உலகநாடுகள் தங்களுடைய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வருகின்றனவா?

நிச்சயமாக பொருளாதார நெருக்கடிக்குள்ளாகியுள்ள மக்களின் கல்வி மற்றும் நல்வாழ்வுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் கொடை நாடுகள் பாராட்டுக்குரியவை. காஸா பகுதியில் 60 விழுக்காட்டினரும், மேற்குக் கரை பகுதியில் 47 விழுக்காட்டினரும் வேலைவாய்ப்பின்றி இருக்கிறார்கள். தனியார் முதலீடு இல்லாமல் வெளிநாடுகளின் உதவி எந்தப் பயனையும் ஏற்படுத்தாது. தனியார் முதலீடு செய்ய முன்வரவேண்டும் என்றால் அதற்கு சாதகமான அரசியல் நிலைமையையும், நிலைத் தன்மையும் உருவாக்க வேண்டும்.

பலஸ்தீன அதிகார அமைப்பில் ஒழுங்கினங்களும், ஊழல்களும் இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. இதைச் சமாளிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

ஐரோப்பாவில் முன்னேறிய நாடுகள் உட்பட அனைத்து சமுதாயங்களிலும் இந்தப் பிரச்சினை நிலவுகிறது. சட்டமோ, சட்ட அமைப்புகளோ இல்லாத பலஸ்தீனை தனிநாடாக அங்கீகரிக்காத வரை வெளிப்படையான நிர்வாகம் சற்று கடினமே. **என்றாவது ஒருநாள் பலஸ்தீனத்தில் வாழ்வீர்களா?**

பலஸ்தீனுக்கு வெளியே வசிக்கும் 40 லட்சம் அகதிகளில் நானும் ஒருத்தி என்பதால் என்னுடைய நிலையும் இன்னும் வரையறுக்கப்படவில்லை. இது, இறுதிச்சுற்று பேச்சு வார்த்தையை பொறுத்தது. ஆனால் என்னுடைய கனவு பலஸ்தீனில் வாழ வேண்டும் என்பது.

பலஸ்தீனில் எங்கே?

ஜெருசலத்தில் என்று நம்புகிறேன். ■

நேர்முகம்

சோஃபி புக்காரி மற்றும் அமி ஆட்செட்

முக்கிய அறிவிப்பு

புதிய சந்தா விபரங்கள்

தனி இதழ் ரூ.7/-

தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ.74/-

கல்வி நிலையங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் சலுகைச் சந்தா ரூ.67/-

**புதிய சந்தா விகிதம் ஜனவரி 1999 முதல்
நடைமுறைக்கு வருகிறது.**

(பத்தாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நிறுவனங்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும் என்னவென்று வரைவதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஐ. நா. மையம் 1993 இல் கலைக்கப்பட்டது. பொருளாதாரக் கூட்டுறவு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான அமைவனமும் அனைத்துலக தொழிலாளர் அமைவனமும் சேர்ந்து வழிகாட்டு விதிகள் வகுத்தன. ஆனால் அவை கட்டாயமானவை அல்ல.

அண்மைக் கால முயற்சி என்று அயல்நாடு செல்லும் ஐரோப்பிய முதலீட்டாளர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை பற்றி அரசு சாரா அமைவனங்கள், தொழிற்சங்கங்கள் மற்ற நிறுவனங்கள் முதலியவை கலந்து கொண்டு கருத்துத் தெரிவிக்க வருமாறு விளம்பரம் செய்து மக்கள் கருத்தறிந்து கட்டுப்பாடு விதிமுறைகள் வகுக்கவேண்டுமென சென்ற ஜனவரியில் ஐரோப்பிய நாடாளுமன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதைக் கூறலாம்.

(பதிமூன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்தக் கூற்று சுத்த அபத்தம். ஈக்வெடாருக்கான எல்லா வருமானமும் கிடைக்கிறது? எண்ணெய் வருமானத்துக்கு முன் ஈக்வெடாரின் வெளிக் கடன் 21 கோடி 7 லட்சம் விழிக்காடு டாலர்தான். இப்போது அந்நியக் கடன் 1,500 கோடி டாலர். 70 சதவீத மக்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ்தான் வாழ்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் எண்ணெய்க் கிணறுகள் வறுமை மிகுந்த பகுதியில்தான் உள்ளன. அப்பகுதியில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிலவரங்கள் மோசமாக உள்ளது. சரியில்லாத சம்பளமே கிடைக்கிறது.

சுற்றுச் சூழல் பாதிப்புகளைக் கண்டு கொள்ளாதீர்கள் என்றும், மாசுபட்ட நிலங்களையே விலைக்கு வாங்கினால் நட்ட ஈடு கொடுக்கவோ மறுவாழ்வு அமைத்துத் தரவோ வேண்டியிராது என்றும் ஈக்வெடார் அதிகாரிகளிடம் எண்ணெய் நிறுமங்கள் சொல்கின்றன. ஆர்கோ என்னும் வட அமெரிக்க நிறுவனம் குழலுக்குக் கெடுதல் பரவாதபடி தன் தொழில்-இடத்தைச் சுற்றி சிவப்பிந்தியர்களிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அரசிடம் அனுமதி பெற்று வேலி அமைத்ததாகவும் மாசுபரவாமல் காப்பதற்கு மாதம் 20 இலட்சம் டாலர் செலவழிப்பதாகவும் சொல்கிறது.

(பதினாறாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தொழில்படுவதை விளக்கவைப்பாவனை விளையாட்டு ஒன்றைப் பயன்படுத்துகிறார்.

அவர் மாணவர்களை மூன்று குழுக்களாகப் பிரித்து கைப்பெட்டி தயாரிப்பில் போட்டியிடும் நிறுமங்கள் அமைக்கச் சொன்னார். ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் அதே அளவு செலவைக் கவனிக்கச் சொன்னார். உற்பத்தி தாமதம், வாடிக்கையாளர் ரசனையில் மாற்றம் போன்ற இடர்கள் எழுந்தன.

விற்பனைக்குச் சரக்கு கொண்டு போனபோது மற்றவர்கள் பெட்டியை விட தான் செய்த பெட்டியின் விலை

அதிகமாயிருந்தது என்றும், போதுமான எந்திர வசதி செய்யாத குறை அப்போது தெரிந்தது என்றும் ஒரு மாணவர் கூறினார். வகுப்பறையில் கற்கும் புத்தகப் பாடத்தைவிட பட்டறிவுக்கல்வி பயனுள்ளதாயிருந்தது என்றார்.

பயிற்சி விளையாட்டுகள் சிக்கலான வழிமுறைகளை எளிதாக விளங்கிக்கொள்ளவும், எல்லாவகை சிக்கல்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளவும் உதவுகின்றன என்கிறார்கள். என்றாலும் பயிற்சி விளையாட்டு முறை எவ்வளவு பயனுள்ளது என்பதை மதிப்பிட்டு ஆராய வேண்டும்.

(இருபத்தியொன்றாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இருப்பினும் வசதிகள் குறைவுதான். “விளையாட்டு மையங்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்களுக்கு உள்ள வசதியில் பத்தில் ஒரு பங்கு பெண்களுக்கு இல்லை. வானொலியும் தொலைக்காட்சியும் பெண்கள் விளையாட்டுப் பந்தயச் செய்திகள் தெரிவிப்பதில்லை. முதல்தர விளையாட்டுக்காரர் தேர்வுப் பந்தயச் செய்திகூட வராது. படங்களும் காட்ட முடியாது. பெண்கள் விளையாட்டில் முன்னேறுவதற்கு இது ஒரு பெரிய தடை” என்கிறார் அமீரி.

பெண்கள் தினசரிப் பத்திரிகை ‘ஸான்’ ஒரு விதி விலக்கு. அது செய்திகள் வெளியிடுவதோடு தொழில் விளையாட்டு வீரர் அளவுக்குப் பெண்கள் வரவேண்டும் என்று ஊக்கப்படுத்துகிறது. அந்த நாளிதழை நடத்துபவர் ஹஷேமி. அவர் தலைநகருக்குத் தெற்கிலுள்ள ஒரு பூங்காவில் ஆணும் பெண்ணும் ஒரே சமயத்தில் சைக்கிள் ஓட்டிச் செல்ல வரும் கூட. குறிப்பாக இஸ்லாமியப் பெண்கள் விளையாட்டுப் பந்தயம் என்று பந்தயம் நடத்தலாம் எனக் கருத்துச் சொன்னவர். ஈரானில் இரண்டுமுறை இஸ்லாமியப் பந்தயங்களும் நடைபெற்றன. 1993இல் 11 நாடுகளிலிருந்து 345 பெண்கள் எட்டு வகை விளையாட்டுகளில் பங்கு கொண்டார்கள். 1997இல் 21 நாடுகளிலிருந்து சுமார் 1,000 பெண்கள் டெஹ்ரான் வந்து 13 வகை விளையாட்டுகளில் போட்டி யிட்டார்கள். தொலைக்காட்சியில் நிகழ்ச்சி காட்டப்பட்டது. ஆனால் தொலைவில் இருந்து எடுத்த காட்சிகள் காட்டப்பட்டன. இதற்குக்கூட பழைமைவாதிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவே ஒளிபரப்புச் செய்வது ரத்தாயிற்று.

அத்தகைய பந்தயங்களில் அவ்வளவு திறமையில்லாதபோதிலும் ஈரானிய பெண்கள் வெளிநாட்டு அணிகளுடன் போட்டியிட வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அனைத்துலக அளவு நிகழ்ச்சிகளில் ஆண்கள் இருப்பதால் குட்டையான கால்சட்டை போன்ற பந்தய உடை அணிய தடை உள்ளது. இது ஒரு பெரிய தடங்கல் என்றாலும் கடைசியாக நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் ஒரு பெண் துப்பாக்கிகளும் குழுவில் இருந்தார். சென்ற

ஆண்டு ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டியில் ஈரானியப் பெண் ஒருவர் பனிச்சறுக்கு ஆட்டத்தில் வெண்கலப் பதக்கம் பெற்றார். இந்த இருவிளையாட்டுகளிலும் வருங்காலத்தில் அதிகமான ஈரானியப் பெண்கள் கலந்து கொள்ளக்கூடும் எனலாம்.

(இருபத்தியெட்டாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“மரபு முறையாக கனடா நாட்டுக் காரர்கள் ‘ஐஸ் ஹாக்கி’ ஆடுவதில் ஆர்வமுடையவர் என்று எவரும் கூறமாட்டார்கள். அப்படி கூறினால் இது வேடிக்கையாகும். இருப்பினும், கருப்பு இனத்தவர் வெற்றி பெறும்போது மட்டுமரபுமுறையிலான வாதம் இன்னும் செய்யப்படுவது விந்தையாகும்.”

வெற்றிபெற்ற கருப்பு இனத்தவரின் திறமையை மறுக்கவோ அல்லது மறைக்கச் செய்யவோ தான் தகவல் நிலையங்களுக்கு இந்த வாதங்கள் உதவுகின்றன என்று கேரிங்டன் கூறுகிறார். அதற்காக, விளையாட்டு வர்ணனையாளர்கள் உள்ள படியே இன வேறுபாடு உள்ளவர்கள் என்று அவர் கூறவில்லை. ஆனால், கருப்பு, வெள்ளை விளையாட்டு வீரர்களை வெவ்வேறு விதத்தில் நடத்துகின்ற நிலைமை உள்ளதாக கேரிங்டன் காண்கிறார். வர்ணனையாளர்கள், கருப்பு இனத்தவரின் இயற்கையான திறமையை மட்டுமே பாராட்டுகின்றனர். ஆனால், வெள்ளை விளையாட்டு வீரருடைய அறிவுபூர்வமான திட்டங்களையும், அர்ப்பணிப்பு தன்மையையும் பாராட்டத் தவறியதில்லை.

அதே விளையாட்டு வீரர்கள் வெள்ளையராய் இருந்தால் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் வரவேற்பையும் கோல்டிங் தொடாமல் விடவில்லை. “நான் மட்டும் 16 வயது வெள்ளை இன மாணவனாய் இருந்திருந்தால் நான் விளையாட்டு துறைக்கு போயிருக்க மாட்டேன்” என்கிறார்.

விளையாட்டு துறையில் கருப்பு இனத்தவர் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போது 1996 ஒலிம்பிக்கில் 400 மீ. ஓட்டத்தில் வெற்றி பெற்ற புது ரோஜர் போல் ஆக வரவேண்டும் என்று அவர் எழுந்துள்ளதை கோல்டிங்கால் உணர முடிகிறது. இந்த ஆசை இன வேறுபாடு தகுதி வரவில்லை. ஆனால் இதுவே மறைவான செயல்திட்டம் என்று கூறுகிறார் கோல்டிங்.

இதுபோன்று, வெள்ளையர்களில் பெரிய நம்பிக்கை வீரர் உருவாகுவார் என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட வில்லை. ஆனால், அந்த எண்ணம் மட்டும் அவர்களிடையே நிலவுகிறது என்பது முக்கியம் என்கிறார். கேரிங்டன், கருப்பு வீரர்களுக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு நிகழ்ச்சியை கேரிங்டன் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது 4 பேருள்ள ஒரு அணியில் 3 பேர் கருப்பர், ஒருவர் மட்டும் வெள்ளையர். போட்டியில் முதல் 2 கருப்பர்கள் வேகமான நேரத்தில் ஓடி கடந்துவிட்டனர். மற்ற இருவரும் நெருக்கமாக ஓடிவந்தாலும் வெள்ளையர் சற்று நேரம் கழித்தே மெதுவாக வந்தார்.

இவர்களில் எவரை அணியில் சேர்ப்பது? சராசரி வெள்ளை யரை எப்படி சேர்த்தனர்.

நீங்கள் எல்லோருக்கும் மேலாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஒருவரை தேர்ந்தெடுக்க காததற்கு எந்த வாதமும் எழுது என்கிறார் கேரிங்டன்.

(முப்பத்தியோராம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

காரணம் தேசப்பற்றுதானே தவிர மதம் அல்ல என்று அழுத்தமாகக் கூறுகிறேன். பாகிஸ்தான் இஸ்லாமிய நாடுதான் என்றாலும் இந்தியாவில் கணிசமான அளவு முஸ்லிம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போதைய இந்திய அணித் தலைவர் முகம்மது அசாருதீன் உள்ளடங்கலாக இந்தியாவில் சில முஸ்லிம்கள் சிறந்த கிரிக்கெட் மைதானத்திலும் வேறு இடங்களிலும் காணப்படும் சண்டைக்குக் காரணத்தை வேறுவிதமாக விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும்.

பாகிஸ்தான் பார்வையில் இந்தியா பெரிய நாடாகவும் வல்லமை மிகுந்ததாகவும் ஆதிக்க சக்தி உடையதாகவும் தெரிகிறது. இந்தியர்கள் பார்வையில் பிரிவினை காரணமாக உண்டானது தானே பாகிஸ்தான். முதலில் ஒரு நாட்டின் பகுதிகள் தானே இரண்டும் என்பது தெரிகிறது. 1947இல் வந்த சுதந்திரம் பிரிவினையை உண்டாக்கியது. கிரிக்கெட் மூலம் இந்தியாவின் அரசியல் பலத்துக்குச் சவால் விட முடியும் என்று பாகிஸ்தான் நினைக்கிறது.

இந்நிலையில் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து கிரிக்கெட் ஆடலாமா? கிரிக்கெட் தேசியக் குமைச் சலைத் தணிக்க உதவுமா அல்லது தூயம் போட்டு அதிகமாக்குமா? இரு பொருளுக்கு இடமில்லாமல் விடை கூற முடியாது. ஏனென்றால் விளையாட்டுப் பந்தயம் ஒற்றுமையை உண்டாக்கவும் பிரிக்கவும் செய்யும். இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் கிரிக்கெட் தங்களுக்கு உயர்நிலை கிடைக்க உதவும் என்று எண்ணுகின்றன. ஆகையால் இரண்டும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து விளையாடும் போது உணர்வு தீவிரமாவது தவிர்க்க முடியாதது. ரசிகர்களில் ஒரு பகுதியினர் அரசியல் காழ்ப்புகளை மறக்க முடிவதில்லை. வெறும் விளையாட்டை எப்படி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அப்படியின்றி மிக முக்கியமானது என்று எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

(முப்பத்தியிரண்டாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கூடைப்பந்துக் கழகங்கள், ஃபிரான்ஸ் மற்றும் ஹங்கேரியிலுள்ள எறிபந்துக் கழகங்கள் ஆகியவற்றுடன் கியூபா நாட்டிலுள்ள விளையாட்டு வீரர்கள் தற்காலிக முறையில் ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்வதை அனுமதிக்கும் புதிய திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதல் தர விளையாட்டு வீரர்கள் சிறப்புரிமை உடையவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். பணமாக அல்லது பொருளாக அவர்கள் வெளிநாட்டுப் பரிசுகள் பெறலாம். ஆனால் கியூபா அரசுக்கு விளையாட்டு

டுத்துறை செலவுகளுக்குப் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

(முப்பத்தியொன்பதாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

100 நிறுவனங்களின் 1996ஆம் ஆண்டு விற்பனையானது 15,600 கோடி டாலர். இதில் 39 நிறுவனங்கள் மட்டும் தங்களது ஆண்டு படைக்கல விற்பனை 100 கோடியை தாண்டியுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம் பாட்டுக்கான செலவு 5,800 கோடி டாலர் ஆகியுள்ளன என்றும், இவற்றில் 4,800 கோடி டாலர் நேட்டோ அமைப்பு நாடுகள் மட்டும் (இதில் அமெரிக்கா மட்டும் 3,700 கோடி டாலர்) செலவு செய்துள்ளன என்றும் ஸ்டாக்ஹோம் ஆராய்ச்சி நிலையம் மதிப்பீடு செய்துள்ளது. இதில் ஜப்பான், இந்தியா, தென் கொரியா ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவிதில்களாகும். இம்மூன்று நாடுகளும் தங்களது ஒட்டுமொத்த படைச் செலவை வரம்பற்ற முறையில் அதிகரித்துள்ளன.

முக்கியமாக, அணு வல்லரசு களுக்கு ஆராய்ச்சி துறைக்கென செலவு ஏற்படுகிறது. இந்த ஆராய்ச்சிச் செலவு, மொத்தப் படைச் செலவில் அமெரிக்காவில் 14 விழுக்காடும், ஃபிரான்சில் 11 விழுக்காடும், பிரிட்டனில் 9.5 விழுக்காடும், ரஷ்யாவில் 5 விழுக்காடும் மற்றும் சீனாவில் 4 விழுக்காடும் ஆகிறது. ஃவீடனில் மொத்தப் படைச் செலவில் 10 விழுக்காடும், இந்தியா, ஜெர்மனி மற்றும் தென் ஆஃப்ரிக்காவின் படைச் செலவில் 5 விழுக்காட்டிற்கு மேற்பட்டும் ஆகிறது. ஸ்பெயின் மற்றும் ஜப்பான் உட்பட மேற்சொல்லப்பட்ட அனைத்து நாடுகளும் படைக்கல ஆராய்ச்சியில் உலகநாடுகள் செலவிடுவதில் 90 விழுக்காட்டை செலவிடுகின்றன.

படைச் செலவு குறைப்பு நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்டபோது, மேம்பாட்டிற்கு உதவுவதற்கென்றும், குவிந்துவரக்கூடிய சேமிப்பிலிருந்து 'அமைதி டிவிடெண்டு' என்ற ஒன்றை உருவாக்க குவதற்காகவும் திட்டமிடப்பட்டது. மெச்சத்தகுந்த அந்த முன்னேற்பாட்டினால் கிடைத்த பயன் என்னவெனில், 1990-க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் உலகம் முழுவதிலுமான மொத்த அமைதி டிவிடெண்டு 90,000 கோடி டாலரை தாண்டியதுதான். ஆனால் இதன்மூலம் கிடைத்த சேமிப்புகளில் பெரும்பங்குண்டு பட்டுகொள்கின்றன. மேம்பாட்டு திட்டமல்லாத பிற செலவினங்களுக்கும் செலவழிக்கப்பட்டது என்று ஐ,நா, மேம்பாட்டு திட்ட அறிக்கை கூறுகிறது.

(நாற்பத்திரண்டாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

19ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கத்திய நாடுகள் வழியாக சிதறி வெளியேபோன ஆவணங்களின் நகல்களைப் புதிய நூலகத்துக்குக் கொணர்ந்தால் எகிப்திலுள்ள கையெழுத்து நூல்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இயலும். ஸ்பெயின் நாட்டிலுள்ள எஸ்கூரியல் அரண்மனையில் இருந்த அரபு மரபு வழியைச் சேர்ந்த முக்கிய கையெழுத்து நூல்களின் நகல்கள் புதிய நூலகத்துக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை ஓர் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம். அரபு நாடுகளிலிருந்து வெளியே கொண்டு செல்லப்பட்ட

அண்மைக் கால படைப்புகளை புதிய நூலகம் கொண்டு வரலாம். 1920-ஐ அடுத்து மொராக்கோவின் பெஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்களைப் பார்க்க இன்று வரை அமெரிக்காவின் ஹார்வர்டு பல்கலைக் கழகத்துக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றலாம்.

அனைத்துலக நன்கொடைகள்

இந்த ஆண்டின் இறுதியில் அதிபர் முபாரக் புதிய நூலகத்தை அதிகார பூர்வமாகத் திறந்து வைப்பார். அவர் அக்டோபரில் நான்காவது முறையாகப் பதவிக்குப் போட்டியிடக்கூடும். எகிப்து நாட்டின் வயது வந்தோர்களில் பாதிப்பேர் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாயிருக்கும் போது நூலகத்துக்காகப் பெரும் பணம் செலவழிப்பதற்கு அவருடைய அரசியல் எதிரிகள் குறைகூறுவார்களோ என்னவோ. கட்டடச் செலவான 17.2 கோடி டாலர் தொகையில் மூன்றில் இருபங்கை எகிப்து வழங்கியுள்ளது. நன்கொடை கேட்டு அனைத்துலகத்துக்கும் வேண்டுகோள்கள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன. நன்கொடைகள் வரவில்லிருந்து மீதச் செலவுகள் செய்யப்படும்.

அரபுநாடுகளின் புதிர்

"செலவு அதிகம்தான். நூலகம் என்பது மூன்று நாளில் நடந்து முடியும் திருவிழா அல்ல. என்றென்றும் இருப்பது. இன்னும் 30 ஆண்டுகள் போகட்டும் என்றிருந்தால் செலவு இன்னும் அதிகமாகும்" என்று கூறுகிறார் எல் கட்டானி, பணத்தை வைத்து நூலகத்தை மதிப்பிடக்கூடாது. கலை, பண்பாட்டுப் பயனை வைத்து மதிப்பிட வேண்டும். இப்படிப் பார்க்கும்போது அரபு நாடுகளில் விளங்கும் புதிரைக் கவனிக்க நேரிடும். மிக ஏழையான நாட்டில் வளமான கலை, பண்பாடு உள்ளது. அதே சமயம் மிகப் பணக்கார நாட்டில் கலை, பண்பாட்டு வளம் குறைவாக உள்ளது. செல்வமிகுந்த நாடுகளை ஆள்பவர்கள் வாசான்னேயிலும் ஜெனீவாவிலும் அரண்மனை கட்டுகிறார்கள். நாட்டில் நூலகங்கள் கட்டவில்லை. எண்ணெய் மூலம் டாலர் கிடைத்துவரும் காலத்தின் முடிவு நெருங்குகிறது.

(நாற்பத்தி ஐந்தாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வானொலியின் எதிர்காலமும் கேள்விக்குரியாகியுள்ளது. நாட்டின் முனையில், பொலீயியா எல்லைக்கருகே புனோலி லிருந்து ஒலிபரப்பாகும் 'ஓண்டா அஸூல் வானொலி, தனது ஊரகச் செய்தியாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க இயலாததால் ஒலிபரப்பை இழக்கும் நிலைக்கு வந்துள்ளது.

இந்தச்சட்டங்கள், அரசியலமைப்பு முறையிலான உரிமைகளை மீறுவ தோடு, பேச்சுரிமை சுதந்திரத்திற்கு பன்னாட்டு அளவில் வாங்கப்பட்ட உறுதிப்பாடுகளையும் மீறுவதாக உள்ளன. சமுதாய வானொலி நிலையங்கள், அடிப்படையிலேயே பலவீனமானதாக இருந்தாலும், தம்மை பாதுகாத்துக் கொள்ள உரிய சட்ட நடவடிக்கைகளை எழுத்துள்ளன.

**யுனெஸ்கோவின்
உலக அறிக்கைகள்**

**இயல்புநிலையை உலக அளவில்
அறிந்து கொள்ளச் சாதனங்கள்**

உலகச் செய்தித் தொடர்பு அறிக்கை

**செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்களும் புதிய
தொழில் நுட்பங்களின் அறை கூவல்களும்**

இந்த உலகளவில் அறிக்கை, பணியிடங்கள், செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள், பண்பாடு, அறிவார்ந்த சொத்து ஆகியவற்றின் மீது புதிய தொழில் நுட்பங்களின் தாக்கம் பற்றி விவரிக்கிறது.

(1998 ; பக்.280 ; 250 ஃபி ஃபி)

உலகக் கல்வி அறிக்கை - 1998

உலகெங்குமுள்ள அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப அமைப்பையும் நடப்பையும் உயர்கல்வியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் மேம்பாட்டிலும் காணப்படும் போக்குகளையும் இது விவரிக்கிறது.

(1998 ; பக்.288 ; 344 ஃபி ஃபி)

யுனெஸ்கோ வெளியீடு / மற்ற இடங்களில்)

உலக தகவல் அறிக்கை - 1997 - 98

உலகெங்குமிருந்து முன்னணி வல்லுநர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். ஐந்து கண்டங்களிலுமுள்ள ஆவணக் காப்பகங்கள், நூலகங்கள் பற்றிய உலகளவிய தகவல்களை அளிக்கிறது. 21ஆம் நூற்றாண்டின் விடியலில் இவை எதிர்நோக்கும் அறைகூவலான சிக்கல்களையும் ஆராய்கிறது.

(1997 ; பக்.450 ; 27 ஃபி ஃபி)

உலகப் பண்பாட்டு அறிக்கை - 1998

**பண்பாட்டு படைப்புத்திறன் மற்றும்
அங்காடிகள்**

பண்பாடும் மேம்பாடும் கலந்த துறையில் ஒப்பீட்டுத் தகவல்களைக் கொண்டது. உலகமயமாக்குதல் உள்நாட்டுப் பண்பாடுகள் ஆகியவற்றின் பின்னணியில் மேம்பாடு குறித்த பல்வேறு அணுகு முறைகளுக்கான வாய்ப்புகளை அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

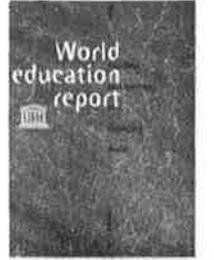
(1998 ; பக்.488 ; 260 ஃபி ஃபி)

உலகக் கல்வி அறிக்கை - 1998

**மாறிவரும் உலகில் ஆசிரியர்களும் கல்வி
போதனையும்.**

உலகில் மிகப் பெரும் தொழிலாகிய ஆசிரியத் தொழில் பார்க்கும் ஆசிரியர்களின் தகுநிலை வேலை நிலைமைகள் பற்றிய உலகளவிய கண்ணோட்டம். கல்வி முறைகளிலும் கொள்கைகளிலும் அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களின் அடிப்படை கல்வி போதனையிலும் கல்வி கற்பிப்பதிலும் காணப்படும் போக்குகளையும் ஆராய்கிறது.

(1998 ; பக்.178; 150 ஃபி ஃபி)

UNESCO PUBLISHING

7, Place de fontemoy, 75732 paris 07 sp

Fax : 01 45 68 57 41

Internet : [http:// www.unesco.org/publication](http://www.unesco.org/publication)

யுனெஸ்கோ கூரியர்

**தமிழகமெங்கும் முகவர் (ஏஜெண்டு)கள் தேவை.
விவரங்களுக்கு எழுதுக :**

யுனெஸ்கோ கூரியர்

தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்

18, மேயர் இராமநாதன் சாலை,

சேத்துப்பட்டு சென்னை - 600 031.

யுனெஸ்கோ கூரியர்

Registered with Registrar of Newspapers for India under No. 17705/67
LICENCE NO: TN/MS(N) WPP-III REGD. NO. M.8276

அடுத்த இதழில்

ஆவணம் :

அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பம் :

பொதுத்தொண்டா தனியார் தொழிலா?

ஆராய்ச்சியைத் தனியார் துறையாக்கியிருப்பது எவ்வாறு?

உலகமயமாக்கம் ஆராய்ச்சி - மேம்பாடு வரைபட மறுவரைவு

வென்றவர்களும் தோற்றவர்களும்

சமூகத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படுகின்றனவா?

விஞ்ஞானிகளுக்குச் சமுதாயத்திற்குமிடையே புதிய ஒப்பந்தம்.

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

இஸ்தான்புல் சிந்தனைகள்.

அன்டார்க்டிக் தூய்மைக்கேடு:

அச்சுறுத்தப்படும் ஆளில்லாக் கண்டம்

வகுப்பறையில் சுற்றுச்சூழல்

குழந்தைத் தொழிலாளர் :

மாறுபட்ட குரல்கள்

மாலியில் நேரடி மக்களாட்சி :

மரபின்மீது கட்டுமானம்

செயல்வீரர் நகைச் சுவை :

நேருக்கு நேர்: பிரிட்டிஷ் நகைச்சுவை நடிகர் மார்க் தாமஸ்

இணையத்தில் யுனெஸ்கோ கூரியர்

www.unesco.org/courier